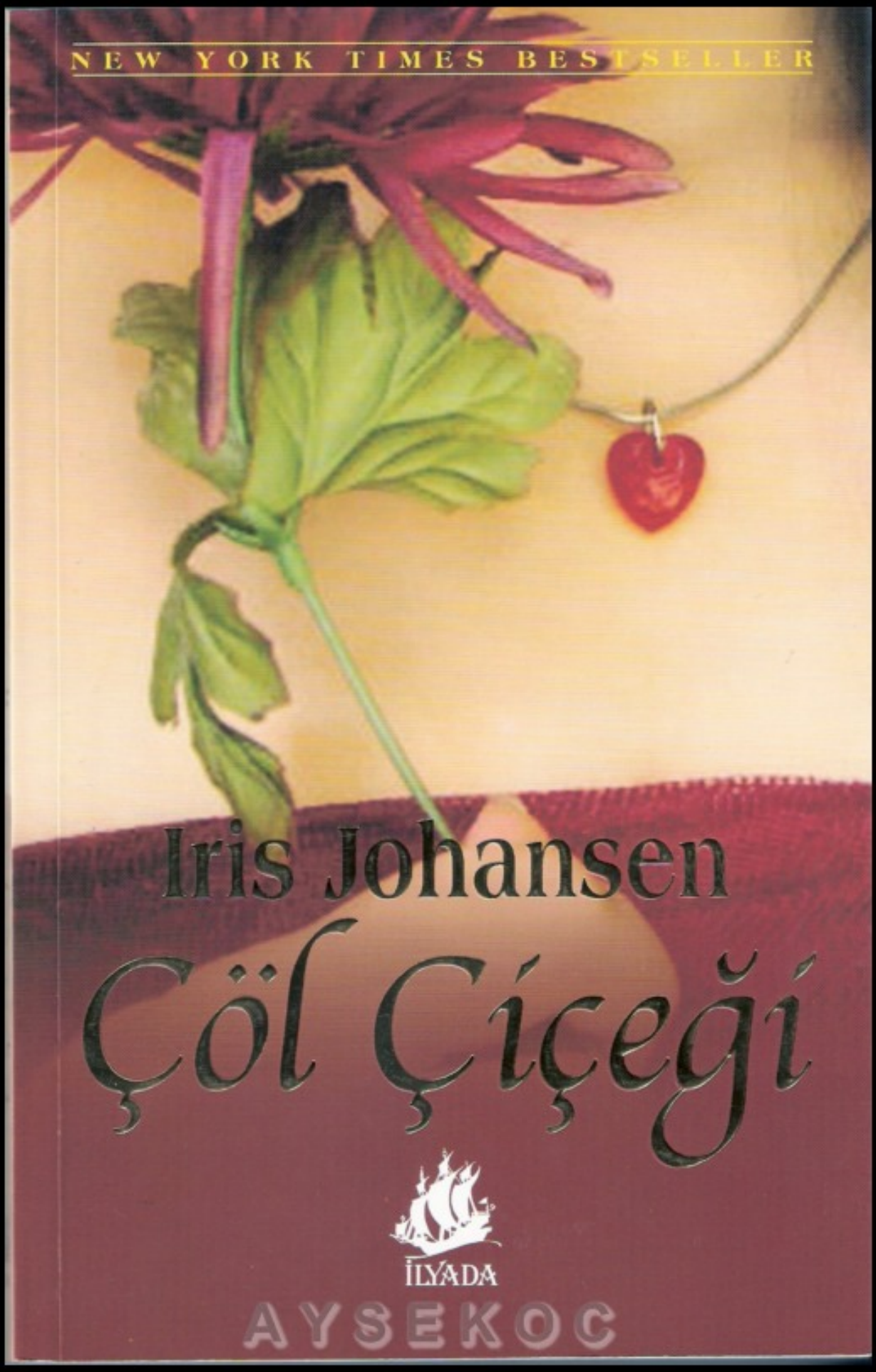

NEW YORK TIMES BESTSELLER
Iris Johansen
Çöl Çiçeği
İLYADA
AYSEKOC

MARTI YAYINLARI:156
BESTSELLER: 60

ÇÖL ÇİÇEKLERİ
IRIS JOHANSEN
ORİJİNAL ADI: AND THE DESERT BLOOMS
YAYINA HAZIRLAYAN: ŞAHİN GÜÇ
ÇEVİREN: ZUHAL DOĞAN
DİZGİ: ELİF AYDIN YAVUZ
KAPAK UYGULAMA: MERVE ORAL
BASKI: MELİSA MATBAACILIK
KAPAK FİLMİ: MAT YAPIM
REDAKSİYON: TUĞBA YAVUZASLAN

1. BASIM ARALIK 2010
ISBN : 978-605-4335-67-1
YAYINEVİ SERTİFİKA NO:12330
Copyright ©IRIS JOHANSEN

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Aslı Karasuil Telif Hakları Ajansı aracılığıyla Pozitif Turizm Dış Tic. Ltd. Şti.'ne aittir. Yayınevinden izin alınmadan kısmen ya da tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

MARTI YAYINCILIK
Bir Pozitif Turizm Dış Tic. Ltd. Şti. Markasıdır.
Maltepe Mh. Davutpaşa Cd. Yılanlı Ayazma Sk.
No:8 TOPKAPI/ZEYTİNBURNU/İSTANBUL
Tel: 0 212 483 27 37 - 483 43 13 - 483 13 30
Fax: 0 212 483 27 38
www.martiyayinlari.com info@martiyayinlari.com

AYSEKOC

Iris Johansen

Çöl Çiçeği

1

Pandora hızlı hareketlerle boynundaki kolyenin zincirini çözdü. Kolyeyi boynundan çıkarıp siyah kadife kutusuna yerleştirirken elleri titriyordu. Bir an durup derin bir nefes aldı. Şu an böylesine korkması çok aptalcaydı. Her şeyi en ince ayrıntısına kadar planlamıştı. Hayır, hiçbir aksilik çıkmayacaktı.

Yuvarlak kolye, siyah kadife kutunun içinde ışıl ışıl parlıyordu. Otelin penceresinden içeri süzülen sabah güneşi kolyenin oyma gül desenini daha da belirginleştiriyordu. Parmağını uzatarak nazik bir şekilde güle dokundu. Son sekiz yıldır bu kolyeyi bir an olsun çıkarmamıştı, şimdi ise o boynunda değilken kendini tuhaf bir şekilde çıplak hissediyordu. Birden ortaya çıkan ani bir refleksle kutunun içindeki kolyeyi kaptı ve telaşla tekrar boynuna taktı. Kahrolası bu şey onun bir parçasıydı. Ya Philip kutuyu şöyle bir açıp boş gözlerle baktıktan

AYSEKOC

sonra kolyeyi çekmeceye fırlatırsa?

Ya onu unuttuysa? Altı yıldan fazla olmuştu. Bu zaman zarfında yatak odasından şüphesiz bir sürü kadın geçmişti. Belki aralarında onun için özel olan biri de vardı. Aman Tanrım, bunları düşünmemeliydi. Aklına bu tür şeyler geldikçe canı yanıyordu. Evet, düşünmeyecekti. Hem evli ya da nişanlı da değildi. Bundan emindi. Bir ilişkisi varsa da sorun değildi. Bir süre sonra o kadını hayatından çıkarabilirdi. Philip ona aitti. Philip'le geçmişten gelen güçlü bir bağ vardı aralarında. Philip'i dünyadaki herkesten çok daha iyi tanıyordu. Rakibelerini alt etmek için bu yeterince güçlü bir silahtı kendi için. Ayrıca başka silahları da vardı. Eğer gerekirse bunların hepsini kullanacaktı.

Philip kolyeyi umarsızca çekmeceye fırlatıp atamazdı. O hayatında tanıdığı, sahip olma duygusu en güçlü erkekti. Bu kolyeyi vermesi aslında onu vesayeti altında aldığının bir göstergesiydi. Kolye Philip'in bir nişanıydı ve kendine ait olan şeyleri kolay kolay asla kimseye teslim etmezdi.

Kutuyu şak diye kapattı ve *Rolling Stone* dergisinin son sayısına uzandı. Dergiyle birlikte kolye kutusunu paket yaparak zarfın üzerine Philip'in Londra'daki temsilcisi James Abernathy'nin adresini yazdı. Magazin gazetelerinin dedikodu sayfalarından öğrendiği kadarıyla Philip son altı yılının epey bir kısmını İngiltere'de geçirmişti. Londra'da değilse bile Abernathy onun nerede olduğunu bilir ve paketi ona ulaştırırdı.

Tam işini bitirmişti ki kapı çalındı. Ayağa kalkıp paketi ve sandalyenin üzerindeki büyük omuz çantasını kaptı. "Bir

dakika," diye seslendi.

"Tamam bekliyorum." Neal'in sesi derinden geliyordu. "Yeni şarkımı zımpara sesinle nasıl katledeceğini görmek için acelem yok."

Yüzünde bir gülümsemeyle kapıya doğru yürüdü, gerginliğinin biraz azaldığını hissediyordu. Neal Sabine'nin şakaları onun üzerinde hep bu etkiyi yapardı. Son iki yıldır dayanılır hâle getirdiği konser sayısını hatırlamıyordu.

Kapıyı açtı. Neal'e gülümseyerek, "O hâlde şarkını neden kendin söylemiyorsun?" diye sordu. "İkimiz de senin sesinin daha iyi olduğunu biliyoruz." Yüzünü komik bir şekle sokarak, "Hatta Kurbağa Kermit'in bile sesi daha güzel," dedi.

"Ama Kurbağa Kermit'in seninki gibi bir seksapeli yok," diye cevap verdi Neal çantayı alıp kendi koluna takarken. "Ve benim de. Sesin o kadar da iyi olmayabilir ama kesinlikle çok iyi iş çıkarıyorsun."

"Çok teşekkür ederim. Eğer dediklerini biraz ciddiye alsaydım muhtemelen şu an sana saldırmış olurdum."

"Eğer ciddiye alacak olsaydın bunları söylemezdim zaten." Neal dönerek gitar çantasını kaldırıp omzuna astı. "Hadi, çıkalım. Pauly ve Gene stüdyoda çoktan provaya başlamışlardır." Dudağını kıvırıp hafifçe gülümseyerek, "Geç kaldık tatlım," dedi.

Bunu kendisi daha iyi biliyordu ama kapıyı çekip koridorun sonundaki asansöre doğru ilerlerken hiçbir şey söylemedi. "Korkarım ki tahmin ettiğinden de geç kalacağız," dedi sonunda. "Postaneye uğrayıp bu paketi postalamam lazım."

AYSEKOC

Neal meraklı gözlerle pakete baktı. Pandora'yı dört yıldır tanıyordu ama bugüne kadar ne bir şey gönderdiğini ne de aldığını görmemişti. "Sanırım bunu halledebiliriz. Önemli bir şey mi?"

"Oh, evet, önemli." Elleri asansör düğmesine basarken yine titremeye başlamıştı. Bu kadar belli etmemeliydi. Neal'in yüz ifadesinden canını sıkan bir şeylerin olduğunu anladığı görülebiliyordu. Eğer kendini toparlayıp duygularını kontrol altına almazsa, bu hâliyle, ruhsal durumunu hissetmek konusunda çok yetenekli olan Philip'in karşısında kendini ele verebilirdi.

Başını kaldırıp Neal'e donuk bir gülümsemeyle, "Çok önemli," diye tekrar etti. Gülüşü birden kayboldu ve yüzü hüzünlü bir ifade aldı. "Geçen sene grip olduğun zamanları hatırlıyor musun?"

Neal başını salladı. "Nasıl unutabilirim? Hayatımda hiç o kadar sefil bir hâle düşmemiştim."

"Sana baktığım için bana borçlu olduğunu söylemiştin."

Neal gözlerini kısarak, "Benden borcumu ödememi mi istiyorsun Pandora?" diye sordu.

Pandora başını sallayarak, "Senden bana bir iyilik yapmanı istiyorum," dedi. Dudaklarını hafifçe ıslattı. Tanrım, bu çok zordu. O zaman hastayken Neal'e özenle bakmıştı, çünkü Neal arkadaşıydı ve kendisine ihtiyacı vardı. Şimdi ise yaptığı iyiliğin karşılığını isteyen adi bir insan gibi hissediyordu kendini. "Eğer yapmak istemezsen seni anlayışla karşılayacağım ama ben düşünmüştüm ki..."

"Oh, Tanrı aşkına, sakin ol Pandora." Asansörün kapısını açtı ve Pandora'yı asansöre doğru çekti. "Sen benim arkadaşımsın, yapma böyle," diyerek lobi düğmesine bastı. "Eğer bir yardıma ihtiyacın varsa söylemelisin tabi ki. Bu bir suç değil ki."

Pandora, "Tamam o zaman," diyerek derin bir nefes aldı. "Bana taşınmanı istiyorum."

"Ne?!"

Asansörün kapısı yavaşça kapandı.

"İçeri gel Abernathy."

James Abernathy, oymalı ve cilalı kütüphane kapısını açmadan önce içeri girmek için bir an duraksadı. Philip'in karşısına geçmek için acelesi yoktu. Londra'daki ofisinden El Kabbar'ın evine kasıtlı olarak yavaş gelmişti. Şeyh bir şey imzalamak ya da çok ortaklı krallığının çok hassas sözleşmelerinde bir değişiklik yapmak istediği zaman her çağırdığında bu kadar uzun yol tepmesi canını sıkıyordu. James Abernathy'ye göre Londra medeni dünyanın merkeziydi. Bu yüzden şeyhin neden buranın dışında bir yerde yaşamakta ısrar ettiğini bir türlü anlayamıyordu. El Kabbar'ın çok iyi bir at binicisi olduğunu ve Ortadoğu'nun en iyi atlarından birine sahip olduğunu biliyordu. Ama Londra'da da Hyde Park vardı ata

AYSEKOC

binmek için ve buradaki olanaklar kesinlikle daha fazlaydı. Ama bu kez aradaki mesafenin uzak olması, görüşme saatini biraz daha geciktirdiği için işine gelmişti.

Abernathy bu sabah aldığı posta haberini şeyhe vermek için telefon ettiğinde şeyhin pek de memnun olmadığını fark etmişti. Oysa ki kayıp kızın sonunda ortaya çıktığı haberinin El Kabbar'ı rahatlatabileceğini düşünmüştü. Hepsinden öte altı yıldan fazla bir zamandır onu arıyorlardı. Şeyhlerle iş yapmak çok zordu, çünkü hepsi de haddinden fazla kibirliydiler. El Kabbar ise hepsinden daha da zordu. Ancak ajansın sahibi olan Abernathy, ödenen yüklü paralar karşılığında bu kibre katlanıyordu. Her şeye rağmen onunla çalışıp çalışmamayı hiç sorgulamıyordu bile.

Abernathy kütüphaneye girdiğinde El Kabbar telefondakinden daha az sert görünmüyordu. Kalın siyah kaşlarını çatmış, şimşek gibi çakan mavi-yeşil karışımı gözleriyle bakıyordu. "Nerede?" diye sordu sert bir şekilde.

"Buraya getirdim." Abernathy birkaç adım ilerleyip elindeki paketi masaya bıraktı. "Size gönderilen tüm zarflar gibi bunu da açtım." Özür dilercesine duraksayarak, "Bunun özel bir şey olduğunu hiç düşünmemiştim," dedi. Geri dönüp odadan çıkmaya hazırlandı. "Eğer bana ihtiyacınız yoksa..."

"Otur ve kaçmaya çalışmayı biraz ertele Abernathy." El Kabbar odanın içinde canlı adımlarla yürümeye başladı. Uzun boyu ve dal gibi vücuduyla bir kedi kadar esnekti. Kıyafetinden anlaşılıyordu ki telefon geldiği sırada at binmeye gidiyordu. Abernathy büyük bir istekle şeyhin bu planına devam etme-

sini diledi. Belki atın üzerinde gerginliği biraz olsun giderdi.

Abernathy uysalca gidip oturacağı masanın önündeki sandalyeye şöyle bir baktı. "Tabi Şeyh El Kabbar. Size hizmet etmekten memnuniyet duyarım. Ben sadece belki yalnız kalmak istersiniz diye düşünmüştüm."

"Duygularımla tek başıma başa çıkabileceğimden emin değilim," dedi şeyh alaycı bir tavırla. Paketi açmadan önce telaşlı elleriyle masa lambasının düğmesini açtı. "Eğer bu duygu öfke değilse tabi. Bizim küçük kaçağa biraz kızmış olduğumu söyleyebilirsin."

"Derginin üzerindeki fotoğrafa bakılırsa sanırım artık o kadar da küçük değil," diye cevap verdi Abernathy kibarca. "On beş yaşında ortadan kaybolduğu zaman da artık çocukluktan çıktığını hatırlıyor olmalısınız."

El Kabbar mücevher kutusunu açarken, "Hatırlıyor mu olmalıyım?" diye sordu. Kolyeye bakarken şeyhin suratı son derece kayıtsızdı. Ama birden ellerini sıkıp kutuyu kapattığı gibi *Rolling Stones*'u aldı ve kapaktaki resme baktı. "Rock yıldızı. Pandora'nın sıra dışı mizacına uygun bir iş seçeceğini tahmin etmeliydim."

"Olağanüstü derecede güzelleşmiş, değil mi?" Abernathy kendi kendini bir gülümsemeyle onayladı. "Kim derdi o 'erkek gibi kadının resimdeki bu harikulade güzel kadına dönüşeceğini." O küçük kızı ilk ve tek kez altı yıl önce havaalanından almaya geldiğinde görmüştü, ertesi gün de kız kaçmıştı zaten. Ardında Philip El Kabbar'a yazılmış mühürlü bir not, koca bir bilinmezlik ve endişe bırakmıştı. Zayıf ama güçlü, erkek

AYSEKOC

gibi kısacık kesilmiş sarı saçlı bir kızcağızdı o zaman. Fotoğraftan gayet net anlaşılıyordu ki şimdi çok değişmişti. Güzellik anlayışına tamamen uyan Pandora Madchen, Abernathy'nin hayatında gördüğü en güzel kadındı. Kocaman siyah gözleri gerçekten büyüleyiciydi. Tek omzunu açıkta bırakan beyaz satenden eski Yunan giysisi içinde vücudu tüm hatlarıyla mükemmel derecede kadınsı görünüyordu. İnce vücuduna göre gayet büyük olan göğüsleri son derece şehvet uyandırıcıydı. O kadar büyük görünmelerine rağmen hiçbir erkek bundan şikâyet etmezdi. Pandora sanki uzansan dokunacakmışsın gibi bir hava yayıyordu. Abernathy biraz rahatsız olarak sandalyesinde doğruldu. Vücudundaki uyanmalar onu rahatsız edici bir pozisyona sokmuştu. "Sence turuncu saçları, boyama ya da peruk olabilir mi? Neden saçlarının rengini değiştirmeye çalışsın ki? Hatırladığım kadarıyla saçlarının rengi çok güzeldi."

Philip El Kabbar başını dergiden kaldırmadan cevap verdi. "Peruk. Ama eğer saçlarını kazıttıysa ve peruğun altında kabak gibi bir kafa varsa da bu beni hiç şaşırtmazdı. Herhangi bir not yok mu?"

Abernathy kafasını salladı. "Sadece dergi ve bu mücevher kutusu var."

Şeyh dergiyi aldı ve şöminenin önüne doğru yürüdü. "Yazıyı okuduğunu sanıyorum?"

Abernathy başıyla onaylayarak, "Evet, çoğunu. Yazının büyük kısmında grubun sanatsal başarıları anlatılıyor. Ünlü müzisyenler Pandora ve Nemesis'in çok iyi olduklarını söy-

lüyorlar."

Philip bakışlarını birden kaldırarak, "Nemesis* mi?" diye sordu.

"Grubun adı bu. Çok fantastik değil mi? Bu ismi kendini düşünerek mi koydu acaba?"

"Belki de." Philip gözlerini şöminede yanmakta olan ateşe dikti. "Bana hikâyenin özünü anlat. Haklarındaki eleştirel görüşleri duymadan da yapabilirim."

"Amerika'da hiç kimse soyadını bilmiyor. Pandora olarak tanınıyor. Aslında bu rock starlarının genelde yaptıkları bir şey. Bu onlara bir nevi mistisizm katıyor." Dudaklarını büzerek devam etti. "Bizi en çileden çıkaran yanı da bu. Eğer gerçek soyadını kullanıyor olsaydı dedektiflerimiz iki yıldır bu kadar göz önünde olan birini illa ki bulurlardı."

"Hem de o kadar uzun süredir mi?"

Abernathy başını salladı. "Grubun albümleri hit olmuş durumda ve çok popülerler. Grubun tüm erkek üyeleri İngiliz, büyük ihtimalle Londra'dayken bağlantı kurduğu insanlar."

"Peki o zaman bu aptal dedektifler neden onu bulamadılar?"

"Anlaması çok zor. Hep yanlış yerlere bakıyorlardı demek ki." Abernathy'nin yüzü sitem edercesine düştü. "Siz bize onun müzikle ilgilendiğine dair hiçbir ipucu vermediniz ki. Ata binme tutkusu olduğunu söylemiştiniz sadece."

---

* Mitolojide İntikam Tanrıçası.

AYSEKOC

"Ben ayrıca size onu herhangi bir kalıba koymamanız gerektiğini de söylemiştim, kahretsin. Onun ilgilendiği şeylerin sınırı yoktur. Bunların nasıl çıktığını çoğu zaman kendi bile anlamaz." Pençe gibi elleriyle dergiyi sıktı. "Lanet olasıcalar neden beni dinlemediler?"

"Çok titiz çalıştıklarına eminim. Blackweell's son derece profesyonel bir şirkettir." Abernathy bu işi başaramadığını görebiliyordu. Ne yazık ki Madchen kaçtığında o dedektif şirketini kendisi tutmuştu. "Sedikhan'daki babasını arayıp yerini haber verdin mi?"

El Kabbar keskin bir şekilde başını salladı. "Sen beni aradıktan hemen sonra. Hastanede yoktu, ben de asistanına not bıraktım."

"İyi haberi duyduğunda eminim çok mutlu olacaktır."

"Şüphesiz," dedi El Kabbar iğneleyici bir şekilde. "On beş yaşında at delisi bir kızı kaybetti, yirmi bir yaşında turuncu saçlı bir rock starı buldu. Göklere uçacaktır."

Abernathy, "Hâlâ onun kızı," diyerek sakince kendi görüşünü belirtti. Kısa bir sessizlik oldu.

"Evet hâlâ onun kızı," dedi sonunda El Kabbar. "Artık bunun ne anlamı varsa. Madchen onunla hiç görüşmezdi zaten. Babasına kızının kaybolduğunu söylediğimde tepkisi kayıtsızca omuz silkmek olmuştu. Hayır, çok yakın olduklarını söyleyemezsin."

"Bu yüzden mi kaçtı? Sedikhan'dan okul için İngiltere'ye gönderilmesine bir isyan olarak kaçtığını düşünmüştüm."

"Hayır, bundan daha fazlası vardı." El Kabbar'ın dudak-

ları birden ince bir çizgi şeklini aldı. "Eğer söz konusu olan Pandora'ysa hiçbir şey kolay değildir."

"Öyle mi?" Abernathy'nin sesinde imalı bir ton vardı.

El Kabbar bunu fark edince dudakları alaycı bir gülümsemeyle açıldı. "Ve hayır, o benim metresim değildi Abernathy. *Teenager* lolitalarla işim olmaz. Olgun ve deneyimli yatak arkadaşlarından hoşlanırım ben."

Abernathy bunun çok iyi farkındaydı. El Kabbar'ın son ilişkisi her iki özelliği de taşıyan bir opera sanatçısıydı. Ama Pandora Madchen ortadan kaybolduğunda şeyhin tepkisine hayli şaşırmıştı. Şeyh hemen Londra'ya uçmuş ve neredeyse bir yıl onu bizzat kendi aramıştı. Bu şeyh için çok olağandışı bir süreçti. Bu süreç boyunca davranışları, hâl ve hareketleri şaşırtıcı derecede değişmişti. İnsani yönleri daha bir açığa çıkmıştı. "Asla böyle bir şey demek istemedim. Dr. Madchen'in birkaç yıldır sizin bir çalışanınız olduğunu biliyorum. Sadece herhangi bir çalışanınızın çocuğuna ilgi, alaka gösterirsiniz diye düşünmüştüm."

"Lanet olsun gösteririm," diye küfür salladı El Kabbar. "Çalışanlarıma değer veririm ama bunu zorunda olduğum için değil, onlara karşı duyduğum sorumluluktan dolayı yaparım."

"O hâlde niçin–" Abernathy birden sustu. Şeyhin yüz ifadesinden tehlikeli alana girdiğinin farkındaydı. Merakı yüzünden şeyhin öfke şimşeklerini üzerine çekmek istemediğinden, konuyu başka bir yöne kaydırdı. "Son derece sevimli bir çocuğa benziyordu. Biraz sessiz ama çok kibardı."

AYSEKOC

"En iyi günlerinden biri olmalı," dedi El Kabbar. "Pandora çok nadir sessizleşirdi ve asla kibar değildi. Bir köpekbalığı gibi yırtıcıydı." Dudaklarını bükerek devam etti. "Bu fotoğrafa bakınca aslında o kadar da değişmediğini söyleyebilirim."

"Başarıyı kendi başına yakaladığını kabul etmek zorundasın."

"Başka türlüsü de mümkün olmazdı zaten onun için." El Kabbar şöminenin yanından hızlı adımlarla çalışma masasına doğru yürüdü. Yığılırcasına kendini deri koltuğa bıraktı, elindeki dergiyi masaya fırlattı. "Blackwell's'in Amerika'da şubesi var mı?"

Abernathy ihtiyatlı bir şekilde, "Olduğunu sanıyorum. Ama eğer yoksa bile oradaki bir dedektiflik şirketiyle bağlantıya geçebileceklerine eminim," dedi. Kaşını kaldırarak devam etti. "Ama buna ne gerek var? Bayan Madchen'in nerede olduğunu zaten biliyoruz. Gönderici adresini belirttiğine göre onun nerede olduğunu bilmemizi istediği çok açık. Tekrar ortadan yok olacakmış gibi durmuyor."

"Pandora asla 'mış gibi' yapmaz, direkt yapar. Onu tekrar kaybetmeyi göze alamam." El Kabbar, Abernathy'nin gözlerinin içine dikkatlice baktı. "Armut piş ağzıma düş dedektifler sonunda bir iş yapabilecekler. Senin o çok profesyonel dedektiflerin Pandora'yı sadece gözetim altında tutmayacaklar, aynı zamanda onu koruyacaklar da. Kim bilir etrafına ne tür tuhaf şeyler çekmiştir?" El Kabbar'ın aklına gelen komik şeyle bir an gözlerinde mizahi bir ışıltı parladı. "Sedikhan'-

dan ayrılmadan önce bir kaplana sarılmasından daha tehlikeli bir şey olabilir mi, şüpheliyim gerçi."

Abernathy merakla, "Kaplan mı?" diye sordu.

El Kabbar eliyle önemli değil gibilerinden bir işaret yaparak, "Boş ver, uzun hikâye. Sadece onun korunmasını sağla yeter. Bir de onunla ilgili, şu an kullandığı diş macununun markasına kadar her şeyi içeren detaylı bir rapor istiyorum."

"Ne zamana kadar istiyorsunuz?"

"Yarın öğleden sonraya kadar." Verdiği cevap karşısında Abernathy'nin gösterdiği şaşırma tepkisini görmezden gelerek devam etti. "Yarından sonra San Francisco'da konser vereceğini söylemiştin, değil mi?"

"Dergide yer alan konser tarihlerinin listesine göre öyle. Turne kapsamındaki son konseri."

"Burada sonuçlandırmam gereken yarım kalmış işlerim var ama yarın sabah itibariyle ayrılmak zorundayım. Adamlarının yarın öğleden sonra beşte raporunu bana Fairmont'a ulaştırması gerekiyor."

"O kadar detaylı bir raporu yarın öğleden sonraya kadar yetiştiremeyebilirler."

"Yetiştirecekler," dedi El Kabbar acımasız bir şekilde. "Son altı yıldır beni uyutuyorlardı, şimdi iş yapmalarının zamanı geldi. Canımı sıkmaya başladılar artık."

Abernathy çaresizce yutkundu. "O hâlde hemen ofise dönmek zorundayım. Birkaç telefon görüşmesi yapacağım. Başka bir talimatınız var mıydı?"

"Bu kadar." Abernathy kapıya doğru yürürken ekledi,

AYSEKOC

"Hayır, bekle. Bayan Zilah Seifert'le iletişime geç. O ve Daniel'in Caribbean adalarında yatlarıyla mavi tura çıktıklarını sanıyorum." Alaycı bir şekilde gülümsedi. "Kayıp son kuzunun bulunduğunu ona ilet. Bu kuzuya karşı özel bir şefkat besliyordu."

Abernathy tezcanlı bir şekilde başını sallayarak, "Bununla ilgileneceğim. Eğer bir sorun olursa sizi San Francisco'dan ararım. İyi günler Şeyh El Kabbar." Hızlı adımlarla kapıya doğru ilerledi. Bu kez kapıdan dışarı çıkabildi. Kapıyı ardından kapatır kapatmaz rahat bir nefes aldı.

Şeyhin hizmetinde bunca yıl çalıştıktan sonra hâlâ karşısında böyle ıkınıp sıkınmak aptallıktı ama şeyh çok korkutucu olabiliyordu. Eğer dosya zamanında hazırlanıp gelmezse Abernathy olacakları düşünemiyordu, dedektiflerin yerinde asla olmak istemezdi. Aynı sebepten Pandora Madchen'in yerinde olmak da istemezdi. Pandora söz konusu olduğunda şeyhin duyguları son derece güçlü ve değişkendi.

Philip geriye doğru koltuğa yaslandı. Gözleri, masaya fırlattığı dergideydi. Tanrım, ne kadar da güzelleşmişti. Kafasındaki bu perukla bile son derece çekiciydi. Ama daha çocukken biliyordu onun bu kadar güzel bir kadın olacağını, çünkü çocukken de büyüleyici bir tatlılığı ve sevimliliği vardı. Tuhaftır ki o küçük kız peşinde sabırsız bir köpek yavrusu gibi dolanırken bunun o kadar da farkında değildi. Yine de o küçük kızın sahip olduğu canlı enerjiyi içten içe hissettiğini hatırladı. O enerjinin hâlâ o kadar güçlü olup olmadığını merak etti. Belki de çoğu güzel kadın gibi o da toplumun ondan cez-

bedici bir vücut ve uysal bir doğadan başka bir şey istemediğini bulmuştu.

Bazı sebeplerden dolayı bu düşünce dalgası kafasında öfkeye dönüşüyordu ki masanın diğer ucunda duran mücevher kutusuna gözü ilişti. Öfkesini yatıştırmaya çalışarak kutunun kapağını açtı ve içindeki kolyeye baktı.

Küçük bir çocukken dışarıda oynarken ya da oraya buraya kaçtığında tehlikelerden koruması için vermişti bu kolyeyi ona. Etraftaki herkes kolyedeki gül ve kılıcın onun hükümranlığının simgesi olduğunu bilirdi. Bu kolyedeki simgeyi görenler otomatik olarak çocuğun onun himayesi altında olduğunu anlardı. Pandora ona ait olduğu gerçeğini benimsemişti. Biliyordu ki o kendisine ait olan hiçbir şeyi vermezdi. Asla. Ama Pandora bu kolyeyi bir not bile yazmadan geri göndermişti. Bu hareketiyle ne demek istiyordu acaba?

Kolyedeki altın güle dokunurken Philip'in gözleri düşünceli bir şekilde kısıldı. Altı sene öncesi olsa Pandora'yla ilgili her şeyi tahmin edebilirdi. Bazen ona kendini öyle yakın hissederdi ki neredeyse düşüncelerini okuyabilirdi. Şimdi ise bundan o kadar emin olamıyordu. Güzellik dokunduğu şeyleri bozan da bir şeydi aynı zamanda ve Pandora yıllardır sahip olduğu sıra dışı güzelliğin bilgisiyle yaşıyordu. Bu yüzden değişmiş olabilirdi.

Şu durumda bu kolyeyi ona göndermesinin birkaç farklı anlamı olabilirdi: Davet, ret, barış.

Tabi ki değişmişti. Zaman ve deneyim herkesi değiştirirdi. Ve resim karesinden güzel güzel gülümseyen Pandora da el-

AYSEKOC

bette birçok tecrübe kazanmış, birçok şey yaşamıştı.

Çok değil, az bir süre sonra bu değişimlerin kendini nasıl etkileyeceği belli olacaktı. Çünkü Pandora farkında olmasa da hâlâ ona aitti.

2

Pandora bir sonraki akşam vereceği konserin provasından sonra giyinme odasına geldiğinde, dikdörtgen mücevher kutusu tuvalet masasında duruyordu.

Pandora onu görür görmez tanıdı ve bir anda dizlerinin bağı çözüldü. Bu kadar çabuk mu? Philip bir karar verirken asla duraksamazdı. Bir an önce cevap vereceğini biliyordu, o yüzden bunun olacağını da hesaba katmıştı. Ama yine de kendini şok olmaktan alıkoyamamıştı. Yavaşça kutuya doğru ilerledi ve kutunun kapağını açtı, içinde ne olacağını biliyordu zaten. Kolyenin üzerinde küçük bir kart vardı. Kartı alıp üzerindeki yazıları okurken elleri titriyordu.

"O kadar da kolay değil. Konser salonunun kapısının önünde seni almak için bir araba bekliyor. Fazla bekletme be-

AYSEKOC

ni."

İmza yoktu. Hitap yoktu. Hem tarz hem de elyazısı çok tanıdıktı. Bu tanıdıklığın getirdiği özlemin kederiyle doldu. *Kolay değildi*. Eğer gözyaşlarına boğulmaktan korkmasa kahkahalarla gülebilirdi. Bulunduğu durum hiç kolay değildi. Hayatında hiç bu kadar korkmamıştı. Ama bu korkunun altında her saniye büyüyen kıpır kıpır bir neşe vardı. Onu görecekti. Tanrım, onsuz geçen altı yıldan sonra yeniden onu görecekti.

Gözlerini kapatıp derin bir nefes aldı. Bu kadar çok heyecanlanmamalıydı. Philip'i, yatağına aldığı diğer kadınlar gibi olgun ve görmüş geçirmiş olduğuna ikna etmek zorundaydı.

Biraz sonra daha sakin görünmeyi başardı. Son iki yıldır duygularını saklamayı öğrenmişti. Eğer taktığı maske uzun süre bozulmazsa Philip'i kandırabilirdi. Amacına ulaşmak için acele etmek zorundaydı.

Gözlerini açtı. Tuvalet masasının aynasından yansıyan görüntüsü içini rahatlatmadı. Kara gözleri beyaz yüzünde çok büyük duruyordu. Ya Philip hoş bir kadın olduğunu bile düşünmezse? Diğer insanlar her ne kadar güzel olduğunu düşünseler de güzellik göreceli bir kavramdı. Telaşlandı. Şimdi ne yapacaktı? Hayır, bu şüphelerin onu etkilemesine izin vermeyecekti. Kıpırdamalıydı. Philip kendisini bekliyordu. Oyun başlıyordu. Bunu düşünmemek istedi. Çünkü bütün oyunları kazanmak için hep çok sabırsız olurdu. Philip ise her oyunda kazanırdı.

Başındaki peruğu çıkarıp tuvalet masasının üzerine koydu. Saçlarını omuzlarına dağıttı. Böyle daha iyiydi. Çekici gö-

rünmeye ve kafasındaki tüm endişeleri silmeye konsantre olmalıydı. Dönüp hızlı adımlarla banyoya girdi.

Otuz dakika sonra aynanın karşısındaydı. Kendine alıcı gözle bir baktı. Makyajı yerinde olmuştu, hem özelliklerini daha belirginleştiriyor hem de ona sofistike bir hava katmakla beraber asla ucuz görünmüyordu. Giydiği siyah kadife elbisenin dikdörtgen yakası o kadar açıktı ki yakadan dışarı çıkacak gibi kabarık duran göğüslerinin uçlarını neredeyse zor kapatıyordu. Çok mu seksiydi? Seksi görünmeye çalıştığı biraz barizdi ama çok seksi görünmek için başka bir yol bulamıyordu. Kafasında acabalar biraz daha çoğalıp planını suya düşürmeden önce aynanın karşısından çekilip odadan çıktı.

Kısa bir süre sonra Philip'in Fairmont'taki süitinin önündeydi. Kapı ilk çalışta ardına kadar açıldı. Üzerinde beyaz bol bir pantolon ve gözlerinin rengini koyu turkuvaza çalan yakasız, hâkî bir gömlek vardı. Hemen hemen hiç değişmemişti: Çıkık elmacık kemikleri, şehvet uyandıran dudaklar, yanık tenli bir cilt, sağlam bir vücut. Etrafa yaydığı hava da aynıydı. Pandora'nın heyecandan midesine kramplar girmişti, koşup kollarına atılmamak, başını göğsüne dayamamak için kendini zor tutuyordu. Yuva... Tekrar evdeydi.

"O turuncu saçlar perukmuş, sana şükürler olsun Tanrım. Abernathy saçlarını boyattığını düşünüyordu." Philip konuyu kısa ve net bir şekilde bağladı. "En azından daha hoş görünüyorsun." Süt gibi göğüslerine bakarak devam etti; "O kadar iddiasız görünmemekle beraber."

"Beni içeri buyur edecek misin, yoksa görünüşüm hak-

AYSEKOC

kındaki görüşlerine devam etmek için beni burada ayakta mı tutmayı tercih edersin?" Pandora'nın sesi hafif alaycıydı. Tek isteği, sesinin sakinmiş gibi çıkmasıydı. "Merhaba Philip. Seni tekrar görmek çok güzel."

"İçeri gel," diyerek arkasını döndü. Sinirlenmişti. Altı yıl önce olsa...

"Eğer beni görmek seni mutlu etseydi bu buluşma için altı yıl beklemezdin."

"Sebeplerim vardı." Pandora içeri girdi, kapıyı kapatıp onu odaya doğru takip etti. Elindeki çantayı odanın kapısının yanına bırakarak sevimli bir şekilde gülümsedi. "Şimdi burada olmam yetmez mi? Belki biraz ağırdan almış olabilirim ama sonunda seninle iletişim kurdum."

"Hayır, yetmez." Philip odanın diğer tarafına geçerek pencerenin yanındaki koltuğa oturdu. "Ve Tanrı aşkına bu kahrolası kolyeyi göndermekle ne demek istiyorsun? Onu geri almayacağım. Bunu gayet iyi biliyorsun. O kolyenin sadece güzel bir mücevher parçası olmaktan öte bir anlamı var."

Pandora başıyla onayladı. "Evet, biliyorum. Sana onu göndermemin sebebi de bu zaten. Bu, senin himayende olduğumun bir sembolü. Artık birine ait olma fikrinden hoşlanmadığımı düşünüyorum." Dediklerini onaylarcasına başını sallayarak devam etti. "Philip, aslına bakarsan sen Sedikhan'da feodal bir düzen uyguluyordun. Onu neden zavallı, küçük bir köle gibi boynuma takmaya itiraz etmediğimi şimdi çok merak ediyorum."

"Çünkü kölelik sistemi gelişmiş bir sistem, bu sistemde

her iki tarafın da hakları gözetiliyor. Taraflardan birinin hizmet sunmasına karşın diğeri de ona koruma sağlıyor." Dudaklarını sıkarak, "Onu taktığın zamanlarda benim korumam altında olmaya itiraz ettiğini hatırlamıyorum," dedi.

"Çünkü o zamanlar çocuktum." Pandora tekrar gülümseyerek, "Şimdi bu *barter* sistemini çok daha iyi anlayabiliyorum," dedi.

Philip gözlerini kıstı. "Bu tür imalarla ne demek istiyorsun sen? Kurnaz olmaya çalışma Pandora. İma etmeye çalıştıklarının asla altını dolduramazsın." Gözlerinden keskin bir öfke dalgası geçti. "Sen önceden hiç böyle kelime oyunları yapmazdın."

"Önceden böyle kelime oyunları yapabilecek bir konumda değildim çünkü. Artık bu durum değişti ama."

Philip uzun bir süre Pandora'yı süzdü. "Çok değişmişsin," dedi yavaşça.

"Büyüdüm desek daha doğru olur. Hepimiz eninde sonunda büyüyüp değişiriz."

"Ne kadar değişmişsin, bir bakalım." Philip ellerini uzatarak, "Buraya gel ve sana bakmama izin ver öyleyse," dedi.

Pandora'nın kalbi deli gibi atmaya başladı, bunun hiç sırası değildi. Kalbindeki bu heyecanı yüzüne yansıtmadığını umarak ona doğru ilerledi. Philip'in ellerini tuttuğunda ikinci bir heyecan dalgasıyla daha sarsıldı. "Umarım büyüdüğümü düşünüyorsundur," dedi hafifçe. "O bostan korkuluğu kılıklı çocuk çok yollar yürüdü."

Philip ağır ağır, "Oh, bilemiyorum," dedi. "O bostan

AYSEKOC

korkuluğu kılıklı çocuğu çok sevmiştim ben." Aniden oturduğu koltukta onu çekmesiyle Pandora kendini koltuğun önünde, dizlerinin üzerinde yere inmiş buldu. Şaşkın gözlerle Philip'e bakıyordu. Philip'in gözleri birden karşısındaki güzelliğini cömertçe gözler önüne sunan göğüs dekoltesine kilitlendi. "Sende yeni olan bir çift şey görebiliyorum ama."

Pandora'nın utangaç bir kız gibi davranmaması gerekiyordu. "Buna memnun oldum. Sanırım eski alışkanlıkların kırılması zor oluyor." Bir süre göz göze bakıştılar. "Hâlâ seni mutlu etmek istiyorum."

Philip'in parmağı Pandora'nın ince, narin bileklerinde gezinmeye başladı. "Eski bir alışkanlık değil, yeni gelişen bir şey bu. Daha önceden benim mutlu olup olmadığımı önemsediğini hatırlamıyorum."

Pandora gözlerini indirdi. "Önemsiyordum." Oh Tanrım, hem de nasıl önemsiyordu.

Birdenbire Philip'in sesinde bir öfke tınısı belirdi. "Bana bak! Bana o Allah'ın belası eskort kadınları hatırlatıyorsun."

Pandora gözlerini Philip'in gömleğinin orta düğmesine dikerek, "Ama o kadınlardan hoşlanıyordun." Ses tonu ona hafifçe sataşır gibiydi. "Çok iyi hatırlıyorum. Her güneş batışında yanına süzülen ve sabahın ilk ışıklarıyla birlikte ortadan kaybolan biri mutlaka olurdu. Gazetelerden okuduğuma göre hâlâ o kadınlarla görüşüyormuşsun, sonunculardan biri de Avrupa'danmış. Bazıları çok güzeldi. Ben de onlar kadar güzel miyim?"

Pandora'nın bileğinde gezinen eli aniden durdu. "Kendini onlarla mı kıyaslıyorsun?"

Pandora cevap vermedi. Boğazı düğümlenmişti, şu durumda konuşabileceğini hiç sanmıyordu.

"Sessiz kalmanı, onaylama olarak mı anlamalıyım?" Sesi artık sert değildi ama sözcükleri yaya yaya konuşmaya başlamıştı. "Bu konu, bu küçük görüşmemize farklı bir ışık verdi. İlginç. Ama dahası sen hep böyleymişsin Pandora." Elini bileğinden çekip koltuğa yaslandı. "Neden ayağa kalkarak, gidip şu kanepeye oturmuyorsun? Bence aramıza şu an mesafe koymak en iyisi. Böyle uygunsuz bir teklif bir erkeğin aklını karıştıracak fiziksel etkilere sahip olabilir. Ortaya koyduğun bu durumu gözden geçirmeden önce birkaç noktayı aydınlığa çıkarmamız gerektiğine inanıyorum."

"Nasıl istersen." Pandora kalkıp odanın diğer tarafına gitti. "Ama senin bu tip durumlara alışkın olduğunu düşünmüştüm." Kanepeye oturdu ve Philip'e sıcak bir gülümseme verdi. "Senden herhangi bir sadakat yemini istiyormuşum gibi düşünme. Sonuçta ikimiz de yetişkiniz ve ne istediğimizi biliyoruz."

"İkimiz mi?" Philip alaycı bir şekilde güldü. "Ben ne istediğimi biliyorum. Odaya girdiğin andan beri ne istediğimi biliyordum. Ama senin ne istediğini bildiğim konusunda emin değilim." Duraksadıktan sonra devam etti. "Altı yıl önce neden kaçtığını söyleyecek misin?"

Pandora omuzlarını silkerek, "Bir not bırakmıştım," dedi.

Philip dudaklarını sıktı. "İki cümleden ibaret bir not: 'Beni

AYSEKOC

arama. Hazır olduğum zaman geri döneceğim.' Çok melodramatik. Bu sence de biraz düşüncesizce değil mi?"

Bir anlığına Pandora kontrolünü kaybetti. "Senin beni göndermenden daha düşüncesizce değil," dedi öfkeyle. "Sana gitmek istemediğimi söylemiştim. Ama beni dinlemedin. Sana söylemiştim." Nefes aldıktan sonra devam etti. "Ama bunların hepsi geçmişte kaldı. Şimdi bir önemi yok."

Philip'in ağzı tuhaf bir gülümsemeyle açıldı. "Benim hatam," dedi yumuşak bir şekilde. Bir kedi çevikliğiyle koltuğundan kalktı. "Peki onca yıl boyunca ne yaptın?"

Pandora bakışlarını ondan çevirerek, "Hiçbir şey. Birkaç iş yaptım. Hayatta kalmaya çalıştım."

"Bana gerçeği söylemek istemiyor musun? Biz eski dostuz Pandora."

"Anlatacaklarım çok ilgi çekici değil. Seni sıkmak istemiyorum."

Philip, "Tam tersine, çok merak ediyorum," dedikten sonra eliyle 'bunu geçelim' işareti yaptı: "Pekâlâ, yakın geçmişe gelelim o zaman. Luis Estavas hakkında konuşalım meselâ."

Pandora'nın gözleri kocaman açıldı. "Luis mi? Ama nasıl..."

"Ya da belki Şu Teksaslı milyoner Ben Danford'la geçirdiğin hafta sonundan bahsetmek istersin." Philip'in yüzü sertleşiyordu. "Ya da şu an birlikte yaşadığın dostun Neal Sabine."

"Benim hakkımda araştırma mı yaptın?"

"Kahretsin ki çok haklısın, yaptım. Sen benden o altı yılı çaldın. O altı yılı kimlerle geçirdiğini bilmeye hakkım var."

"Çalmak ha!" Pandora başını salladı. "İnanılmazsın. Onlar benim yıllarım, benim hayatım, senin değil." Bir anda aslında bunun kendi yararına bir durum olduğunu fark etti. Kendi yapması gereken şeyi Philip ona gerek kalmadan halletmişti. Ona gizemli geçmişi hakkında kıllandırıcı ipuçları vermek ya da zavallı Neal'i önüne sürmek zorunda kalmayacaktı. Onun gözünde kurmaya çalıştığı kadın imajını Philip zaten bu araştırmasıyla oluşturmuştu. İçindeki rahatlama hissini ve durumdan memnuniyetini saklamaya çalışarak savruk bir gülüş attı. "Erkek arkadaşlarım son derece hoş insanlardır." Kısa bir süre duraksadıktan sonra devam etti. "Ve son derece de koruyucudurlar. Hayat tek başına bir kadın için zor olabiliyor."

"Finansal olarak mı?" Philip'in kaşları çatıldı. "Rock starlarının iyi para kazandıklarını sanıyordum."

"Devam ettikleri sürece evet." Pandora yüzünü buruşturarak devam etti. "Ve iyi müzisyenlerin kalıcı ve kazançlı bir kariyerleri olabiliyor. Ama ne yazık ki öyle görünüyor ki ben kazandığım hızla para harcıyorum." Göğsünü açıkta bırakan kadife elbisenin yakasına dokundu. "Benim güzel şeylerim ve yeteneğim var. Güçlü ciğerlerim, tarzım ve Neal'in benim için hazırladığı kostümlerle yeteri kadar ilgi çeken güzel bir vücudum var. Şimdi benim devrim hüküm sürüyor ama bir süre sonra benim yerimi bir başkası alacak."

"Ama sen çok gösterişlisin. Seni sahnede izlemek çok hoşuma giderdi sanırım."

AYSEKOC

Pandora hissettiği ani alarmı gizlemeye çalıştı. Philip bunu yapmamalıydı. Sahnedeyken nasıl olduğuna dair çok fazla şeyi açığa vurmuştu. "Sen rock müzik sevmezsin. Ve fikrini değiştirmek için yeterince iyi olmakta zorlanabilirim. Sonunda hayal kırıklığına uğramak da var."

"Çok gerçekçisin."

"Yaşadığım hayat başka bir olasılığa fırsat vermedi. İlişkilerimde..." –düşünceli bir şekilde duraksadıktan sonra devam etti– "gerçek ödüller aramayı öğrendim." Fotoğraf çekimleri için Neal'in ona öğrettiği gülümseme pozunu yüzüne takındı. Bu gülümsemeyi takınmakta çok başarılıydı.

"Sana kolyeyi göndermemin gerçek nedeni buydu. Bir anlaşma yapabileceğimizi düşünmüştüm. Seni memnun eden kadınlara karşı hep çok cömert olmuşsundur ne de olsa."

Philip'in yüzü gayet kayıtsızdı. "Kalıcı ilişkilerden pek hazzetmem, bilirsin. Bir çocukken bile nasıl başının çaresine bakacağını bilirdin. Ve ilişkilerimi senden asla gizlemedim. Hâlâ da değişmiş değilim."

Pandora güldü. "Senin şu dedektiflik bürosunun raporu benim bağlılık aradığımı mı söylüyor?" Kafasını sallayarak, "Kalıcı ilişkiler benim için de uygun değil. Yarın akşamki konserimden sonra üç aylık bir boşluğum var. Bu zamanı birlikte geçiririz diye düşünmüştüm."

Philip'in yüzü gerilmişti. "Şunu iyice netleştirelim. Yani sen bana önümüzdeki üç ay için aramızda hiçbir duygusal bağ olmadan"–dudaklarını yapmacık bir gülümsemeyle büzerek–"sadece benim 'cömertliğim' karşılığında bana metreslik

yapmayı öneriyorsun, öyle mi?"

Pandora'nın boğazı kurudu. "Evet, sana uyar mı?"

"Oh evet, hem de nasıl uyar. Sen çok güzel bir kadınsın ve ben de böyle hayat kadınlarıyla alışveriş yapmayı severim bilirsin."

Pandora geçmişte Philip'in bir tür alışveriş yaptığı bu tür kadınları hatırlayınca birden bozuldu. Gülümsemeyi tekrar güçlükle yüzüne yerleştirdi. "Evet, biliyorum. Neyse anlaşacak mıyız?"

"Belki." Philip gayet dikkatli görünüyordu. "Son derece cazip teklifinde nedenini anlayamadığım şekilde beni rahatsız eden bir taraf var."

"Rahatsız mı?"

"Belki de bir çeşit gurur incinmesi. Bir kadının anlaşma yapmadan önce beni arzuluyor numarası yapmasına alıştığımdan kaynaklanabilir bu."

Numara yapmak mı? Ah Tanrım, onu kim arzulamaz ki? Problem şuydu ki; onu arzuladığını nasıl göstereceğini bilmiyordu. "Seni istemediğim gibi bir duyguya kapılmayacağını garanti ederim." Sesini kısıklaştırdı ama seksi olmaya çalışmasını Philip yanlış anlayabilirdi. "Çocukken senin üzerinde biraz da olsa bir etki uyandırdığımı düşünüyorum. Bu pek unutulacak bir şey değil. Bu ilişki sadece keyifli olmakla kalmayacak, aynı zamanda senin için bir tür şeytan çıkarma ayini gibi de olabilir."

Philip, "Şeytan çıkarmak mı?" diye tekrar etti. "İçime şeytan mı girdi yani? Eğer işinde başarılı o kadınlardan ol-

AYSEKOC

mak istiyorsan, seçtiğin kelimelere dikkat etmelisin. Bu tür kelimelerle anılmak istediğimi sanmıyorum." Gözlerini kıstı. "Ama bir fantezi unsuru olma fikrinin hoşuma gideceğini kabul ediyorum." Ayağa kalkıp odanın diğer tarafına doğru yürüdü. Pandora ne olacağını daha tahmin etmeden, Philip onu kendine doğru çekti. Gözleri artık soğuk bakmıyordu, tam tersine ışıl ışıldı. Pandora ise kalbinin deli gibi çarptığını hissedebiliyordu. "Benimle ilgili fantezi kurdun mu Pandora?" diye usulca sordu. "Seninle sevişmemizin nasıl olabileceğini hayal ettin mi?"

Pandora'nın nefesi kesildi. O tek kelimeyi zar zor çıkarabildi; "Evet." Gözlerinin kendini ele verdiğini çok iyi biliyordu. Umarsızca omuzlarını silkmeye çalıştı. "Sanırım birkaç kez."

"Ben de birkaç fantezi kurmaya başlayayım o zaman." Philip güçlü ama nazik elleriyle Pandora'nın omuzlarını kavrayarak okşamaya başladı. Gözleri göğüslerine kaydı. "Biliyor musun az önce omuzlarını silkerken yakanın ucundan göğüslerinin pembe uçları bir anlığına görüldüler. Sadece bir anlığına ve kapandı. Göğüslerinin tamamen açık olmasından daha çok tahrik etti beni bu görüntü. Bu şekilde açıp kapatmayı planlamış mıydın?"

"Hayır." Pandora'nın sesi bir fısıltı gibi çıktı. Aniden kızaran yanakları nedeniyle Philip'in gözlerinin artık yüzünde olmaması içini rahatlattı. "Böyle olacağını tahmin etmedim."

"Bu elbiseyi kim tasarladıysa, amacı çok açık. Beyaz bir ten üzerinde siyah kadifeden daha kışkırtıcı bir şey olamaz."

Philip'in sesi aniden kalınlaştı. "Çok etkileyici göğüslerin var. Teninse ışıl ışıl ve berrak." Eli omzundan boynuna doğru yavaşça kaydı. "Delocroix'in tablolarındaki kadınları hatırlatıyor bana." Parmağı sol göğsünün kabartısına indi. Dokunuşları çok hafifti ama değdiği yerlerden ateş dalga dalga Pandora'nın vücuduna yayılıyordu. "Ama her tablonun kendine yakışan bir çerçevesi olmalı."

Pandora kendini hipnotize edilmiş gibi hissediyordu. Philip'in bakışları altında göğüslerinin şişip gerginleştiğini duyumsadı. "Çerçeve mi?" diye sordu.

Philip küçük bir kahkaha attı. "Neden olmasın? Zor zaptedilir bir hâlleri var. Bir dakikaya kalmaz bu elbisenin dışında olacaklar." Diğer eli boynundan omzuna doğru kaydı ve kadife elbisenin askısı kolundan aşağıya doğru düştü. Şimdi göğüsleri apaçık kalmıştı, elbisenin üst kısmı göğüslerinin altına indi. Philip'in yarattığı çerçeveyle çevriliydi şimdi göğüsleri. Philip bu tabloya baktığında yüzü yoğun bir ihtirasla kamaştı. "Tanrım, çok güzel. Sanırım bende senin için siyah kadifeden yapılma bir şey var ve onu pembe pırlantalarla dikeceğim." Yüzü göğüslerine yaklaştıkça Pandora nefesini göğüs uçlarında hissediyordu. "Siyah kadife, elmas gibi sert." Philip diliyle göğüs uçlarına ufak darbeler vurmaya başladı. Meme başlarındaki ufak dil darbelerinin etkisi bir elektrik şoku gibi Pandora'nın tüm bedenine yayılıyordu. "Beyaz kadifenin üzerinde siyah kadife." Göğüsleri yudum yudum emildikçe Pandora karnındaki kasların gerildiğini hissediyordu. "Ve pembe yumuşaklığı." Philip haz dolu bir okşayışla göğüs-

AYSEKOC

lerini öpüyordu. Kelimeler bir nefes gibi göğsünü yalıyor, ateş gibi yakıyordu. Yanaklarını göğsünde dolaştırdıkça sert bir yüzey göğüslerinde sürtünüyordu. "Hoşuna gidiyor mu? Seni yatağa götürürken de buna devam edebiliriz. Öyle hoşsun ki."

Pandora, Philip'in ne dediğini zar zor anlayabiliyordu. Ateşler içindeydi. Ona karşı hem eli kolu bağlı hem de coşkulu bir şekilde canlı ve son derece arzu doluydu. "Eğer istersen. Ne istersen yapabilirsin."

"Ne kadar uysalsın." Sesi hâlâ arzulu bir kalınlıktaydı ama öfke tınıları da içermiyor değildi. "Küçük, güzel bir metres olacaksın Pandora. Belki de en tutkulusu, bana en çok zevk verecek olan." Elleri belinin kıvrımlarında gezindikten sonra elbisesini yukarı çekti ve geriye çekildi. "Belki de sana sunacağım mücevherlerdir tutkunu bu kadar alevleyen."

Pandora elleriyle saçını yüzüne doğru savurdu. Philip'in bu sözünün canını ne kadar acıttığını görmesine izin vermemeliydi. Bedeni bastırılmış özlemlerin ateşinde kavrulurken ona karşı sakin görünmek çok zordu. "Mücevherleri her zaman sevdim." Gayretle gülümsedi. "Ve pembe olanlar çok hoş tınlıyor. Biraz sıkkın görünüyorsun. Fikrini değiştirdin mi yoksa?"

Philip sanki gözlerini ayıramıyormuş gibi bir daha göğüslerine baktı. "Sıkkın değil ama rahatsız. İlkel güdülerimi harekete geçiriyorsun. İlgini çeken şeylere çok kolay obsesif hâle gelebilirim diye düşüyorum." Direkt gözlerine bakarak devam etti. "Kadınlara karşı kendimde bu tarz zaaflara asla izin vermek istemediğimi bilirsin."

"Biliyorum." İçtenliğini göstermemeli, yüzeysel davranmaya çalışmalıydı. "Yani demek istediğim sadece gündelik ilişkilerle ilgilenirsin. Bu tür takıntılara kesinlikle pabuç bırakmazsın sen. Benden de üç ayda sıkılacaksındır zaten." Yaptığının anlaşılmaması için bu konuda daha fazla üstelememeliydi. Omuzlarını silkerek ağız değiştirdi. "Her neyse, senin kararın." Kapıya doğru yavaşça hamle yaptı. "Sana rahatsızlık vermek istemem."

Pandora kapının yanındaki siyah kadife çantasını aldı. Açtı ve içinden altın kolyeyi çıkararak masanın üzerine koydu. "Ama bence kafanı toparlayana kadar bunun sende kalması daha iyi olur."

"Bir ültimatom mu bu?" Philip'in ses tonu gayet dikkatliydi. "Seksüel bir ilişki ya da hiç, öyle mi?"

"Bu şekilde düşünmemiştim ama belki de demek istediğim budur." Kapıyı açtı. "İyi geceler Philip."

"Pandora."

Pandora durdu ve kafasını çevirip efendim der gibi baktı.

"Babanı sormadın," dedi Philip acımasız bir gülümsemeyle. "Senin şu anki durumunla ilgili şeyleri ona anlattığımda ne kadar keyifleneceğini öğrenmek istemez misin?"

Pandora damarlarından kanın çekildiğini hissetti. Yıllardır her türlü şeye karşı silahlarını hazır ettiğini düşündü ama Philip şimdi onu zayıf karnından vurmuştu. Bir an kendini tıpkı çocukkenki gibi çırılçıplak ve korunmasız hissetti.

"Hayır," dedi titreyerek. "Hayır bilmek istemiyorum." Ka-

AYSEKOC

pıyı öyle bir hızla çekti ki Philip'in ardından savurduğu küfürleri duymadı.

Philip ani bir şekilde ileri atıldı ama sonra durdu. Elini yumruk yapıp sıktı. Pandora'nın canını yakmıştı. Eski Pandora'dan geriye bir parça kalmışsa biliyordu ki bu hamlesi onu acıtacaktı ve bu yüzden bunu kasten yapmıştı.

Pandora'nın yüzündeki o ızdırabı görmek neden içini acıtmıştı. Kadınlara karşı asla merhametli olmamıştı ama geçmişindeki kadınlarla ilgili hiçbir deneyimi kendini böyle suçlu hissettirmemişti. Odaya girdiği andan itibaren o eski bildiği Pandora'nın her an bir yerlerden çıkıp geleceğini, attığı o şuh kahkahaların altından ortaya çıkacağını düşünmüştü. Yanlış bir şeyler vardı. Pandora'yla ilgili yerine oturmayan şeyler vardı. Göstermeye çalıştığı bu değişim fazlasıyla abartılıydı.

Masaya doğru yürüdü, Pandora'nın masaya özensizce fırlattığı kolyeyi aldı. Eninde sonunda gerçekleşeceğini bildiği bu değişimi neden sorguluyordu? Pandora arzulanan bir kadındı ve kendisine sunduğu teklifi kabul etmemek için aptal olmalıydı. Dilinde hâlâ ılık göğüslerinin tadını hissedebiliyordu. Onu düşünürken birden alt bölgesinin uyarıldığını hissetti. Hayır, soru işaretlerine gerek yoktu, onu istiyordu ve teklifini kabul edecekti. Hemen şimdi Pandora'nın peşinden kaldığı otele, Blackwell'in adamlarının verdiği adrese gitme arzusu duyuyordu.

Pandora'nın otel odasında yalnız olmadığını hatırladı birden, o sinirle kolyeyi avucunun içinde sıktı. Araştırma dosyasına göre Neal Sabine adındaki kişi daha yeni taşınmış-

tı yanına. Bunları düşünürken öfkeden titrediğini fark etti. Derin bir nefes aldı ve yumruğunu gevşetti. Bir anlığına dosyada adı geçen yüzsüz adamın siyah kadifesini Pandora'nın içine sapladığı gözünde canlandı. Pandora'nın yüzünde baştan çıkarıcı bir gülüşle yatağa uzanıp kollarını uzattığını gördü. Zihninde görüntünün dağılması için kafasını salladı. O an hissettiği güçlü duygular neredeyse kendisini ele geçirmeye başlamıştı. Eğer bu şekilde kendini kaptırmaya devam ederse geri dönüşü olmayan yola girebilirdi.

Yeni Pandora'yla ilgili her şeyi bilememek onu çileden çıkarıyordu. Blackwell'in yaptığı araştırma sinir bozucu bir şekilde eksikti. Öyle görünüyordu ki Blackwell'den Denbrook sadece Pandora'nın romantik ilişkileriyle ilgilenmişti.

Odada yavaş adımlarla yürümeye başladı. Sonra masanın üzerindeki telefona uzandı. Diğer eliyle de çekmeceden Blackwell'in adamının kendisine verdiği kartvizitini bulup çıkardı. Martin Denbrook. Karttaki numarayı hızlıca çevirdi.

"Denbrook? Ben Philip El Kabbar. Detaylı raporu en kısa zamanda istiyorum." Konserine gelip onu izlemek istediğini söylediği zaman Pandora'nın bu konusundaki isteksizliğini hatırlayarak bir an duraksadı ve sonra devam etti. "Ve yarın akşamki Nemesis konserine bir bilet istiyorum. Sahneye çok fazla yakın olmasın." Denbrook tam bunun imkânsız olduğunu söylemeye çalışıyordu ki sözünü kesti. "Bunu istiyorum. Kendine de bir bilet al. Bileti tükenen her konserde mutlaka karaborsa bilet vardır. Karaborsadan mı alırsın, başka yerden mi alırsın bilemem ama ne yap et o biletleri

AYSEKOC

al." Birkaç dakika sonra telefonu kapattı. Kanepeye oturup ayaklarını önündeki iskemleye uzattı. Pandora'nın kısa bir süre önce hızla çekip çıktığı kapıya bakıp daldı. Yaptığı planından ötürü acı çekiyordu ama bunu yapmak zorundaydı, zira Pandora'nın maskesinin altında neler olduğunu öğrenmenin başka yolu yoktu. Kararını vermişti.

Onu Neal Sabine'le hayal ettikçe hissettiği aşırı kıskançlık duygusu içini kemiriyordu. Bu duygunun önüne geçmek çok zordu. Kolyeyi taksa da takmasa da Pandora kendisine aitti. Bu gece sevgilisinin kollarında geçireceği son gece olacaktı. Onu tutmak ve o lanet olası adama dönmesini engellemek zorundaydı. Bu gece gözüne uyku girmeyeceği belliydi.

Pandora'nın konseri heyecan vericiydi. Konser alanı hınca hınç doluydu. Konserin başlamasından dakikalar önce alanı dolduran izleyicilerin üzerine, Pandora sisler ve ışık oyunları içindeki sahneye çıkıncaya dek binlerce çiçek yağdı. Pandora muhteşem görünüyordu.

Tam da kendi tarzı olan, eski Yunanlılar'ın elbiselerini andıran bir tunik giymişti. Fildişi rengindeki bu tunik, ince ve ipeksi görünüyordu. Tuniğin altından bacakları bir sütun gibi uzanıyordu. Seksi görüntüsüyle izleyenleri etkisi altına

almıştı. Birkaç dakika sonra Philip ve çığlık atan hayranları sahneden yayılan enerjinin etkisi altına girdi. Etkisi ve o duygu öyle doğal ve saftı ki izleyen herkese dokunuyordu. İzleyicilerde olduğu gibi sahnede de bir enerji patlaması yaşanıyor, karşılıklı alışverişle bu coşku çığ gibi büyüyordu.

Denbrook, "Büyüleyici değil mi?" diye sordu sahneden yayılan ışıkların altında. "Sahne şovu başımı döndürdü resmen. Sanki çamaşır makinesinin içinde döndürülmüşüm de şimdi kurumak için ipe asılmışım gibi hissediyorum kendimi. Hiç şüphe yok ki konser biletleri yok satmıştır."

"Evet, çok büyüleyici." Philip'in yüzü düşünceliydi.

Bu gece Pandora'yı görmek onun için bir keşifti. Görmüş geçirmiş, şuh kadın maskesinin ardındaki kadını görüyordu. Çok fazla güç ve çok fazla duyguya sahipti. Peki neden bunu kendinden saklamaya çalışıyordu. Bunu keşfetmek, maskenin ardındaki kadını bulmak çok ilginç olacaktı. Eğer bu akşamki konser böyleyse, önümüzdeki üç ay kim bilir nasıl olur, diye düşündü. Birlikte geçirecekleri zamanın son derece canlı olacağının bir kanıtıydı bu konser. Yerinden doğruldu. "Ben birazdan kulise gideceğim. Sen de havaalanını ara ve uçağın hazırlanmasını söyle. Benzinini doldursunlar ve uçak hazır beklesin. Sonra da arabada beni bekle."

Denbrook bu fikri pek beğenmedi. Yüzünde memnuniyetsiz bir ifade belirdi. "Neden ben de seninle birlikte gelmiyorum, en azından kulise kadar. Bu değerli şeyi cebinde taşıman senin için güvenli olmayabilir."

"Şu an son derece güvendeyim." Philip'in yüzünden hın-

AYSEKOC

zır bir gülümseme geçti. "Pandora hepsini halleder."

Philip içeri girmek için korumalarla on beş dakika tartıştı. Öfkeden artık neredeyse çığrından çıkmak üzereydi ki mesajının Pandora'ya iletildiği ve kulise girmesine izin verildiği bilgisi geldi. Sonuç itibariyle tüm bu koruma önlemleri boşa çıkmıştı.

Philip giyinme odasına girdiğinde Pandora'nın üzerinde hâlâ sahne kostümü vardı ama acayip renkteki kavuniçi peruğu başından çıkarmıştı. Aynanın karşısında saçlarını tarıyordu. Sofistike kadın maskesini takmıştı. Bu maskenin ardındaki kadını gördükten sonra bu yapmacık havalar Philip'i daha çok kızdırıyordu.

"Çok yorgun olmalısın. Epey fazla bir performans sergiledin sahnede," dedi Philip kapıyı kapatırken.

"Sen de seyircilerin arasında mıydın?" Pandora hâlâ aynı şekilde ağır ağır saçlarını taramaya devam ediyordu.

"Bir bölümünü izledim," dedi Philip geçiştirircesine. "Hatta gidip bir Pandora tişörtü alıp üzerime giymemek için zor tuttum kendimi. Çok etkilendim."

"Şaka yapma." Saç fırçası ritmine kaldığı yerden devam etti. "Sesimin çok da iyi olmadığını söylemiştim sana."

"Ama ciğerlerinle ne kadar övünsen az. Çok güçlü bir sesin var." Bir an duraksadı. "Şarkıda da söylediğin gibi tavada alev alan bir ateş olmadığından pek de emin değilim."

Philip, Pandora'nın tarağı tutan elindeki gerilimi görebiliyordu. "İşte bu yüzden bir rock fanatiği değilsin. Bugün vardır ama yarın yoktur."

"Öyle mi?" Philip sorgulayıcı bir şekilde baktı. "O hâlde gerektiğinde destek almak için başvuracağın küçük bir şeyinin olması gerekir." Elini cebine atarak Pandora'ya doğru ilerledi. "Kolyeni geri getirdim."

"Gerçekten mi?"

"Ama kutusunu vermemiştin, o yüzden başka bir kutuya koydum." Aynanın önünde durarak kutuyu gösterdi. "Bence bunu daha çok seveceksin."

Kutu neredeyse 5 santimetrekare büyüklüğündeydi ve işlemeleriyle Pandora'nın gördüğü en sanatkârane, en muhteşem kutuydu. Üzeri parlak mücevherler arasına serpilmiş zümrüt taşlarıyla doluydu. Gözlerine inanamayarak kutuya baktı. "Bu muhteşem," diye mırıldandı. "Paha biçilemez bir şey olmalı bu."

"Bunu satın aldım. Satın alınabilen hiçbir şey paha biçilemez olamaz." Kutuyu açtı. "Ama belki sen bunu cömertliğimin naçizane bir kanıtı olarak görebilirsin."

"Naçizane bunun için çok az kalır," dedi sersemlemiş bir şekilde.

Philip kolyeyi kutusundan çıkararak Pandora'nın boynuna taktı. Çıplak boynunu okşarken aynada gözlerine baktı.

AYSEKOC

"Çok duyarlısın. Ellerimin üzerinde olmasından hoşlanıyorsun, değil mi?"

"Evet." Pandora'nın kalbi deli gibi çarpıyordu, neredeyse soluğu kesilmişti. "Hoşlanıyorum."

Elleri yavaş yavaş boynundan aşağıya indi, masaj yapar gibi göğüslerini okşamaya başladı. Sanki diliyle yalıyormuş gibi dokunuyordu.

"Şans bu. Önümüzdeki üç ay boyunca bu eller büyük bir özenle senin üzerinde olacak. Aslında ellerimi sana dokunmaktan mahrum etmem imkânsız.

Umarım planlarımızı değiştirecek bir şey olmaz. Seni bu gece alacağım."

"Bu gece mi?!" Pandora'nın gözleri iri iri açıldı. Sonra Philip'in parmakları göğsünün ucuna doğru ilerledi. Göğüs ucunu hissedilir sertlikte sıkmasıyla beraber oradan bir elektrik dalgasının tüm vücuduna yayılması bir oldu. Bedeninde bir anda meydana gelen bu kimyasal reaksiyonla gözlerini kapattı. Tekrar açtığında gözlerinde hissettiği etki hâlâ duruyordu. Hislerini saklaması çok zordu. "Bu gece mi gidiyoruz? Peki nereye gidiyoruz?"

Philip dokunuşlarına Pandora'nın verdiği tepkiyi aynada kısık gözlerle izliyordu. Etkilenmesi hoşuna gitmişti. "Sedikhan'a. Başka nereye olabilir ki? Önümüzdeki ay yeni bir anlaşma için Alex Ben Raschid'le de görüşmem gerekiyor." Göğüs uçlarını parmaklarının arasında hafif hafif ufalıyordu. Pandora'ya verdiği zevki aynada izlemekten son derece keyif alıyordu. Elleri elbisenin içinden çıkarak göğüslerinin etrafında

dolaşmaya başladı. Elbisenin üzerinden göğüslerinin şeklini öğrenmeye çalışırcasına kavrıyordu. "Tanrım, muhteşemler." Biraz eğilip kulağına fısıldadı. Pandora ılık nefesini kulağında hissedebiliyordu. "Bu seni heyecanlandırıyor, değil mi?" Gözleri Pandora'nın vereceği tepkiyi görmek için hâlâ aynadaydı. "Senin için bir başka çerçeve, Pandora. Belki uçaktan arar ve hizmetçilere süitimi boydan boya aynalarla kaplamalarını söylerim. Seni böyle heyecanlanmış görmek çok hoşuma gidiyor."

Onun yaptığı her şey heyecanlandırıyordu Pandora'yı. Onunla aynı odada olmak bile heyecanlanmasına yetiyordu. "O hâlde hazırlanmalıyım," dedi Pandora.

"Hayır." Philip ağzını Pandora'nın kulak memesinden yavaşça çekerek, "İhtiyacın olan her şeyi ben alacağım sana. Pasaportun var mı?" Pandora kafasını salladı. Gözleri Philip'in aynadaki karanlık, şehvani yüzüne kilitlenmişti. "Güzel. Pasaportunu alması için Denbrook'u oteline yollayacağım, bizimle havaalanında buluşur. Bir an önce üzerini değişmen için seni yalnız bırakıyorum. Bilirsin bir şeyi çok istediğim zaman asla sabırlı olamam." Dilini Pandora'nın kulağının arkasındaki hassas yere dokundurdu. "Ve seni çok istiyorum Pandora."

Pandora bunu biliyordu. Philip ona arkasından dayandıkça sırtında hissettiği sertlikten bunu hissedebiliyordu. Başını ona yaslayarak, "Tamam," dedi ve gözlerini kapattı. Ne fark ederdi ki? Philip onu alıp götürüyordu işte, olay buydu. "Geleceğim."

AYSEKOC

"Seni tekrar görmek istiyorum." Philip arzulu bir sesle söylemişti bunu. Ellerini göğüslerinden çekti, elbisenin sırtında bir şeyler aramaya başladı. "Bunun bir fermuarı yok mu? Dün sen ayrıldıktan sonra bütün gece düşündüğüm şey siyah kadife elbisenin içindeki şeyin ne kadar mükemmel göründüğüydü. Tadın ne kadar da güzeldi." Fermuarı bulamayınca sesinde bir hayal kırıklığı belirdi. "Ama bunun içinden seni nasıl çıkaracağım?"

"Fermuarı yok bu elbisenin. Yakasından çıkarılıyor," dedi Pandora hülyalı bir şekilde. Philip'i istiyordu. Acı dolu onca yıldan sonra, işte en sonunda onu istiyordu.

"O hâlde çıkart. Seni görmek istiyorum."

Pandora gözlerini kırpıştırıp açtı. "Burada mı?"

"Neresi olursa olsun, burası ya da başka bir yer fark etmez. Her yerde." Philip'in gözlerinden kıvılcımlar geçiyordu. "Seni istiyorum. Şu an sahnede binlerce fanatiğinin önünde de olsak umurumda değil."

Pandora bütün kemiklerinin eridiğini hissetti. Kendisi de bunu umursayacağını düşünmüyordu. "Philip, ben de..." derken yeni bir ses lafını kesti.

"Pandora, şu lanet olası kol düğmesini ilikler..." Açılan kapıdan içeri dalan Neal Sabine'di sesin sahibi. Üzerinde şık bir smokin ve beyaz gömleğiyle odaya tam dalmıştı ki Philip'i görünce durdu. "Oh, özür dilerim. Umarım bir şeyi bölmemişimdir. Ben sadece şu düğmeyi iliklememe yardım etmeni isteyecektim." Ağır ağır ilerleyerek, "Bana yardım eder misin tatlım?" dedi ve kollarını Pandora'ya uzattı.

"Ne?" Pandora başını sallayarak sersemliğini üzerinden atmaya çalışarak daldığı alemden odaya geri döndü. Philip doğrularak ellerini Pandora'nın omuzlarından çekti. "Oh, evet, tabi ki. Neal, bu Şeyh Philip El Kabbar. Ve Neal Sabine." Neal, Philip'e başıyla selam verdi. Pandora, Neal'in kol düğmelerini iliklerken elleri titriyordu. "Bunları neden ısrarla taktığını anlamıyorum. İliklemeyi asla beceremiyorsun."

"Şıklık tatlım. Bir rock starının yanında böyle görünerek hayranlarının akıllarını başlarından almayı seviyorum." Diğer bileğini uzattı ve Pandora düğmeyi iliklerken Philip'e dönerek sempatik bir şekilde, "Çok enerjikler, değil mi? Bu gece organizatörün düzenlediği büyük partiye geliyor musun?" diye sordu.

"Hayır." Philip'in sesi tehlike vaat edici bir şekilde yumuşaktı, öyle ki Pandora birden kaskatı kesildi ve gözleri Philip'in yüzüne kaydı. "Ve Pandora da gelmeyecek. Sizi üzdüğüm için üzgünüm. Ama bu gece Pandora benimle gelecek," dedikten sonra Philip arkasını dönüp kapıya doğru yürüdü. Çıkarken, "Seni arabada bekliyorum Pandora," dedi ve kapıyı ardından çat diye kapattı.

Neal sessizce, "Bu o değil mi?" diye sordu. Merak dolu mavi gözleri Pandora'nın yüzüne kilitlenmişti. Sahnede olmadığı hâlde onu bu kadar canlı hiç görmemişti. "Seninle oynadığımız küçük sevgili oyunu onu etkilemek içindi değil mi?" Dudaklarını bir pişmanlık belirtisi şeklinde burdu. "Eğer onun bu kadar korkutucu biri olduğunu bilseydim, bu oyuna girmek için iki kez daha düşünürdüm. Buradan sorun çıkar-

AYSEKOC

madan ayrılacağından ve ayrılmadan önce de benim kellemin uçurulması emri vermeyeceğinden pek emin değilim."

"Sedikhan'da artık insanların kellesini uçurmuyorlar," dedi Pandora gülerek. "Evet, bu o."

"Temelli mi gidiyorsun?"

"Yerime yenisini bulmakta fazla zorlanacağını düşünmüyorum. Başka birini bulursun. Hatta sesi belki benimkinden daha iyi bile olabilir."

Neal'in yüzü asıldı. "Seni özleyeceğiz. Fikrini değiştirmeyeceğine emin misin?"

"Yola çıktığımızda bunun benim için zamanı gelinceye kadar sürdüreceğim geçici bir şey olduğunu söylemiştim. Bu benim hayat tarzım değil. Bu benim istediğim şey değil."

Neal yaklaşarak onu yanağından öptü. "O hâlde istediğin şeyin peşinden git. Seni bu konuda destekliyorum. Paul ve Gene'yi daha sonra sana veda etmeleri için yanına göndereceğim. Şeyhin sabrını taşırmayalım da cömertliğini başka konularda göstermesini isteyelim, değil mi?" Orada durup Pandora'ya baktı. "Soho'da ilk çaldığımız kulübe gidişimizi hatırlıyorum. Daha on altı yaşındaydın ve kıtlıktan çıkmış bir tavuk gibiydin."

"Açtım," dedi Pandora, "ve korkmuştum, Tanrım çok korkmuştum."

"Bunu hiç belli etmiyordun, çünkü sen tanıdığım en cesur kızdın." Gülümseyerek devam etti. "Benim enerjim tükendiği hâlde sen çılgın gibi devam ediyordun. Böyle olması senin adına büyük bir şanstı."

"Evet çok büyük şanstı," dedi Pandora nazikçe. "Seni bezdiren kurbağa sesime rağmen enerjimin fazla olmasıydı belki de senin aklını çelen."

"Belki de." Neal ellerini Pandora'nın saçlarına götürdü. Odadaki tüm ışık sanki sarı saçlarında toplanmıştı. "Her zaman çok hassas kulaklarım olmuştur." Elleri saçlarından aşağıya kaydı. "Pekâlâ, eğer işler senin istediğin gibi gitmezse bana tekrar geri dönebilirsin. Kulaklarımın alacağı hasara karşı hayatımın sonuna kadar kulak tıkacı takmaya razıyım. İyi şanslar canım."

"Hoşça kal Neal," dedi Pandora buğulu bir sesle. "Ve teşekkür ederim. Her şey için teşekkür ederim."

Neal tam dönerken, "Sen bana hep daha fazlasını verdin. Her zaman. Asla kopmayalım."

Pandora, Neal odanın kapısından çıkarken arkasından baktı, gözündeki yaşlar boğazını düğümlemişti. Uzun yıllar onunlaydı. Veda etmenin, çekip gitmenin bu kadar zor olacağını hiç düşünmemişti. Hep bu yolun sonunda varmak istediği hedefe odaklanmış, bu yol için vazgeçeceği değerleri hiç aklına getirmemişti. Ayağa kalktı ve üzerindeki fildişinden ipek kostümü başından çıkardı.

Peki ya işler yolunda gitmezse, plan işlemezse, demişti Neal az önce. Bu olasılıkları düşünmek büyük bir panik yarattı üzerinde. Her şey yolunda gitmek zorundaydı. Aksi takdirde dayanamazdı. Tüm hayatını bu kumara yatırmıştı. Tanrım, her şey yolunda gitmeliydi.

AYSEKOC

3

"Tünaydın, Şeyh El Kabbar. Her şey emrettiğiniz gibi yerine getirildi," dedi Raoul Coupier onları ön kapıda karşılarken. Kelimeler, Philip Sedikhan'ı terk edeli altı ay yerine yalnızca birkaç saat olmuş kadar sıradandı. Raoul parmaklarını şaklattı ve çantaları limuzinden almak için beyaz üniformalı iki genç adam göründü. Raoul'un ince, solgun yüzü Pandora' ya dönerken de kayıtsızlığını koruyordu.

"Bayan Madchen, tekrar bizimle olmanızın memnuniyet verici olduğunu söylemek istiyorum." dedi kibarca.

"Teşekkürler Raoul," diye mırıldandı Pandora gülümsemesini bastırmaya çalışırken. "Geri gelmek güzel."

Raoul parıltılı mozaik kaplı koridorda onların önünde yürürken, "Bu gece akşam yemeğinizi odanızda yiyeceğinizi düşündüğüm için yemeğinizi odanızda hazırlatma cüretinde

AYSEKOC

bulundum Şeyh El Kabbar," dedi. "Yolculuktan sonra çok yorgun olmalısınız Bayan Madchen. Saat farkı düzeninizi biraz bozabilir."

"Kendimi iyi hissediyorum." Raoul'un onların arasında siper olması iyiydi. Philip'in korkunç ve çekilmez tutumunu yılların alışkanlığı ile göz ardı edebiliyordu. "Çok yorulmadım."

Philip imalı bir şekilde, "Pandora'nın bir enerji santrali olabileceğini unutuyorsun Raoul," dedi. Süitin kapısında durdu. "Zaman dilimleri ve binlerce millik jet yolculukları onu hiç etkilemez."

"Unutmadım." Raoul'un yüzünde düşünceli bir ifade belirdi. "Bayan Madchen bütün çabalarında daima olağanüstü derecede istekliydi."

"Ama yine de akşam yemeğini süitimde yiyeceğiz. Pandora kadar dirençli olmadığımı keşfettim. Onun alışkın olduğu genç, dinamik rock yıldızları kadar oradan oraya zıplayamam."

Son ifadesindeki diken açıktı, ama Pandora sadece rahatlama duygusu hissetti. En azından Philip içindekileri açığa çıkarıyordu. Neal soyunma odasında göründüğü andan beri kötü bir ruh hâli içindeydi. Birçok şirketinden gelen muazzam evrak yığını içinde neredeyse bütün yolculuğu boyunca Pandora'yı göz ardı etmişti. Bir bakıma böyle olması Pandora için daha kolay olmuştu. Oyuna katılmaya karar verdi. "Aslında o kadar da değil. Bizi iki hafta boyunca şehirden şehre dolaşıp her gece ayrı yerde sahne aldıktan sonra görmelisin. Ne-

redeyse her gece kendimizi yatağa zor atıyoruz."

"Bunu yaptığını kafamda canlandırabiliyorum." Philip kapıyı bir parça araladı. "Gerçi tek gecelik gösterilere düşkün olduğunu tahmin edebiliyorum. Senin süitin yan oda. Lütfen kırk beş dakika içinde bana katıl." Ardından kapı yavaş olmayan çarpma sesiyle kapandı.

Pandora kapıda yüzünü buruşturdu. Evet, Philip kesinlikle bozulmuş ve gurur yapıyordu. "Aşağılandığımı mı düşünüyorsun Raoul?"

Raoul'un kahverengi gözlerinde bir anlığına neşeli bir ışık belirdi. "Bu şekilde davranmak istediğini sanmıyorum Bayan Madchen. Ama ikimizin de bildiği gibi Şeyh El Kabbar emir vermede daima kabiliyetli olmuştur." Raoul koridorun aşağısına, oymalı kapıya doğru birkaç adım yürüdü. "Burada rahat edeceğinize inanıyorum. Şeyh, San Francisco havaalanından telefon ettiğinde bir gardıroba ihtiyacınız olduğunu söyledi. İhtiyacınız olan giysileri hazırlamaya çalıştım." Gözleri kısa bir süreliğine büyük göğüslerine takıldı. "Bazı şeylerin büyümüş olduğunu söylemişti. Umarım hazırladığım kıyafetler uyar."

"İdare edeceğim," dedi sırıtarak. "Eski günlerde olduğu gibi fazla elbise askısı istemiyorum. Kotları ve ayakkabıları hatırladıysan sevinirim."

"Oh, evet hatırladım." Raoul hafifçe gülümsedi. "Sen sürekli ahırda ya da Şeyh'in atlarının birinin sırtında olurdun. Bunu nasıl unutabilirim." Kapıyı onun için açarak geriye doğru bir adım attı ve başını öne eğerek kafasıyla selamladı. "Eğer

AYSEKOC

yapabileceğim bir şey varsa lütfen söyleyin. Eve tekrar hoş geldiniz Bayan Madchen."

"Teşekkür ederim." Boğazı düğümlendi. Bu eviydi. Babası ile dolu olan köyün diğer yakasındaki büyük evden daha uzaktaydı. "Evde olmak harika."

Ardından kapıyı kapattı ve kapıya yaslanıp bir süre öylece kaldı. Sonunda buradaydı. Rahatlama duygusunun içine yayıldığını hissetti. Sonunda. Bakışları odanın etrafında dolaştı, fildişi ipek tüllerle kaplanmış çekici bir yatak, beyaz süslenmiş pencereler, ipek kehribar ve yerde şarap rengi bir şark halısı. Gözleri kapıya, yatağın sağına doğru kaydı. Philip'in süitine açıldığını biliyordu. Bu odayı çok iyi biliyordu. Philip'in kadınlarının yerleştirildiği odalardan biriydi. Bir zamanlar kızgınlık ve kıskançlık ateşiyle yanarak sürüne sürüne o kadınların kaldığı bu odayı araştırdığını hatırladı.

Onun yatağına giren ve tutkusunun öznesi olan güzel kadınları. Bu canını o kadar çok acıtırdı ki acıya dayanamayacak gibi hissederdi kendini. Hâlâ da acıtıyordu. Geçmişi düşünmemeliydi. Şimdi o yatağın sahibi kendisiydi.

Dolaba doğru yürüdü, gardırobun kapağını açtı. Raoul'un seçimine minnettardı. Dolapta Philip'in metresine yakışır seksi elbiseler yoktu sadece, aynı zamanda spor kıyafetler hatta bornoz bile vardı. Askıdan bornozu aldı ve banyoya geçti.

Otuz dakika sonra duşunu almış, saçlarını yıkayıp kurutmuş ve bu akşamki baş başa yemekte mükemmel görünmek için ne giyeceğine karar vermek için aynanın karşısına geç-

mişti bile.

"Sarı ipek." Philip'in sesiyle yerinden sıçradı. Girdiğini duymamıştı. Philip koyu renklere bürünmüştü. Ne bol ne dar üzerine tam oturan pantolonu, omuzlarının genişliğini açığa çıkaran gömleği ve kemeriyle çok şıktı. Koyu renk saçları duştan sonra hâlâ nemli görünüyordu. Pandora'nın burnuna çok tanıdık olduğu baharat aromalı bir koku geliyordu. "Raoul'a senin için bir miktar elbise hazırlamasını söylemiştim. Pembenin kumaşının dokusu hoşuma gitti."

Pandora bunu tahmin edebilirdi, çünkü Philip dokunsal bir insandı. Bir an büyük elleri ve uzun parmaklarıyla Oedipus'un yelesini nasıl haz alarak okşadığını hatırladı. "Tamam. Benim için fark etmez."

"Tam tersine senin için çok fark eder." Philip'in gözlerinde bir ışık yandı söndü. "O elbisenin fermuarı var. Fermuarları çok seviyorum." Philip'in yüzü birden gerildi. "Sabine'in de çok sevdiğini tahmin edebiliyorum."

"Hiçbir fikrim yok." Pandora sarı elbiseyi aldı. "Bunu hiç konuşmamıştık."

"Bu tür boş konuşmalarla zaman harcamayacağından eminim zaten," dedi Philip haddinden fazla yumuşak bir sesle.

Tanrım, Philip tam anlamıyla saldırıya geçmişti. Pandora kendisini sahiplenmesini istiyordu ama bu şekilde değil.

Omuzlarını silkerek, "Bence de," dedi Pandora. Gülümsemeye çalıştı. Philip ona öfkeli öfkeli bakarken bunu yapmak çok zordu. "Çok âşık biri gibi davranıyorsun."

AYSEKOC

"Bu farklı," dedi Philip. "Sen ona ait değilsin."

"Ve üç ay boyunca sana da ait olmayacağım," dedi Pandora yavaşça. "Bu kesinlikle geçici bir düzenleme." Alaycı bir şekilde reverans yaparak, "Yüce Şeyh El Kabbar'ın kararıyla tabi ki," diye sözlerini bitirdi.

"Bunu üç ay boyunca göreceğiz," dedi Philip huysuz bir şekilde. "Bana ait olan şeyleri bırakmayı sevmem." Kaşlarını çatarak devam etti. "Ve onun kol düğmelerini iliklemenden de hiç hoşlanmadım. Bu çok…samimi bir davranıştı."

Pandora gözlerini kırpıştırdı. "Kol düğmelerini iliklemek samimi bir davranış mı? Allah muhafaza ya bir de kravatını bağlasaydım?"

"Benim bu konudaki rahatsızlığımı çok hafife alıyorsun. Önceden olsa benim duygularımı önemserdin."

Pandora bunu önemsemiyor değildi ama ne düşündüğünü Philip'in bilmemesi gerekiyordu. Philip zaten ona karşı çok fazla silahla kuşanmıştı. "Bu kadar küçük bir hizmeti fazla ciddiye alıyorsun."

"Bana ait olması gereken hizmetlerin büyük ya da küçük olsun başkasına yapılmaması gerektiğini açıklamaya çalışıyorum, sadece bana!" dedi sert bir şekilde. "Ben paylaşmam."

"Ne kadar da bencilsin." Pandora suratını asarak gözlerini yere indirdi. "Bunu hatırlamaya çalışacağım."

Philip, "Eğer hatırından çıkarırsan bunu sana hatırlatacağım," dedi yumuşak bir şekilde. "Bundan emin olabilirsin Pandora." Arkasını döndü. "Giyinmen için seni yalnız bırakıyorum. Bazı telefon görüşmeleri yapmam gerekiyor." Kapıya

varınca durdu. "Elbisenin altına bir şey giyme. Boşa zaman harcamaktan nefret ediyorum." Kapıyı açık bıraktı, bir dakika sonra Pandora yatak odasından onun telefonla konuşma seslerini duyabiliyordu. Çok yakındı. En az demin söyledikleri kadar aklını başından alıyordu bu yakınlık.

Lütfen, şimdi değil. O kadar yakınındaydı ki. Ama güçlü ve kendinden emin olmalıydı, yoksa her şey suya düşerdi. Derin bir nefes aldı ve bornozun kuşağını çözüp elbisesini giyinmeye başladı.

Güçlü ve kendinden emin. Pandora mum ışıklarıyla süslenmiş akşam yemeği sırasında bunu bir dua gibi tekrar ediyordu içinden. Hizmetkâr her yere yukarıdan bakan şatafatlı balkondaki masaya lezzetli yemeklerin servisini yaparken Philip kendini geriye çekmiş hatta uzak görünüyordu. Hâlâ kızgın mıydı? Philip'in ifadesiz yüzüne bakıp bunu söylemek zordu. Hava kararmaya yüz tutmuştu ve içerisi altın rengi bir ışıkla aydınlandığı için aslında masadaki mum ışıkları pek de gerekli değildi. Işık, eski bir fotoğraftaki sepya tonları gibi bir loşluk veriyordu odaya, zamansız bir mekân hissi yaratıyordu ortamda.

Pandora ne masaya konan yemekleri ne de servis yapan uşakların yüzlerini fark edebiliyordu. Bir rüyada gibiydi. Daha sonra masa kayboldu ve Philip'in kendilerini saran loş ortamda havaya kaldırdığı kristal şarap bardağı belirdi. Şarabın dilinde hissettiği tadı da mekân gibi loş ve yumuşaktı. Pandora, "Çok güzel," diyerek balkona doğru geçti. "Kuzeydeki üzüm bağlarının şarabı mı?"

AYSEKOC

"Hayır, güneydeki. Beş yıldır orada da üzüm yetiştiriliyor." Pandora'yı takip ederek balkona çıktı. Yanında durup eflatun renkle gölgelenmiş uzaktaki tepelere baktı. "Üç yıl önce Madrona Çölü'ne sınır olan tepelerin yamaçlarını değerlendirmeye başladık."

Sıradan bir şeyden bahseder gibi konuştuğu bu ifadesinin altında aslında çok büyük heyecanlar yatıyordu. Açıkça görülüyordu ki sulama projesi Philip için kaçtığı zamanlardaki kadar önemliydi.

O zamanlar Philip'in bu çölü verimli topraklara dönüştürmeyi hayal ettiğini hatırladı. "Görmeyi çok isterdim. Bir ata atlayıp tepeliğe gideceğim, orada neler nasıl değişmiş görmek istiyorum."

Philip kaşlarını kaldırdı. "Yalnız değil ama. Tepenin Said Ababa'da tarafındaki köylere bazen eşkıyalar baskın yapıyorlarmış. Büyük ihtimalle tepenin zirveliklerinde bir yerlere kamp kurdular. Buraya geri gelmemin sebeplerinden biri de buydu." Dudaklarını sıkarak devam etti. "Sanırım küçük bir av partisine çıkacağım."

"Ben de seninle geleceğim." Kelimeler Pandora'nın ağzından dökülüvermişti, dilini ısırdı.

"Eminim bunu yaparsın," dedi Philip tersleyerek. "Bugüne kadar tanıdığım insanların hepsinden daha fazla bir belaya atlama içgüdüsü vardı sende. Bunun yıllarla değişip değişmediğini merak ediyorum doğrusu."

"Her neyse." Pandora gözlerini aşağıya indirdi, böylece Philip kendisine karşı çıkılması cüretkârlığını Pandora'nın

gözlerinden göremedi. "Belki de onun yerine üzüm bağlarına giderim."

Philip daha da sert bakarak, "Hatırladığım kadarıyla oraya en son gidişinde işçileri ay ışığında bağbozumu partisi yapmaya ikna etmiştin ve ustabaşı da öfkeden deliye dönmüştü."

"Çok da haklı değildi," dedi Pandora. O günü hatırlayınca yüzüne hafif bir gülümseme geldi. "Ben sadece yardım etmeye çalışmıştım. Herkes çok mükemmel keyifli bir zaman geçirmişti."

"Hatta öyle mükemmel zaman geçirmişlerdi ki ertesi gün çalışmak için hiç enerjileri kalmamıştı" dedi imalı bir şekilde. "Ve sen de tam anlamıyla iptal olmuştun. Şarap fıçısına düşmüştün sanki. Seni eve taşımak zorunda kalmıştım."

Pandora onun kucağında dinlendiğini, kulağını kalbine dayadığını anımsadı. Philip ona yarı sert yarı yumuşak küfürler yağdırsa da kolları onu nazik bir şekilde sarıyordu. Hayat boş ve manasız bir yer hâline geldiğinde sığındığı güzel bir hayaldi bu Pandora için. "Bağ bozumunda dans etmek bir gelenektir."

"Ama olgunlaşmamış üzümlerin üzerinde değil," diye cevap verdi Philip. "Ve tam da iş zamanında. Seninle gelmek için zamanım olana kadar üzüm bağlarının yanına yaklaşmayacaksın."

Pandora suratını astı. "Tepeliğe gidemem, üzüm bağlarına gidemem. Peki nereye gidebilirim, söyler misin?"

"İşini iyi yapan bir kadın olarak yatağa tabi ki," dedi Philip, omuzlarını tuttu. "Başka nereye olabilir ki?"

AYSEKOC

Philip'in sözleri Pandora'yı geçmişten alıp bugüne getirdi ve buradaki rolü yüzüne bir tokat gibi çarptı. "Sahiden de, başka neresi olabilir ki?" Pandora, Philip'in elindeki şarap kadehini alarak kendininkiyle beraber balkonun tırabzanına koydu. Kolunu Philip'in beline doladı. Cüretkâr olmalıydı. Öyle cüretkâr ve cazibeli olmalıydı ki Philip başladığında kendini durduramayacak kadar tahrik edilmiş olmalıydı. "Beni hiç öpmediğini biliyor musun?"

"Öpmedim mi?" Philip ellerini hafifçe masaj yaparak boynundan sarı ipek elbiseye doğru kaydırdı. "Başladığımızda bile öpüşmenin çok ötesindeymişiz gibi görünüyor," dedi. Gözleri birden parıldadı. "Ama eğer ısrar edersen..."

Dudakları Pandora'nın dudaklarına değdi. Tatlı, yudum yudum içer gibi ve ılıktı. Öyle harika bir ılıklığı vardı ki. Philip diliyle alt dudağını yaladı, Pandora dudaklarını aralayarak büyük bir arzuyla ona doğru rum."

Philip'in önünün sertleştiğini hissedebiliyordu. Sonra dilini büyük bir tutku ve arzuyla ağzına daldırdı. Öyle tutkulu ve arzuluydu ki Pandora neredeyse Philip'in öpüşlerinden nefessiz kalmıştı.

"Her şeyimi içine alacaksın," dedi Philip boğuk bir sesle. "Tekrar"–Dili yeniden Pandora'nın ağzındaydı, erotik dokunuşlarla heceliyordu– "Ve tekrar." Dudakları saçlarının arasında dolaşmaya başladı ve Pandora kulaklarında küçük dil darbeleri hissetti. "Ve tekrar." Pandora titriyordu ve neredeyse heyecandan dizlerinin bağı çözülmek üzereydi. Philip'in diğer kadınları ona böyle tepki veriyorlar mıydı acaba?

Büyük ihtimalle hayır. Belki de Philip bunun farkında değildi. Karmakarışık olmuştu. Bir şeyler yapmalı mıydı? Biraz geriye çekildi, gömleğinin üst düğmelerini hızlıca açmaya çalıştı.

"Pandora."

Pandora kafasını kaldırıp ona baktı.

Arzuyla kaplı yüzünün altında hafif bir komiklik ifadesi seziliyordu. "İçeri girmemiz gerektiğini düşünmüyor musun? Bu kadar hevesli olman gururumu okşuyor fakat bu tür şeyleri toplum içinde yapmaktan pek hoşlanmam."

Pandora sarsıla sarsıla güldü. "Demek öyle, burası San Francisco'daki konser salonundan daha mahrem bir yer." Arkasını dönüp hızlıca balkondan odaya girdi. "Orada bu tür şeyleri yapmaktan pek çekinmiyordun ama."

Philip, Pandora'nın arkasından odaya girdi ve şatafatlı balkon kapısını kapattı. "Şimdi kendi sahamdayım işte." Bir adım atarak Pandora'nın yanına sokuldu. Tek bir hareketle Pandora'nın elbisesinin fermuarını yukarıdan aşağıya indirdi. "Ve seni asla paylaşmayacağımı söylemiştim sana."

Elleri, gevşemiş elbisenin içinde kaydı. "Çıplak," dedi tahrik olmuş bir sesle. "Bu incecik ipek dokunun altında çırılçıplak olduğunu bilmekten daha erotik bir şey yok dünyada." Elleri belinin kıvrımlarında gezinmeye başladı, belini sıkarken aldığı haz sesine de yansıyordu. "Balkonda masada otururken, seni alırken ne kadar güzel görüneceğini düşünüyordum." Elleri yavaşça sırtına doğru kaydı. Gayet özenli bir şekilde kollarının arkasındaki yumuşak yeri sıktı. "Bu akşam ne

AYSEKOC

yediğimi bilmiyorum." Göğüslerini açıkta bırakana kadar elbiseyi beline doğru sıyırdı. "Tattığım tek şey sıcak, tatlı göğüsler." Kalçalarına gelinceye kadar elbiseyi indirmeye devam etti. Pandora başının döndüğünü hissediyordu. "Ve geri kalanının da en az göğüslerin kadar lezzetli olduğunu düşünüyorum." Ve ani bir hareketle elbiseyi kalçalarından aşağıya çekmesiyle elbise yere iniverdi. Pandora ayaklarının dibindeki elbisenin ortasında çırılçıplak kalmıştı, üzerindeki tek şey ayaklarındaki topuklu ayakkabıydı. "Şu güzelliğe bak."

Philip çıplak beline dolanarak Pandora'yı kaldırıp yerdeki elbisenin dışına çıkardı, ayakkabıları da çıktı ayağından bu sırada. Bir süre onu kucağında tutarak hayvani bir istekle çıplak bedenini vücuduna sürttü. Pandora'nın kalbi çılgın gibi atıyordu. "Ve çok güzel bakıyorsun." Arzuyla öptü. "Ve tadın..." Kafasını kaldırdı, gözleri istekle doluydu. Derin bir soluk aldı ve nefesini yavaşça bıraktı. "Henüz değil. Sana birkaç dakika daha bakmak istiyorum. Bu loş ışık seni görmem için." Birkaç adım geriye çekildi. Arzulu gözlerle baştan aşağıya Pandora'nın çıplak vücudunu seyrediyordu. Gözleri bacaklarının arasında takıldı. Gözlerini ondan ayırmadan hızlı hareketlerle gömleğinin düğmelerini açıp üzerinden çıkardı. "Seninle bu günbatımının renklerinde sevişmek istiyorum. Tenin ışığın altın rengi buğusuyla yıkanırken seni sevmek istiyorum. İçine girerken gümüş saçlarının yüzüne dağılışını izlemek istiyorum."

Pandora hafifçe gülümsedi. "O hâlde acele etsen iyi olur. Günbatımının ne kadar dayanacağını bilmiyorum." Alt dudağını ısırarak devam etti. "Ve tabi benim de ne kadar dayanabileceğimi. Seni soymamı ister misin?"

"Ben yaparım, daha hızlı olur." Philip çabucak soyunurken, Pandora onu izliyordu. Hülyalı hülyalı çok mükemmel bir vücudu olduğunu düşündü. Yapılı ve kuvvetliydi, sıkı ve sert kalçaları vardı, bir at binicisinin güçlü kaslarına ve bacaklarına sahipti. Göğsündeki koyu tüyler öyle yumuşaktı ki dokunmaya davet eder gibiydi. "Ve bu da bu akşamki son hızlı hareketimizdi. Artık yavaşlayabiliriz. Her hareketimiz rahat ve yavaş olacak." Balkon kapısının yanındaki arkası yüksek koltuğa doğru çekip oturttu Pandora'yı. "Seninle oynaşmak istiyorum, vücudunu tanımak istiyorum. Ne kadar dayanabilirim bilmiyorum ama deneyeceğim. Ne dersin?"

"Elbette." Onay kelimesi ağzından bir nefes verme gibi çıktı.

"Güzel." Philip de koltuğa oturarak Pandora'yı kucağına doğru çekti, yüzü yüzünün karşısındaydı. Pandora'nın nefesi kesilecek gibi oldu. Philip'in güçlü kasları ve sert bedenine karşı kendi yumuşaklığı aşırı tahrik edici bir duygu uyandırdı. Kendini daha önce hiç bu kadar kadınsı hissetmemişti. Her kıvrımının, vücudundaki her kavisin yumuşaklığını, göğüslerinin şişkinliğini, Philip'in sert uyluğuna değen kalçalarının dolgunluğunun bilincine varıyordu. Tanrım, iki beden arasındaki farklılıklar. Philip sert göğsünü hafifçe Pandora'nın dolgun göğüslerine sürtüyordu. Pandora en derinlerinden gelen bir inilti çıkardı. "Philip."

"Biliyorum." Philip bir kedi gibi Pandora'nın üzerinde

AYSEKOC

dalgalandıkça daha çok tahrik oluyordu, gözlerini kendinden geçercesine kapattı. "Bu kadarı da çok fazla ama, değil mi? Beni de öldürüyor. Her an patlayacakmış gibi hissediyorum. Sadece birazcık daha. Tanrım ne kadar da dolusun bana karşı." Gözlerini açtığında gözleri bir duman bulutuyla kaplıydı sanki. Tüm bedeniyle kavradı Pandora'yı. Alnından öptü. "Kımıldama, biraz daha sabret. Seni birazcık okşayacağım. Çok uzun sürmeyecek."

Sonra her dokunuşunda Pandora'yı zevkten titreten okşayışlarla eli tüm bedeninde gezinmeye başladı. Uzun, yanık elleri göğüslerini kavradı, nazik bir ritimle onları ellemeye, okşayıp sıkmaya başladı. Pandora'nın karnındaki kasların gerildiğini hissediyordu. Bedenindeki gerilim acı verici bir dereceye gelene kadar yükseldi.

"Harikulade." Philip'in elleri karnına doğru ilerledi. Avucunun altındaki gerginliği hissedince hafifçe gülümsedi. "Beni istiyorsun, değil mi? Bu beni ne kadar mutlu ediyor biliyor musun? Ne kadar istiyorsun beni?" Parmakları her geçtiği yeri keşfederek biraz daha aşağıya, bacaklarının arasına doğru kaydı. Tam bacaklarının arasına gelip orasını araştırmaya koyulduğunda Pandora'nın nefesi kesildi. Pandora başını Philip'in göğsüne gömdü. Kesik kesik nefes alıp veriyordu. İnanılmazdı. "Beni ne kadar da çok istiyorsun?" dedi Philip hırıltılı bir sesle. Parmakları yumuşak kıvır kıvır tüylerin üzerinde dolanıyor, orayı avuçluyor, yumuşak darbelerle ileri geri okşuyordu. "Ama benim seni istediğim kadar olamaz. Fiziksel olarak bu mümkün değil. Biraz daha devam edersek yanıp kül olacağım. Daha önce hiçbir kadını böyle istememiştim. Bitirdin beni, kalkanlarımı kırıp geçtin."

Pandora her ne kadar kendinden geçmiş olsa da Philip'in boğuk sesinin altındaki öfke tınısını duyabiliyordu. Zavallı Philip, diye belli belirsiz geçirdi kafasından. Philip her zaman kontrollü olmaktan hoşlanırdı. Ama şimdi yakayı ele vermiş görünüyordu. Pandora dudaklarını Philip'in omzunda gezdirdi. "Tamam Philip, her şey yoluna girecek."

Philip şaşkın şaşkın ona baktı. Sonra bir an yüzündeki gerginlik ifadesini değiştiren bir rahatlama yayıldı yüzüne. "Evet, her şey yoluna girecek," dedi kısık bir sesle.

Kollarıyla Pandora'yı kavrayıp birden ayağa kalktı ve onu yatağa götürdü. Serin ipek yatak örtüsünün üzerine yatırdı. Kendisi de üzerine çıktı. Bacakları iki bacağının arasındaydı. Pandora kendi pürüzsüz bedenine değen ince kılları hissedebiliyordu. Farklıydı, çok tahrik edici bir farklılığı vardı.

"Sana baktığımda ne gördüğümü biliyor musun?" diye fısıldadı Philip. "Altın. Parlak altın bir ten ve gümüşi altın saçlar." Saçlarından kalın bukleler alarak okşamaya başladı, sonra da o bukleleri sadece meme uçları açıkta kalacak şekilde göğüslerinin üzerine dağıttı. "Her şeyin altın, sadece bu tatlı şeyler pembe." Üzerine eğilerek, iyice gerilmiş meme uçlarını yumuşak bir şekilde dişlerinin arasına aldı.

Philip de bir nevi altındı. Odaya sızan güneşin batan ışıkları Philip'in bronz teninde altın gibi parlıyor, omuz ve kollarındaki kaslarında adeta ışık oyunları sergiliyordu. Pandora omuzlarını sıkıca kavrayarak onu biraz daha kendine

AYSEKOC

çekti. Göğüslerinde dolanan dilini, meme uçlarını kavrayan dişlerini hissettikçe omuzlarını daha da sıkıyor, göğüslerinde başlayan zevk dalgası tüm vücuduna yayılıyordu. "Senin her güzel yerinin tadını ezberlemek istiyorum. Her yerin çok tatlı olmalı." Philip gözlerini kapattı. "Ama çok açım. Açlıktan ölüyorum Pandora." Göğüslerini bıraktı ve bacaklarının arasına doğru yöneldi. "Peki ya sen? Sen de aç mısın?"

Açlık. Ağrı. İçinin doldurulması arzusu. "Evet, ben de açlıktan ölüyorum."

Philip boğuk bir sesle gülümseyerek, "Tanrım, bunu söylemene bayılıyorum," dedi. Üzerine eğilerek bacaklarının arasında dilini dolaştırdı, bu dil darbeleri açlığı bastırmak yerine daha da artırıyordu. Sonra başını kaldırıp üzerine abandı ve ileriye doğru atıldı. Acı! Sadece bir anlığına onu delip geçici, sarsıcı bir acı hissetti. Ama çığlık atan ve kollarında donup kalan Philip'ti. Hayır! Bunu yapmamalıydı. "Her şey yolunda." Pandora ellerini Philip'in kollarından çekip yanaklarını okşamaya başladı. "Lütfen. Yanlış bir şey yok." Şimdi daha iyiydi. Ve Pandora yeniden hareketlenmeye, onu tahrik etmeye, kendine çekmeye çalıştı.

"Hay aksi şeytan." Yüzü arzu ve şaşkınlık arasında gidip geliyordu. "Yanlış bir şey var." Pandora yeniden devam etmeye çalıştı, Philip'in tüm bedeninden bir ürperti geçti. "Tanrım, bunu yapma. Düşünemiyorum."

"Düşünme." Pandora bedenine daha fazla kavuşmaya, bacaklarının arasıyla onu daha sıkı kavramaya çalıştı. Philip boğuk bir sesle inledi. "Sadece seviş benimle. Seni çok isti-

yorum Philip. Doğru olan bu. Nasıl doğru olduğunu hissedemiyor musun?" Pandora'nın sesi titriyordu. "Düşünme, kahretsin!"

"Oh Tanrım." Philip neredeyse yakarır gibi fısıldıyordu. "Yapamam. Artık değil." Tereddütlü bir şekilde yavaşça geriye doğru esnedi ve sonra içine girerek kayboldu. İkisi de alev alev yanan ateş yalımları gibi tek beden olmuşlar, ritmin içinde kaybolmuşlardı. Altın odadaki altın alevler. Oh, Tanrım. Philip. Veriyor ve alıyordu. Alevler yükseliyor, heyecan ve zevkin ateşten girdabına dönüşüyordu. Sonsuza kadar zevkten patlamak gibiydi.

Sonsuza kadar. Oda hâlâ günbatımının altın ışık huzmeleriyle yıkanıyordu ve Philip'in hazdan gerilmiş yüzü omzundaydı, göğsü hızlı hızlı nefes aldıkça sarsılarak inip kalkıyordu, vücudu hâlâ bir sarsıntı içindeydi. Ellerini Philip'in başına götürerek alnına dökülen saçlarını sevgi dolu parmaklarıyla okşadı. O an çok yakınlardı. Uzak kaldığı onca yıldan sonra ona kavuşmuştu. Sonunda Philip kendisine sahip olmuştu.

AYSEKOC

4

"Neden için?" Sesi çok alçak ama keskindi. Kafasını kaldırdı, yüzündeki sert ifade Pandora'nın hâlinden memnun ifadesiyle çakıştı. "Kahretsin, neden Pandora, söyle neden?"

Pandora gayet basit bir şekilde, "Seni seviyorum," dedi. "Hep sevdim ve hep seveceğim."

Philip'in yüzüne bir şok dalgası yayıldı. "Ve bunun bir ifadesi olarak körpecik bedenini bana sundun yani, çok duygusal bir takdim?" Doğrulup yataktan kalktı. Yatakta yatan Pandora'ya baktı. Bedeni sıcaktı ve aşkla parıldıyordu, dudakları yumuşak ve şişkindi. Gözlerine sıçramak isteyen bir sıcaklık yayılıyordu bedeninden. Ellerini sıktı. "Üzerini ört," dedi sarsak sarsak. "Parti bitmiştir."

Evet, parti bitmişti. Philip'in bu şekilde tepki vereceğini biliyordu ama önceden bilmek bunu daha dayananılabilir kıl-

AYSEKOC

mıyordu. Uysal bir şekilde saten örtüyü üzerine çekti.

Banyoya doğru giderken başını çevirip çatık kaşlarıyla sordu: "Cevap vermedin?"

"Hayır, duygusal bir takdim değildi." Pandora son derece dürüst bir bakışla ona baktı. "Bana sahip olman için sana oyun oynadım."

Philip banyoya girip kapıyı kapattığında sövmeleri içeriden duyulabiliyordu. İki dakika sonra odaya döndü ve inci grisi röbdeşambrını giydi. Pandora'nın yanına oturdu ve kollarını sımsıkı tuttu. "Konuş," dedi dişlerini sıkarak. "Seni boğazlamamam için ancak bu şekilde durdurabilirsin beni."

"Benden ne söylememi istiyorsun?"

"Luis Estavas'la başlayabilirsin meselâ, benim küçük saf Pandoram."

"Brezilya polo takımından," dedi sessizce. "Dedektiflerin hafta sonu gezintilerime biraz daha dikkatli bakmalıydılar."

Philip, "Atlar," dedi bezgin bir şekilde. "Atın ismi olduğunu tahmin etmeliydim. Peki Danford?"

"Teksas'ta bir çiftlik," dedi hafiften gülümseyerek.

"Yine bir atın adı yani." Philip dudakların sıkarak devam etti. "Sabine?"

Pandora başını salladı. "O da iyi bir arkadaşım ve bu oyunda bana yardım etmeyi kabul etti."

"Oh, evet, oyun. Hadi şu oyundan bahsedelim biraz. O küçük beyninde ne kadar zamandır bu oyunu planlıyorsun?"

"Londra'dan kaçtığımdan beri. Ta o zaman ne yapacağımı biliyordum ama nasıl yapacağımı bilmiyordum."

"Ama eminim ki hemen çözümü bulmuşsundur. Sende bu yaratıcılık varken..."

"O kadar da kolay olmadı." Pandora biraz kederli bir şekilde gülümsedi. "En zor kısmı, beklemekti sanırım. Harekete geçmeden önce uzun zaman bekledim."

"Sen de emeklerinin karşılığını aldın sonunda." Pandora'ya ateş püsküren gözlerle bakarak, "Bana yalan söylenmesinden hiç hoşlanmam," dedi.

"Bunu biliyorum." Pandora tedirgin bir şekilde dudaklarını ıslattı. "Ama başka bir yol bulamadım."

"Bir fahişe gibi davranmaktan başka bir yol bulamadın yani? Çok güzel, seni tebrik etmeme izin ver Pandora. Rolünü çok iyi oynadın. Bu iş için çok kabiliyetlisin."

Pandora çekinerek, "Ben ne yapmam gerekiyorsa onu yaptım. Beni yatağına almanı garantilemek için tek yol bu şekilde davranmamdı, çünkü senin hayatına girmesine izin verdiğin kadın tipi bu sadece," dedi. Omuzlarını silkerek devam etti. "Eğer gözü parada ucuz bir kadın gibi davranırsam, beni hayatına almak konusunda bunun sana kendini daha güvende hissettireceğini düşündüm."

"Daha güvende mi?" Philip'in ses tonu gayet güvensizdi.

Pandora başını kaldırarak, "Evet daha güvende," diye altını çizerek tekrar etti. "Benden korkuyorsun Philip. Bu her zaman böyleydi. Benden o kadar korkuyordun ki beni İngiltere'ye göndermek zorunda kaldın." Dudaklarını acı bir şekilde

AYSEKOC

sıktı. "Eğer vicdanlı bir şekilde bu sorunu halledecek olsaydın beni Timbuktu'ya gönderirdin."

"Seni İngiltere'ye gönderdim, çünkü daha on beş yaşındaydın ve tıpkı bir erkek gibi serserice davranıyordun."

Pandora başını salladı. "Beni düşündüğün için, beni oraya gönderdin. Romantik manada söylemiyorum. Ama beni düşünüyordun." Sesi bir fısıltıya dönüştü. "Hatta belki de beni seviyordun. Bence bu senin için iyi bir şanstı ama çok zordu, değil mi? Bir kadını sevmek için kendine asla izin veremezsin. Onları kullanırsın ama sevmeyi kendine yediremezsin."

Philip'in yüzü allak bullak oldu. "Eğer bunun böyle olduğunu biliyorsan, göz göre göre kendini bana kullandırmakla aptallık etmiş olmuyor musun?"

"Belki." Pandora'nın gözleri yaşa boğuldu. "Ama başka bir seçeneğim yok. Seni seviyorum."

"Bunu söylemeyi kes," diye hafifçe bağırdı. "Beni sevmiyorsun. Daha çocukken benim üzerimde sana karşı bir düşkünlük yaratmıştın ve bunun hep böyle olmasını istedin. Sen tek bir gaye peşinde koşturmakta hayatımda tanıdığım en inatçı insansın." Yatağı işaret ederek, "Ve bu hiçbir şeydi ama yine de zevkli bir seksüel episoddu."

"Kahretsin bu gerçekti." Pandora yatakta dizlerinin üzerine oturdu. "Zevkli değildi, güzeldi. Bunu başka türlü nitelendiremezsin."

"Ah! Gerçek Pandora sonunda ortaya çıktı. Takındığın eskort kız maskesinin altında o vahşi tabiatını bastırmayı bu

dakikaya kadar nasıl başarabildin?"

Pandora, "Kolay olmadı," dedi kısaca. Yüzü hâlâ hiddetliydi. "Biliyordum ki ya bunu başaracaktım ya da kendimi ele verecektim. Ama şimdi konumuz bu değil. Yaşadığımız şey güzeldi. İtiraf et Philip."

"Güzeldi," dedi Philip nazikçe. "Ama bu, bulutların üzerine çıkmak değil. Seks, aşk demek değildir Pandora."

"Farkı biliyorum. Bunun her zaman farkındaydım. At gözlüğü takan sendin." Derin bir nefes çekti. "At gözlüklerini çıkarmanın zamanıdır artık. Zaten çok fazla zaman kaybettik. Yıllar geçiyor Philip."

Philip içinden gelen gülme isteğini bastırmaya çalıştı. Pandora saten çarşafların üzerinde öylesine samimi kara gözleriyle omzuna yaslanmış küçücük bir çocuk gibi görünüyordu. Öfkesi nereye gitmişti? Bir dakika önce çok sinirliydi. Pandora'ya duyduğu öfkeyi neden muhafaza edemiyordu? "O at gözlüklerini sen takmış olmayasın sakın."

"Hayır." Pandora alt dudağını ısırdı. "Şimdi şüphe duymaya başlayamam. Buna izin veremem. Eğer şüphe etmiş olursam her şey boşa gider." Başını salladı. "Senin de benim gibi düşündüğünü biliyorum."

"Benim hakkımda hiçbir şey bilmiyorsun," dedi Philip kaba bir ses tonuyla. Ayağa kalktı ve ellerini ropdöşambrının cebine soktu. "Hiçbir şey. Kafanda yarattığın hayal ürünü bir tipi ben sanıyorsun."

"Senin hakkında her şeyi biliyorum," dedi Pandora net bir biçimde. "Her şeyi. On iki yaşından beri, çarşıda boğazımı ya-

AYSEKOC

rılmaktan kurtardığın zamandan beri senin hakkında araştırma yapıyorum. Senin hakkında neler bildiğimi sana anlatmamı ister misin Philip?"

"Memnun olurum."

"Sen keyfine düşkün, hassas, kibirli ve kendi yolundan gitmekten asla taviz vermeyen birisin. Ayrıca son derece zeki, mükemmel bir mizah anlayışı olan ve Sedikhan'daki insanların yararı söz konusu olduğunda son derece işkolik bir adamsın."

Philip gözlerini kısarak 'Devam et' dedi.

Pandora dudaklarını ıslattı. "Çok iyi ata biniyorsun ve hayvanları çok seviyorsun. Fazla arkadaş edinmekten yana değilsin ama olan dostlarına karşı da çok vefalısın." Dudaklarını büzerek devam etti. "Ama kadınların senin arkadaşlığını paylaşmalarına izin vermiyorsun. Bence burada en yakın olduğun karşı cins bendim." Pandora durakladı. Oh, Tanrım, işte başlıyordu. "Ama bunun için seni suçlayamam. Helena Lavade gibi bir anneyle kadınlara karşı bu tarz bir korunma kalkanı geliştirmen çok normal."

Philip birden kaskatı kesildi. "Bu kadar geniş çaplı bir araştırma yaptığına inanamıyorum."

"Bu yüzden bana kızmakta haklısın. Tıpkı benim hakkımda dedektiflerine araştırma yaptırmana kızmakta haklı olduğum gibi. Ama benim merakımı mazur gösterecek geçerli bir sebebim var. Bir mücadeleye girmiştim ve edinebileceğim bütün cephaneye ihtiyacım vardı."

"Peki benim örselenmiş ruhumu mercek altına aldığında

neler gördün? Belki de yeteneklerini bir rock yıldızı olmak yerine bir psikiyatr olmak yönünde kullanmalısın."

Pandora, Philip'in alaycı tavrını görmezden geldi. Konuşmaya Helena Lavade'yi soktuğu zaman Philip'in kendini savunmaya geçeceğini zaten biliyordu. "Yaralanmış olduğunu gördüm," dedi hafifçe. "Annen son derece ihtiraslı olduğu kadar olağanüstü derecede de güzel bir kadındı. Helena yarı Sedikhanlı yarı İngilizdi. Ve o da para karşılığı erkeklerle birlikte olan bir kadındı. Güç elde etmek ve babanın metresi olmak istiyordu. Bu, planının sadece ilk aşamasıydı. Helena babandan hamile kalmayı başardı. Sonra onunla evlenmeyi talep etti ve yüklü bir miktarda da para istedi. Babanın bir erkek çocuk istediğini biliyordu ve eğer istediklerini vermezse hamileliğini bitirmekle tehdit ediyordu onu." Pandora başını salladı. "Ama yapacaklarını tahmin etmeliydi. Baban onunla evlenmiş ama kendisine şantaj yapmasına izin vermemiş, onu yaşadığı alana hapsederek göz açtırmamış ve sen doğana kadar da bir atmaca gibi gözlerini üzerinden ayırmamış. Helena bu hapis hayatından dolayı çok öfkelenmiş ve nefretle dolmuş. Sen doğduktan birkaç hafta sonra seni de yanına alıp kaçmayı başarmış. Çok zeki bir kadınmış, şeyh ikinizi de sekiz yıl boyunca bulamamış. Bulduktan sonra Helena'yı boşamış ve seni Sedikhan'a getirmiş." Philip'e dikkatlice baktı. "Bu sekiz yıl boyunca sana ne yaptı bilmiyorum ama dışarıda anlatılan hikâyeler hiç de hoş değildi. Babanı cezalandıramadığı için seni cezalandırmış." Pandora hınçla parmaklarını saten çarşaflara geçirerek, "Sana yaptıkları için onu öldüre-

AYSEKOC

mekle hayatını mahvedeceksin. Seninle evlenmeyi asla düşünmüyorum."

"Bunu yapmayacağını biliyorum. Senden böyle bir şey istemediğimi söylemiştim zaten. Ben sadece seninle birlikte olmak istiyorum. Senin hayatının bir parçası olmak istiyorum. Bu bana yeter." Belli belirsiz gülümsedi. "Bunun yanında eğer beni kovarsan da bu bebeği doğururum. Senin çocuğunu doğurmak harika olurdu. Zaten ben hep yalnızdım biliyorsun."

Tanrım, bunu nasıl bilebilirim, diye düşündü Philip. Düşünmeden bir adım attı. "Pandora..." durdu. Farklı duyguların istilası altındaydı: Öfke, haz ve Pandora'nın hiçbir şey yapmasına gerek kalmadan onda hep uyandırdığı kederli bir şefkat duygusu. Sonra yüzü bulutlandı. "Hayır. Beni etkileyemeyeceksin. Eğer güç elde etmek istiyorsan başka adamları kandırman gerekecek."

"Ben senin kadının olmak istiyorum," dedi dokunaklı bir ses tonuyla. "Ve arkadaşın. Ve çocuğunun annesi. Senin her şeyin olmak istiyorum. Ve senden almak değil,sadece vermek istiyorum, her şeyimi vermek istiyorum Philip."

Philip telaşlı bir şekilde ellerini Pandora'nın saçlarına götürdü. "Kahretsin, seni inciteceğim. Sen de biliyorsun ki seni üzeceğim. Beni tanıyorsun."

Pandora omuzlarını silkerek, "Belki," dedi. "Ama eğer üzülürsem de buna değer."

"Git buradan Pandora." Emrinde, yakaran bir ifade vardı. "Bazı sebeplerden dolayı seni üzebilecek olma ihtimalini çok kötü buluyorum."

"İşte bak, beni önemsiyorsun. Bu ümit verici bir şey benim için."

"Böyle düşünüp sonra tepetaklak olacaksın. Seni uyarıyorum. Seninle kurduğum ilişkide San Francisco'da satın aldığım bir kadın olmaktan öteye gidemeyeceksin. Beni hoş tuttuğun sürece seni kendi zevklerim için kullanacağım ve bundan başka bir anlamın olmayacak benim için, sonra da güle güle, seni hayatımdan çıkaracağım. Başka da bir şey bekleme."

"Hiçbir şey beklemiyorum. Sadece umut ediyorum."

"Tanrım. Seninle ne yapacağım ben?"

Sev beni. Sadece sev beni. "Seni tanıdığım kadarıyla seni ne memnun edecekse tam olarak onu yapacağımızı düşünüyorum."

Philip dudaklarını sıktı. "Aynen öyle. Ve şimdi başlayabiliriz. Bir kadınla işim bittiğinde kendi yatağına dönmesini tercih ederim. Yalnız uyumayı seviyorum."

"Elbette," dedi Pandora uysal bir şekilde. "Bir an önce yanından ayrılacağım." Ayakları geri geri gitse de kapıya doğru yöneldi.

Philip onun bu hâlini görüp birkaç küfür salladıktan sonra peşinden homurdandı. "Oh, Tanrı aşkına, peki kal burada. Yarın geçersin yatağına."

"Emin misin?" diye sordu Pandora kulaklarına inanamayarak.

Philip dişlerinin arasında 'Pandora' diye tısladı. "Kapa çeneni."

"Tamam." Pandora bir gece de olsa ertelemenin mutlu-

AYSEKOC

luğuyla yatağa kıvrılıverdi. Hiç yanından ayrılmak istemiyordu. "Eğer fikrini değiştirirsen söyle bana."

"Bundan emin olabilirsin," dedi Philip kuru bir şekilde. Kuşağı çözüp robdöşambrını çıkardı. Oda neredeyse kararmıştı. Yatağın diğer tarafına yatan bir gölge gibi görünüyordu. "Uyu hadi."

"Uyuyacağım." Pandora zaten uykuda gibiydi. Bugün yaşadığı şeyler hem fiziksel hem de duygusal açıdan üzerinde neredeyse narkoz etkisi yaratmıştı. Küçük kibar bir kız gibi, "Burada kalmama izin verdiğin için teşekkür ederim," dedi hafifçe.

"Sadece bu geceliğine," diye kati bir şekilde uyardı Philip.

"Sen nasıl istersen," dedi Pandora uykulu uykulu.

Philip koca yatağın bir kenarına sırtüstü uzandı. Hâlâ onun sıcaklığını, teninin yumuşaklığını hissediyordu. "Seni kırdım mı?" diye sordu hafifçe.

"Ne?" Pandora koza misali sarınıp sarmalandığı ipek örtüyü aralamaya çalışıyordu. "Çok fazla değil."

"Tamam çok kibar bir adam değilim ama kadınları da kırmaktan hoşlanmam. Eğer herhangi bir kırılma, incinme hissettiysen söyleyebilirdin." Tiradını yarıda kesti. Sanki sağır kulaklara konuşuyormuş gibi hissediyordu kendini. Bir süre sessizliği dinleyince Pandora'nın derin derin solumasından çoktan uyumuş olduğunu anladı.

"Lanet olsun!" Afacan bir çocuk gibi yaramazlık yaptıktan sonra mışıl mışıl uykuya dalmış, onu bu boşlukta bir başına bı-

rakmıştı. Pandora'ya daha yeni sahip olmuştu ama az önce onu kucağına aldığındaki gibi sertti. Koltukta onu kucağına aldığında... Derin bir nefes aldı ve gözlerini kapattı. Bunları düşünmemeliydi. Kendisini nasıl kandırdığını, bir kukla gibi kendisiyle nasıl oynadığını düşünmeliydi. Duyguları üzerinde her zaman kontrol sahibi olmuştu. Şimdi sadece bu kontrolü ele alması gerekiyordu.

Son derece özenli bir şekilde Pandora'nın sıcaklığının içine doğru kaydı. Önce boştu sonra içi onun sertliğiyle doldu. İçinde hareket etmeye başlayınca Pandora en derin uykusundan ona uyandı. Hayal meyal 'ne kadar da güzel' diye düşündü. Önceki gibi sert, hızlı ve nefessiz bırakacak kadar heyecanlı değildi. Bu sefer yavaş, sakin ve tatlı tatlı tatmin ediciydi. Gözlerini açmaya çalıştı. "Philip..."

"Şşşş... Bunu yapmayı düşünmemiştim aslında. Yarı gece boyunca kendimle savaştım. Ama kendime karşı koyamadım sonunda."

"Tamam." Kelimeler ağzında yayılıyordu. "Hoşuma gitti."

Philip güldü. "Birimizin bundan hoşlandığına sevindim." Aşağı doğru eğildi, yavaşça gözünden öptü, sonra diğerinden.

AYSEKOC

İçinde geliş gidiş temposu yükseldi. Pandora nefes alıp verişinin sıklığından Philip'in boşalmaya yaklaştığını hissedebiliyordu. Rahatlamasına yardım edebilmek için kendisi de hareketleniyordu ki Philip kalçalarını yakalayarak onu durdurdu. "Hayır, kontrolümü kaybetmemeliyim. Seni incitmek istemiyorum. Bu gece bunu tekrar yapmamalıydım."

"Bana ne istersen yapmalısın," diye fısıldadı Pandora. "Seni hep istiyor olacağım."

"Hep mi?" Üzerine doğru eğilip alnından öptü. "Bence şu an istediğin tek şey yatağına gidip uyumak olmalı." Güçlü bir hamleyle tekrar içine girip birkaç saattir süren doluluğundan sarsıla sarsıla boşaldı. Sonra kendini çekip içinden çıktı ama bu sefer uzanırken onu ötelemedi, tam tersine kendine doğru çekti. Başını omzuna aldı, ipeksi saçları çenesine, yüzüne değiyordu. Yavaş yavaş nefes alıp verişleri ve kalp atışları normale dönmeye başladı.

"Rahatlamana yardımcı oldum mu?" dedi Pandora uykulu bir şekilde.

"Bunu yapmak istememiştim." Sesi biraz sıkkın çıkıyordu. "Pandora, bennnn…. özür dilerim."

Pandora tekrar sordu; "Rahatlamana yardımcı oldu mu?"

"Oh, Tanrım, evet, hem de nasıl."

"Önemli olan bu." Omzuna sıcacık bir öpücük kondurdu. "Sana yardımcı olmaktan çok memnunum, iyi geceler Philip."

Bir süre hiç cevap vermedi Philip, karşılık verdiğinde ise sesi boğuktu; "İyi geceler Pandora."

Kendisini duyup duymadığından emin değildi. Tekrar uykuya dalmıştı Pandora.

Philip'in aynı şeyi tekrar yapması imkânsızdı. Rahatlamış olmalıydı ama garip biçimde kendini hâlâ dolu hissediyordu. İçi sevecenlikle doluydu. Tanrım böyle bir sevecenliği daha önce hiç hissetmemişti.

İçinde dev dalgalar kabarıyordu sanki. Daha önce hiç böyle hissetmezdi. Böyle bir şeyin eksikliğini de hayatında hiç hissetmemişti.

Pandora ona ait olacaktı, ancak onun seçtiği şekilde. Bu yolun ne olacağına dair hiçbir fikri yoktu. Ama kesin olan bir şey vardı: Onunla tekrar sevişmek bir hata olacaktı. Onu çok fazla istiyordu. Bu arzu Pandora'ya büyük bir güç verebilirdi. İçindeki arzusu yatışana kadar ondan uzaklaşmalıydı. Ve bu çok da fazla sürmezdi. En fazla bir haftada geçerdi. Bugüne kadar unutması bir haftayı geçen kadın olmamıştı hayatında.

Ama bu iliklerine dek hissettiği arzu değildi. Bir sevecenlikti ona karşı duyduğu ve bu seksüel istekten çok daha fazla tehlikeliydi. Pandora'ya karşı duygularını kontrol altına almak ve kendini korumak zorundaydı. Ancak bu çözümü düşünürken bile farkında olmaksızın onu kollarına almış korurcasına sarılıyordu.

Sabah Pandora gözlerini açtığında hâlâ Philip'in kolla-

AYSEKOC

rındaydı. Sabahın ilk ışıkları perdenin arasından odaya süzülüyordu. Yanıbaşındaki yüze baktı. Onun kolları arasında olmanın verdiği hazla bir süre öylece yattı. Son altı yıldır bunu ne kadar da çok hayal etmişti.

Philip çok yorgun görünüyordu. Gözlerinin altında koyu gölgeler belirmiş, yanakları içine çökmüştü. Pandora otuz sekiz yılın izlerine bakıyordu. Oysa uyanıkken o kadar enerjik ve zinde görünüyordu ki, bu savunmasız hâliyle kimse bir alaka kuramazdı. Her bir zerresinin şefkat duygusuyla dolduğunu hissetti. Onu çok uzun zamandan beri seviyordu ama ona karşı böyle koruma güdüsü olan anaç bir sevgiyi ilk kez duyuyordu. Yanağına hafifçe bir öpücük kondurdu ve yavaşça kollarının arasından sıyrıldı.

Örtüyü kollarının üzerine örtüp kapıya yöneldi. Fazla yormamalıydı, yaşananları hazmetmesi için Philip'e biraz zaman tanımalıydı.

Kendisi yüzünden dün gece çok az uyumuştu. Zavallı Philip. Onun hayatına girmesi yüzünden yaşadığı kafa karışıklığından hoşlanmayabilirdi. Bu çok kötü olurdu. Oysa ki hepsi onun iyiliği içindi. Ama şimdi odasına dönüp onu yalnız bırakmalı ve nefes almasına izin vermeliydi.

Pandora bahçede dolaşırken güneş de fışkırırcasına aç-

mış pembe çiçeklerin üzerinde tepeye doğru yükseliyordu. Temiz havayı ve çimlerin kokusunu ciğerlerine doldurmak için durup derin bir nefes aldı. Havanın tazeliğini hissedebiliyordu. Tanrım böyle bir sabahı yaşamak ne kadar da muhteşemdi!

Pandora tam dönecekti ki bir kişneme sesi duydu. Çitlerin ilerisine baktı. Gözlerine inanamadı. Bu Oedipus'tu. Güneşin altında simsiyah parlıyordu. Çitleri birkaç saniyede aşıp çayıra doğru koştu. Güçlü hatları ve her bir kasından fışkıran vahşi ihtişamıyla çok güzel görünüyordu. Ona yaklaşınca yavaşladı. Ürkütmemeliydi. Oedipus yarı ehil yarı yabani bir attı ve en ufak bir şeyden azgınlaşabilirdi.

"Merhaba oğlum! Beni özledin mi?" Ona yaklaştıkça sesi bir fısıltıya dönüştü. "Ben seni çok özledim. Uzun zaman oldu, öyle değil mi? Gittiğimden beri birçok atla haşır neşir oldum ama hiçbiri senin gibi değildi." At da ona bakıyordu ama Pandora atın kendisini hatırlayıp hatırlamadığını kestiremiyordu. Eğer konu Oedipus'sa bu asla belli olmazdı. Hareketlerinden ne düşündüğünü anlamak imkânsızdı. Doğası çok farklı ve zorlayıcıydı. Tıpkı Philip gibi, diye düşündü Pandora. Belki de Oedipus'u Philip'e olan bu benzerliği yüzünden çok seviyordu.

"Ahırında tembellik etmek yerine dışarıda tek başına ne yapıyorsun?" Şimdi yanındaydı ve burnunu okşamak için elini dikkatlice ona doğru uzattı. Avucunun altında kadife gibiydi tüyleri. At sanki her sözünü anlıyormuş gibi bakıyordu. "Ama sen hiçbir zaman kapalı kalmayı sevmedin, değil mi?

AYSEKOC

Tıpkı benim gibi. Dışarıda olmak, saçlarında rüzgârı hissetmek her zaman daha güzeldir." Yavaşça biraz daha yanına doğru sokuldu. Yelesini okşamaya başladı. "Bu işe ne diyorsun oğlum?" Daha sonra çite basarak atın üzerine bindi. Dizleriyle atı sımsıkı kavradı. Tahmin ettiği gibi üzerine binince biraz huysuzlandı ama bu sadece küçük çaplı bir karşı koyuştu. Pandora üzerine iyice yerleştikten sonra at da sakinleşti. "Sen de istiyorsun değil mi, seni şeytan." Yumuşakça güldü. "Bana zorlu bir zaman yaşatmak istiyorsun. Haydi o zaman, gidelim."

Önce eşkin giderek başladı, sonra dörtnala koşmaya başladı. Çayır boyunca sanki bir yarışta gibi dörtnala gidiyordu. Pandora atın yularını hareket ettirerek ona komut veriyordu. Oedipus altında ipek gibi, ateş gibi kayıyordu. Rüzgâr saçlarının arasında dans ediyor, saçları rüzgârla dalgalanıyordu. Rüzgârı böyle hissetmek muhteşem bir duyguydu.

"Pandora!"

Sesi duymasıyla Pandora irkildi. Oh, Tanrım, Philip'ti bu. Ona doğru baktı. En az ses kadar azametli görünüyordu. Üzerinde binici kıyafeti vardı ve saçları biraz dağınıktı. Philip gibi dış görünümüne çok önem veren bir adam için bu pek hayra alamet değildi. Uykudan uyanınca burada olduğunu tahmin etmiş olmalıydı ki peşinden onu bulmaya dışarı çıkmıştı. Hay aksi, zaten ne zaman Philip'in tasvip etmeyeceği bir şey yapsa hemen ona yakalanırdı. Oedipus'u yavaşlattı ve ona doğru sürdü. "Günaydın Philip. Oedipus ne kadar da güzel görünüyor, değil mi? İki yaşında bir at gibi koşuyor."

"İki yaşında değil o, sekiz yaşında," dedi Philip açık bir şekilde. "Bu sekiz yıl içinde epey şeytanlık öğrendi. Ahırda değil de dışarıda olması bu yaşlı atın dışarı salıverildiğini göstermez, bilgin olsun. Son zamanlarda ahır kapısını tekmeleyip dışarı kaçmak gibi bir huy edindi. Geçen yıl da bir seyis yamağını tepelemişti. Ve sen onun üzerine eğersiz binme cüretini göstermişsin."

"Beni sevdi," dedi Pandora kendine güvenli bir şekilde. "Beni her zaman sevmiştir. En azından onunla nasıl başa çıkabileceğimi biliyorum." Philip'in gözlerinin içine bakarak devam etti. "Bana seni hatırlatıyor."

Bir anlığına Philip'in yüzündeki ifade kızmakla kızmamak arasında gitti geldi. "Niyeymiş o, küçük yaramaz?" dedi yumuşak bir ses tonuyla. "Ben aslında..." Bir kahkaha patlatıp Oedipus'un üzerine, Pandora'nın arkasına atladı. "Daha önce hiçbir kadın beni bir atla karşılaştırmamıştı. Hem de böylesi hırçın bir atla."

"Yani bazen hatırlatıyor," diye durumu düzeltmeye çalıştı Pandora. "Bazen çok sevgi dolu olabiliyor."

Philip, Pandora'nın belinden tuttu. "Üçkâğıtçı seni. Bakıyorum da yıllar seni epey ukalalaştırmış. Önceden beni böyle aşağılama cesareti bulamazdın kendinde."

"Belki bulsaydım kibirli tavırların biraz olsun azalırdı."

"Ben asla kibirli değilim. Sadece her zaman ve yılmaksızın doğruydum." Oedipus'un arkasına bir fiske vurdu ve at eşkin gitmeye başladı. "Tıpkı şimdi olduğum gibi."

"Eğer Oedipus bu kadar hırçınlaştıysa onu neden burada

AYSEKOC

tutuyorsun?"

"Merak belki." Alaycı bir gülümsemeyle, "Hiç şüphesiz bilinçaltımda onunla bir yakınlık hissediyorum," dedi. Ardından kaşlarını çattı. "Sebebi ne olursa olsun ondan uzak durmalısın."

Pandora cevap vermedi ama yüzü isyankâr bir hâl aldı.

"Pandora," diye tekrarladı Philip.

"Onu idare edebiliyorum," diye haykırdı Pandora. "Onu anlıyorum."

"Beni anladığın şekilde mi?" Philip başını salladı. "O kadar güvenme ona. Onu anladığını sanarak kendi kendini kandırıyor olabilirsin. Oedipus da ben de senin hiç de tahmin edemeyeceğin şeyler yapma kapasitesine sahibiz."

"Hayır, buna inanmıyorum..."

"Pandora, eğer seni bir daha Oedipus'un üzerinde yakalarsam onu buradan gönderirim."

"Bunu yapamazsın. Onca yıldan sonra bunu ona yapamazsın. O buraya ait."

"Yapabilirim. Seni göndermemi engelleyen sebepler var ama emin ol ki Oedipus'u göndermemi engelleyen hiçbir şey yok."

Pandora kuşkucu gözlerle ona baktı. "Gerçekten de yapabilir misin?"

"İstersen bir dene."

Pandora uzaklara baktı. "Sözüne uyacağımı biliyorsun. Onu riske atamam."

"Akıllı kadın. Umarım kendi hayatın için de bu kadar

akıllıca davranırsın."

"Bu tamamen ayrı bir konu."

"Ve aynı zamanda senin konuşmak istemediğin bir konu. Pekâlâ benim küçük devekuşum, şimdilik bunu erteliyoruz," diyerek konuyu kapattı Philip. Bir süre sessiz kaldı. "Ata eğersiz binmek ustalık gerektiren hayli zor bir iş," dedi aniden. "Açıkça görülüyor ki hoplayıp zıplayan kalabalığa rock şarkıları söylediğin süre boyunca bu yetini kaybetmemişsin."

"Her gün ata bindim," dedi Pandora sakin bir şekilde. "Sadece akşamları sahneye çıkıyordum, günün geri kalan kısmında ne istiyorsam onu yapıyordum. Sabahları dört saat ata biniyordum, öğleden sonraları da üniversite denginde bir akademiye gidiyordum." Yüzünü ekşiterek devam etti. "Açık havada at üstünde olmak varken derste kapalı kalmak ilk zamanlar tam anlamıyla bir kâbustu."

"Ama yine de devam ettin." Philip meraklı gözlerle sordu. "Peki niçin?"

Pandora omuzlarını silkerek cevap verdi. "Sınıftaki o hâlimin aptal olmaktan daha iyi olacağını düşündüm. Sabahları özgürce ata binmenin akşamki sıkıcı dersin bir ödülü olduğunu telkin ettim kendime. Faydalı bir motivasyon benim için. Yapmak istediğim bir şey için yapmak zorunda olduğum bir şey. Sonunda programa alıştığımda sonuç hiç de fena olmadı."

"Ve istediğin şey atlar mıydı?"

"Daima," dedi Pandora net bir şekilde. "Asla başka bir şey yapmak istemedim. Bunu biliyorsun."

AYSEKOC

"Peki sahne ışıklarının, şöhretin cazibesi?"

Pandora başını salladı. "Hiçbir zaman sahnede olmayı sevmedim. Ama bunu yaptım. Aç kalmaktan daha iyiydi çünkü."

Philip dudaklarını sıkarak, "Aç mı kalmıştın?" diye sordu.

"Tabi ki." Pandora soruya şaşırmış bir şekilde bakarak devam etti. "On beş yaşındaydım ve hiçbir iş deneyimim yoktu. Abernathy'den Londra'ya kaçtığımda cebimde sadece birkaç kuruş vardı üstüne üstlük." Yüzünü buruşturdu. "Ve bu para sadece iki hafta yetti. Aslında bu kadar zaman yetmesi bile büyük şanstı benim için."

"Peki sonra?"

"Mücadele ettim. Yaptığım işleri duymak bile istemezsin."

"Gerçekten mi?" dedi Philip dehşete kapılmış bir şekilde. Bir süre sessiz kaldıktan sonra patladı. "Ne kadar akılsızsın. Başına kötü bir şey gelebilirdi."

"Şanslıydım," dedi Pandora. "O kadar da kötü değildi. Arkadaşlar edindim. Aç olarak yaşamak, yalnız bir şekilde yaşamaktan daha kolaydı."

Philip boğazının tıkandığını hissetti. "Arkadaş edindiğine sevindim. Rock grubuna geri dönecek misin?"

Pandora bu sorunun altından kendini belli eden bir acı hissetti. Kafasını sallayarak güldü. "Umarım dönmem. Umarım hayatımın geri kalan kısmını seninle birlikte Sedikhan'da geçiririm."

"Birkaç telefon görüşmesi yapacağım," dedi Philip. Bir an durakladıktan sonra devam etti. "Dün geceden beri fikrimi değiştirmedim bu arada."

"Ben de," diye cevabı yapıştırdı Pandora. "Sanırım bu konuda anlaşamayacağız."

"Çok uzun sürmeyecek." Philip zalim bir şekilde gülerek, "Seni burada o kadar mutsuz yapacağım ki buradan ayrılma zamanın geldiğinde sevinçten uça uça gideceksin."

Pandora, "Göreceğiz," dedi neşeli bir şekilde. "Bu sabah sulama projesi için gidecek misin?"

Philip başını salladı. "Geri dönüp, duşumu alıp, üzerimi değiştirir değiştirmez gideceğim. Senin olmadığını görünce hazırlanmadan, hemen üzerime bir şeyler geçirip çıktım çünkü. Senin bir yaramazlık peşinde olduğunu biliyordum ve bunun için en uygun yer de ahır gibi göründü gözüne."

"Ben sadece..." diye başlamıştı ki tartışmaya girmenin iyi bir fikir olmadığına karar verip lafı değiştirdi. "Seninle gelebilir miyim?"

"Hayır," dedi Philip gayet net. "Gelemezsin. Odana gidip parayla birlikte olan ve işinde iyi olan bir kadın gibi tırnaklarına oje sürebilir ya da havuzda aylaklık yapabilirsin."

Pandora, Philip'in bu sözlerine içerledi. Philip onu metresi gibi addeden bu sözlerin onda kırgınlık yarattığını anlayarak, "Oh, peki, sana yapacak bir şey bulacağız," dedi.

"Yapacağın şey beni endişelendiriyor ama ne yaparsan yap akşam yemeğinde bitirmiş olacaksın. Yemeğe birkaç misafir davet etmeyi planlıyorum ve senin de bana yemekte es-

AYSEKOC

kortluk yapmanı istiyorum." Yumuşak ses tonunun altında bir hinlik gizliydi. "Misafirlerim masalarında şöhretli birini görmekten hoşlanacaklardır. Belki turuncu peruğunu takarsın."

"Belki, ama onu kaldırmıştım. Etkilemeye çalışmam gereken birileri varsa takabilirim."

"Kimi önemli olarak gördüğüne bağlı." Bir an duraksadıktan sonra devam etti. "Sevgili Doktor Madchen'i davet ettim."

Pandora'nın yüzü birden değişti. "Babamı mı çağırdın?"

"Bu kadar uzun bir ayrılıktan sonra bir araya gelmenizin iyi bir fikir olacağını düşündüm." Hafifçe gülümsedi. "Benimle aynı fikirde değil misin yoksa?"

Pandora dudaklarını ıslattı. "Evet, evet tabi ki." Tekrar burkulmuşluğun acısını hissetmemeliydi. Philip'in, bulduğu tüm zayıf noktalarına saldıracağını bilmeliydi. "Onu davet etmekle çok iyi yapmışsın."

Bahçede dolaşmaya devam ettiler. Philip, Pandora'yı kolundan tutarak, "Seni incitebilirim Pandora," dedi yumuşak bir şekilde. "Bunu yapmak istemiyorum. Hadi bana Sedikhan'dan gideceğini söyle de akşamki yemeği iptal edeyim."

Pandora başını sallayarak, "Bu sadece kaçmak olur," dedi. Acıyla karışık gülümsedi. "Bunu on beş yaşımdan beri yapmadım. Önceden olsa bunu tasvip etmezdin, şimdi niye dönüyorsun ki?"

"Pandora, lanet olsun. Beni mecbur bırakma buna." Derin bir nefes aldı. "Kahretsin, bunu sen istedin." Elini kolundan çekti. Büyük adımlarla ondan uzaklaşarak evin girişin-

deki merdivenlerden çıkmaya başladı. "Yemek saat sekizde." Oymalı, ağır kapıyı ardından kapattı.

AYSEKOC

5

"Şaka yaptığını düşündüm." Philip mükemmel siyah takımını giymiş, kendi odasından Pandora'nınkine açılan kapının eşiğinde duvara yaslanmış duruyordu. Duygularını belli etmeyen bir bakışla Pandora'yı süzüyordu. Siyah kadifeden yapılmış dar bir tunik, eski Yunan giysileri gibi tek kolunu açıkta bırakıyordu. Yüksek topuklu ayakkabılarının üzerinde siyah çoraplarıyla sütun gibi bacakları uzanıyordu. Görüntü bariz bir şekilde seksilik kokuyordu.

"Şaka yapıyordum," dedi gülümseyerek ve kafasındaki turuncu peruğa dokundu. "Ama duruma daha uygun düşebileceğini düşündüm." Kara gözleri, açık tenli yüzünde ateş saçıyordu. "Seyircilere ne istiyorlarsa vermek gerektiğini öğrendim."

"Ve bu tuhaf kostümünle bunu vereceğini düşünüyorsun

AYSEKOC

öyle mi?" diye sordu Philip sakince.

"Evet, bu görüntü onlara umduklarını verecektir her halükârda." Başını kaldırdı. "Akşam yemeğinde benim karşımda oturmaktan utanır mısın?"

"Hayır, utanmam," diyerek ona doğru yürüdü Philip. Araştıran gözlerle yüzüne baktı ve, "Ama sen fikrini değiştirmek istemediğine emin misin?" diye sordu.

Pandora kafasını öyle sert salladı ki kafasında peruğun turuncu bukleleri adeta dans etti. "Hayır," dedi hararetli bir şekilde. "Bu da benim bir parçam ve bundan utanç duymuyorum."

Philip elini uzatarak, "O hâlde salona gidip misafirlerimize hoş geldin diyelim," dedi.

Pandora derin bir nefes alarak kendine uzanan eli tuttu. "Elbette."

Salona vardıklarında Karl Madchen yoktu ama diğer misafirler oradaydı. Raoul sessizce odada dolaşıyor, içkileri servis ediyordu. Philip küçük bir yemek partisi demişti. Pandora odadaki kalabalığı görünce, küçük kelimesinin kendi standartlarından çok farklı olduğunu anladı. En az on beş misafir vardı. Philip ve Pandora içeri girince salondaki uğultu kesildi ve bütün gözler birden Pandora'ya çevrildi. Pandora farkında olmaksızın kasıldı ve Philip'in, kolunu sıkan elini hissetti. "Sakin ol," dedi alçak bir sesle. "Turuncu perukla ya da değil, her halükârda salondaki en güzel kadın sensin. Bunu unutma."

Pandora biraz rahatladığını hissetti. "Çalışacağım."

"Sonra da misafirlerimizle tanış." Philip mavi-gri gözlerini kırparak, "Seni büyükelçinin karısıyla tanıştırmak için sabırsızlanıyorum. Sıkıcı bir kaltaktır kendisi."

Eğer bu yemek organizasyonu bir cezalandırma olarak tasarlandıysa bile Philip bunu çok farklı bir şekilde yapıyordu. Pandora'yı salondaki her kişiye ayrı ayrı takdim etti. Eli hep kolundaydı ve tavırları ona destek verici, koruyucu şekildeydi. Sadece Pandora'nınkendisini iyi hissettiğinden emin olduğunda diğer işadamı arkadaşlarından oluşan grubun yanına gitmek için ayrılıyordu. Hatta o zamanlarda bile gözlerini bir an olsun Pandora'nın üzerinden ayırmıyor, bu da Pandora'nın kendisini güvende ve değerli hissetmesine neden oluyordu.

Arkasından seslenen tanıdık bir sesi duyduğunda Pandora bir petrol kuyusu sahibiyle laflıyordu. "İyi akşamlar Pandora."

Pandora öylece kalakaldı. Bu, Münih'te doğup büyümüş ve Alman aksanını hiç kaybetmemiş olan Karl Madchen'di. Ona doğru döndü. "İyi akşamlar baba." Nazik bir şekilde elini ona doğru uzattı. "Seni tekrar görmek ne kadar güzel." Babası hiç değişmemiş görünüyordu. Belki kısa boylu ama güçlü vücudu biraz daha kilolu, sarı saçları biraz daha kırlaşmış görünüyordu ama gözleri hâlâ kristal gri, soğuk ve sanki yüksek dağların zirvesindeymiş gibi karşısındakine mesafeli bakıyordu. "Çok iyi görünüyorsun," dedi Pandora.

Babası, duygunun esamesi okunmayan, gayet kayıtsız gözlerle süzdükten sonra, "Hiç değişmemişsin," dedi Pando-

AYSEKOC

ra'ya.

Pandora gülmeye çalıştı. "Böyle söyleyeceğini tahmin etmiştim." Babasının gözlerine bakmak için gözlerini zorlukla yukarı kaldırdı. "Philip burada olduğumu söyleyince şaşırdın mı?"

Babası elindeki şarap kadehinden bir yudum aldı. "Pek sayılmaz. Bunu hep bekliyordum. Sedikhan'a geldiğimizden beri onda gözün vardı."

Gözü değil, kalbi ondaydı. Babası bunu asla anlamamıştı. "Kızının şeyhin metresi olmasını eleştirmiyor musun?"

"Niye ki?" Omuzlarını silkti. "Ne istersen onu yaparsın. Senin yapın böyle. Benim hayatıma ilişmediğin sürece ben de seninkine karışmam."

Pandora buz gibi bir kayaya çarptığını hissetti. Neden hâla böyle incitiyordu kendisini. Gülmeye çalıştı. "Seni temin ederim ki Philip kıçıma tekmeyi yapıştırırsa seni onun karşısına getirecek herhangi bir şey yapmamaya çalışacağım." Şampanyasından bir yudum aldı. "Ve sana ağlamaya gelmeyeceğime söz veriyorum. Senin Sedikhan'daki rahatına düşkün yaşamına ne kadar önem verdiğini biliyorum."

"Minnettar kalırım." Yüzüne ufaktan bir gülümseme yayılmasına izin verdi. "Birbirimize aramızda hiç var olmayan sevgi gösterilerinde bulunmak aptallık olur. Hiç kimsenin kimseye ihtiyacı yok. İkimiz de kendimize yeterliyiz."

Pandora başını kaldırdı. "Hayır sana hiç ihtiyacım yok. Bunu uzun zaman önce keşfettim."

"Sen hep akıllı bir çocuk oldun zaten," dedi ironik bir şe-

kilde. "Terbiyeden bu kadar yoksun olduğundan utanç duymalısın."

Pandora elindeki bardağı sıktı. "Başka?" Gülümsemeye çalışıyor, fakat dudaklarının uyuştuğunu hissediyordu. "Rahatını biraz kaçırdım. Bunun için özür dilerim." Elindeki bardağı dikkatlice yanındaki gül ağacından yapılmış masaya bıraktı. "Ve şimdi, izninizle Philip'in yanına gitmeliyim, beni çağırıyor sanırım."

"Elbette, onu bekletmemelisin." Madchen kibarca geri çekildi. "Belki yine sohbet ederiz."

Pandora bunu hiç istemiyordu. Hem de hiç. Philip'in yanına gitmek için kaçar gibi hızlıca yürüdü. Philip'in sırtı ona dönüktü. Kolundan dürtene kadar Pandora'nın, arkasında olduğunu fark etmedi. Cümlesini yarıda keserek ona döndü. "İyi misin?" dedi yavaşça.

Pandora gülümseyerek, "Tabi ki iyiyim. Sadece çok yalnız kaldım," dedi.

Philip, Pandora'nın elini avucuna aldı. "Buz gibi olmuşsun."

Bütün dünya buz gibi olmuştu. "Şampanya bardağım soğuktu." Dudaklarını ıslattı. "Ben iyiyim. Gerçekten."

Philip peki der gibi dudaklarını sıktı. "Yemeğe geçsek iyi olacak sanırım."

"Bu harika bir fikir." Pandora, Philip'in yanındakilere gülümseyerek, "Ben çok acıktım, siz acıkmadınız mı?" dedi.

Yemek boyunca uzun yemek masasında karşısında oturan Philip'in gözlerinin hep üzerinde olduğunun farkındaydı.

AYSEKOC

Az önce söylediği gibi açmış gibi görünmeye çalışıyor ama ağzındaki lokmaları zar zor çiğniyordu. En sonunda yemeği bırakıp onun yerine neşeli bir hava takınmaya çalıştı. Gülüyor, masadaki misafirlerle sohbet ediyordu. Pandora tüm yemek salonunu kaplayan büyüleyici ve hayat dolu bir enerji yayıyordu. Konuştuğu sürece düşünmüyordu.

Yemekten sonra kütüphaneye geçtiler. Pandora kütüphanede de aynı şekilde devam etti. Çay, kahve içip sohbet ederek gecenin sonuna geldiler. Hatta Philip'le birlikte misafirleri kapıda uğurlarken babasına boş ve anlamsız da olsa gülümsemeyi bile başardı.

Sonra uğurlama seansı bitti, herkes gitmişti. Pandora kapıdan içeri girerken yüzünde hâlâ asılı duran gülümsemesiyle, "Bence gece çok iyi gitti, öyle değil mi?" diye sordu.

"Oh, çok süperdi," dedi Philip sert bir tonda. "Herkes çok etkilendi. Bir neon lambası gibi yemek salonunu aydınlattın. Sen varken lambaları kapatıp elektrikten tasarruf etmeliyim."

"Senin gibi bir multimilyoner için bu söz konusu bile olamaz. Elektriğe giden para senin için nedir ki? Ayrıca elektrik sayacı için endişelenmemelisin." Kadife elbisesini kalçalarından tutup düzeltti. "Daha sonra hatırlat da Londra'da soğuk bir gecede elektrik sayacını maymuncukla açıp nasıl kaçak elektrik kullandığımı anlatayım. Bu hikâye seni eğlendirecektir."

"Bundan şüpheliyim." Pandora'nın kolunu alarak uzun koridor boyunca okşadı. "Bu akşamki kadar eğlendiremezsin beni."

"Özür dilerim. Bir dahaki sefere daha iyi olmaya çalışacağım. Sadece misafirlerini memnun etmek o kadar da zor değil. Sanırım beni çok eğlenceli buldular."

"Onları tam anlamıyla büyüledin. O kadar ki berbat turuncu peruğunu bile unutmuş görünüyorlardı."

"Tam tersine. Büyükelçinin karısı nereden aldığımı sordu. Yeni bir modayı başlatacağımdan emin olduğunu söyledi." Kıkır kıkır gülerek, "Çok komik değil mi?" diye sordu.

"Hem de nasıl," dedi Philip. Pandora'nın odasının kapısını açtı, onu içeri çekti ve kapıyı kapattı. "Sedikhan'daki bir sonraki davette bütün kadınların kafasında bu peruk olacak." Peruğun buklelerinden birini parmağına doladı. "Sen hariç." Peruğu kafasından çıkardı. Pandora'nın saçları parlak gümüşten bir akarsu gibi omuzlarına döküldü. "Seni bir daha bu perukla görmek istemiyorum. Beni duyuyor musun?"

Pandora yalancıktan kaşlarını üzülürmüş gibi indirdi. "Beğenmedin mi? Yıkıldım resmen Philip."

"Bana Pagliacci'yi hatırlatıyorsun." Parmaklarını Pandora'nın saçlarının arasına sokup aşağıya kadar tarar gibi indirdi. "Ağlamamak için gülmeye çalışan lanet palyaço."

Pandora gerildi. Philip asıl konuya geliyordu. Böyle yapacağını tahmin ediyordu. "Ne demek istediğini anlamıyorum."

"Şu aptal sırıtışını kes." Pandora'nın arkasına dolanıp elbisenin fermuarını indirdi. Kolunu da askısından kurtardıktan sonra elbise yere düştü. "Geceliğini bulana kadar üzerindeki her şeyi çıkar."

Odasına gidip hızlıca çekmeceleri karıştırdı. Pandora'-

AYSEKOC

nın yanına geldiğinde elinde mavi ipekten bir gecelik vardı. "Bunu giymelisin. Geri kalan her şey gereksiz."

"Eskort kadınlar için hazırladığın koleksiyonundan mı?" dedi Pandora. "Marasef'teki dükkânda her şey standart galiba. Sarışınlar için mavi tonları, esmerler için kırmızı tonları, kumrallar..."

"Kes şunu." Elindeki elbiseyi Pandora'nın başından geçirip kalçalarına doğru indirdi. Bir gece idare edecek kadar yeterli bir koleksiyon sadece."

Kendisi de onlardan biriydi. "Özür dilerim," dedi Pandora gülerek. Philip bu muhabbeti kesmesini söylediği hâlde Pandora duracak gibi görünmüyordu. "Ateşli bir geceye can atar gibisin."

Philip onu kucağına alıp yatağa götürdü. Acaba Philip onunla sevişecek miydi? Pandora öyle olmasını umuyordu. Bu kendini robot yerine bir insan gibi hissettirebilirdi. Philip onu saten örtülü yatağa yatırdı. Çıplak sırtında çarşafın soğukluğunu hissetti.

Philip hâlâ yatağın başında duruyordu, kaşlarını çatmış ona bakıyordu. Neyi bekliyordu? "Üzerindekileri çıkarsan daha iyi olmaz mı?" Philip cevap vermedi. "İstersen çıkarman için sana yardım edebilirim." Pandora yatakta doğruldu. "Bana ne istediğini söylemelisin. Bu işlerde pek tecrübeli değilim ama çabuk öğrenirim."

"Bunu hiç sanmıyorum," dedi kısık bir sesle. Tuhaf bir şekilde bakıyordu. "Ve hayır, soyunmam için bana yardım etmeni istemiyorum, böylece dün gece seni kullandığım gibi kulla-

nabilirim."

Kullanmak mı? Sevdiği adamın ağzında çok çirkin duruyordu bu kelime. Ona ne kadar hata yaptığını söylemek isterdi ama sadece anlamsız bir şekilde gülümseyebildi.

"Lanet olsun." Philip ceketini çıkartıp kravatını çözdü. Sonra yatağa uzanıp Pandora'yı kollarının arasına aldı. Başını tutup göğsüne bastırdı. Sesi titriyordu. "Kes artık. Bana bunu yapma. Oyun oynamayı bırak, yoksa ikimiz de patlayacağız."

Pandora buna izin veremezdi, eğer kendini bırakırsa Philip'in kendisine tekrar yaklaşmayacağından korkuyordu. "Benimle sevişmek istemiyor musun?" diye sordu anlamamış gibi yaparak.

Philip, "Hayır, seninle sevişmek istemiyorum," dedi ters bir şekilde. "Seninle konuşmak istiyorum." Elleri ses tonunun aksine nazik bir şekilde saçlarını okşuyordu. "Baban hakkında konuşmak istiyorum seninle."

Pandora birden kaskatı kesildi. "Neden benimle bunu konuşmak istediğini anlamıyorum. Bu konuyla ilgili konuşacak hiçbir şey yok." Hiçbir zaman da olmamıştı. Yıllar boyunca ikisi arasında konuşmaya değecek hiçbir şey gelişmemişti. "Ne yazık ki yemekte aramızda kötü bir sahne geçmedi. Beklediğin buydu değil mi?"

"Ne beklemem gerektiğini bilmiyorum. Bu akşam onun burada olmasının seni yaralayacağını bildiğim için bunu sana karşı bir silah olarak kullandım. Ama aranızda kötü bir şey geçmesini istediğim için çağırmadım onu. Bunu hiç istemem."

"Endişelenmene gerek yok. Gözyaşlarına boğulup canı-

AYSEKOC

nı sıkacak değilim," dedi Pandora kendini gülmeye zorlayarak.

Philip'in elleri önce duraksadı sonra Pandora'nın saçlarını okşamaya devam etti. Bir süre sessiz kaldıktan sonra, "Altı yıl önce babana senin kaçtığını söylediğimde verdiği tepkiyi bilmek ister misin?" diye sordu.

"Hayır."

"Ama dinleyeceksin. Tek bir kelime bile söylemedi. Sadece omuzlarını silkti. Sanki ona bir mendili kaybettiğimi söylemişim gibi bir tepki verdi."

"Hayır, bunları artık duymak istemiyorum." Pandora, Philip'i itmeye çalıştı ama Philip ona sıkıca dolamıştı.

"Çok kötü. Çünkü daha fazlası var. Altı sene boyunca senden bir kez bile bahsettiğini duymadım. Bu seni incitti mi Pandora?"

"Niye incitsin ki?" Pandora titriyordu ve titremesi kesilecek gibi durmuyordu.

"İncitmemeli ama incittiği çok açık. Bununla yüzleşene kadar da böyle devam edecek. Karl Madchen bir taş gibi duygusuz bir adam. Seni sevmiyor Pandora ve senin bu konuda yapabileceğin bir şey yok. Bu senin hatan değil."

Pandora'nın tüm vücudu zangır zangır titriyordu. "Philip, lütfen. Şimdi değil."

"Şimdi," dedi Philip. Benim bundan hoşlandığımı mı sanıyorsun. Ben başka türlü planlamıştım. Babanı çağırmamın senin benim hayatımdan çıkmanı sağlayacağını düşünüyordum. Planımın bu şekilde sonuçlanacağını bilmiyordum." Ke-

limeler Philip'in ağzından güçsüz bir şekilde çıkıyordu. "Bunun beni üzeceğini de bilmiyordum."

"Philip, yapamam..." Pandora'nın boğazı düğümlendi ve birden yanaklarından yaşlar süzülmeye başladı. "Bu benim asla dayanamayacağım bir soğukluk. Hayatım boyunca beni sevmediğini biliyordum. Onun kimseyi sevemeyeceğini düşünüyordum." Titreyen elleri Philip'in göğsüne yapışıp aşağıya kaydı. "Bence annemle evlenmesi onun için önemsiz bir olaydı. Onun hamile kalmasını hiç istemedi. Annemin ondan boşanmasına şaşırmamak gerek. Eğer onunla kalsaydı onun soğukluğundan donup ölebilirdi." Pandora küçük bir çocuk gibi yüzünü Philip'in gömleğine sildi. "Özür dilerim, seni de su içinde bıraktım."

Philip, "Bununla yaşayabilirim sanırım," dedi nazik bir şekilde. "Bazı insanlar bazı şeylerden mahrum doğarlar, meselâ doğuştan körlük ya da sakatlık gibi. Babanın sana ilgi gösterme kapasitesinin olmaması senin hatan değil."

"Sanırım bunu şimdi anlıyorum." Pandora'nın sesi Philip'in göğsünde boğuluyordu. "Bunu anlamak çok uzun zamanımı aldı. Hep ikimiz vardık. Ama kendimi yalnız hissediyordum. Beni neden sevmediğini bir türlü anlayamıyordum." Sesi birden tutkuyla yükseldi. "Onu çok seviyordum. Onun da beni biraz olsun sevmesi ona bir zarar vermezdi. Çaresizce bunu isteyip durmaktan yoruldum sonunda."

Philip göğsünün sıkıştığını hissetti. Pandora gibi bir çocuk için sürekli reddedilmek ne büyük bir acı olmalıydı.

"Ama artık bitti." Pandora sarsıla sarsıla gülüyordu. "Bu

AYSEKOC

hâlime bakıp buna inanmayabilirsin belki ama bugün böyle bir şok yaşayacağımı tahmin ediyordum. Bana karşı çok nazik davrandı. Asla var olmayan bir sevgi beklemenin aptallık olduğunu ama yine konuşabileceğimizi söyledi." Elleriyle Philip'in tişörtünü sımsıkı kavradı. "Bana yol verdiğinde ona gitmemem koşuluyla senin metresin olmamı umursamadığını söyledi."

Philip içinden adama küfretti ve Pandora'ya daha sıkı sarıldı. "Bu ne geniş mezheplilik." Pandora'yı göğsünden kaldırarak yüzünü avuçlarının arasına aldı. Ona bakarak, "Madchen gibi bir buz adamla büyüdükten sonra kimin sana sevgisini verebileceğini ve kimin veremeyeceğini ayırt etmeyi çok iyi öğrenmiş olmalısın," dedi.

Pandora, "Seninle ilgili hiçbir seçim yapmadım Philip. Bu sadece..." –eliyle kalbini göstererek– "hep vardı," dedi.

Philip gözlerini kapattı. "Yüce Tanrım. Ben bunu istemiyorum. Ve istemeyeceğim de. Bana bunu yapamayacaksın." Gözlerini açtı, kafese kapatılmış bir şahinin ateş saçan isyankâr bakışlarıyla, "Seni sevmeyeceğim Pandora. Burada ne kadar kalırsan kal yatağımı ısıtan bir kadından başka bir şey olmayacaksın. Neden buradan gidip kendini bunca acıdan kurtarmıyorsun? Yaşamak senin için acı çekmek olmamalı."

"Gidemem," dedi Pandora. Gözleri dolu dolu olmuştu. "Denemek zorundayım."

"Bu ikimizin de hayatını cehenneme çevirir. Bu gece seni üzdüm. Yine üzeceğim. Bırak artık bu mücadeleyi."

"Hayır," dedi Pandora. Acıdan neredeyse uyuşmuş gi-

biydi. "Ne kadar konuşursan konuş hiçbir yararı yok bunun. Şimdi eğer izin verirsen uyumak istiyorum. Çok bitkinim." Birden aklına bir şey geldi. "Tabi eğer benimle sevişmemek konusundaki fikrini değiştirmediysen."

Philip neşeden çok acıyla yüklü bir gülümsemeyle, "İstekli, küçük eskort kız," dedi. Eliyle nazikçe Pandora'nın yanağındaki yaşları sildi. "Uyu. Seni istemiyorum." Bu bir yalandı. En az dün geceki gibi arzulu ve sevişmeye hazırdı. Pandora'nın yanındayken başka türlü olmasına imkân yoktu. "Belki de yaşlanıyorum."

Pandora'nın hafifçe gülüşü içini hoplattı. "Oh, hayır. Sen yaşlanmazsın Philip." Pandora başını çevirip yumuşacık dudaklarıyla Philip'in avucunu öptü.

"Pandora..." Philip durdu. Tekrar konuşmaya başladığında kelimeler ağzından sanki kekeler gibi çıkıyordu. "Sen sevilmemeyi hak edecek biri değilsin. Babanla yaşadığın şeye rağmen böyle düşünmemelisin. Tanıdığım her kadından daha değerlisin. Zekisin, yüreklisin, güçlüsün. Ama sorun bende, ben de baban gibiyim."

"Buna inanmıyorum." Pandora, Philip'in avucunu yanağına dayadı. "Küçük bir kızken hep mitolojik hikâyeleri okurdum. İsmimden dolayı mitolojiye karşı doğal bir ilgim olduğunu düşünüyordum. Pandora'nın hikâyesini hiç sevmedim ama Persephone'a hayrandım. Dünyanın anası Demeter'in kızıydı ve yeraltı tanrısı Pluto tarafından kaçırıldı. Demeter kızı dönene kadar dünyada tek bir başak tanesinin bile yetişmesine izin vermeyeceğini söyledi. Eğer Zeus, Pluto'yu kızı

AYSEKOC

annesine vermeye ikna etmeseydi, insan soyu açlıktan yok olacaktı. Bir anlaşma yaptılar: Persephone yılın üç mevsimi annesine gidecekti, bu mevsimlerde çiçekler açtı, ağaçlar meyveler verdi. Yılın bir mevsiminde de Pluto'nun yanına yeraltına dönecekti, bu mevsimde de dünyaya soğuklar hâkim olacaktı." Pandora düşünceli düşünceli uzaklara daldı.

"Pluto için hep üzüldüm. Belki de onun tek istediği doğanın çiçek açmasını paylaşmaktı. Persephone'nin yeraltına onun yanına giderken yanında baharı da götürmesini istemişimdir hep. Hepimizin kendi çiçek açma vaktimize ihtiyacı var." Tekrar Philip'in avucunu öptü. "Seni ilk gördüğümde bana Pluto'yu hatırlattın, sonsuza kadar karanlık ve kıraç bir dünyaya hapsolmuş. Sana hep baharı getirmeyi istedim. Kışın hüküm sürdüğü bir dünyanın ne kadar boş olduğunu bilirim." Sesi fısıltıya dönüştü. "Bunu yapabilirim Philip. Sen babam gibi değilsin. Lütfen içeri girip bunu denememe izin ver."

Philip uzun bir süre sessiz kaldı. "Pandora, yapamam." Kelimeler ondan kopartılıyordu sanki. "Görmüyor musun?"

Oh, Tanrım, ne kadar da inatçı, diye düşündü Philip. Pandora'ya karşı öfkeyle karışık bir şefkat duyuyordu. Başını omzuna dayadı, burnunun üzerinden hafifçe öptü. "Evet, uyu. Bu gecelik bu kadar savaş yeter."

"Ben seninle savaşmıyorum," dedi Pandora gözlerini hiç açmadan. "Savaşamam da. Savaşan sensin Philip." Ona sıkıca sarılarak, "Unutmuşum. Biriyle birlikte uyumaktan hoşlanmıyordun. Gidebilirsin. Ben iyiyim ve daha iyi olacağım," dedi.

"Daha iyi olacağından eminim," dedi Philip kollarıyla onu daha da sıkı sararak. "Sadece seni bu hâldeyken yalnız bırakmak istemiyorum." Alnına bir öpücük kondurdu. "Tamamıyla geçici bir heves. Biliyorsun Pluto ve ben geçici heveslerimizle tanınırız."

Pandora gülerek, "Evet, öylesin," dedi. "Ne zaman istersen gidebilirsin o hâlde."

"Gideceğim, uyu sen."

Pandora, Philip'in kucağına iyice sokularak "İyi geceler Philip. Sabaha görüşürüz," dedi.

"İyi geceler Pandora."

Philip biraz zaman geçip Pandora uykuya daldıktan sonra kalktı, üzerini değiştirdi ve lambaları kapattı. Ama yanından ayrılmak istemiyordu. Pandora çok savunmasızdı ve acı içindeydi. Bu acıları yaşamasına sebep olansa kendisiydi. Çok tuhaftı, sadece kendini düşünerek yaşadığı onca yıldan sonra ilk kez biri için endişeleniyor, başka birinin acısını dindirmeye çalışıyordu. Bu garip ve kendisi için tehlikeli bir durumdu.

Ama biliyordu ki bunu başka biri istediği için yapmıyordu. Tamamen kendi istekleri doğrultusunda böyle davranıyordu. Pandora'ya da söylediği gibi bu sadece geçici bir hevesti. Yarın her şey yoluna girdiğinde yine gardını alabilirdi.

AYSEKOC

6

Raoul avluda Philip'i bekliyordu. Son iki haftadır dördüncü kere avluda Philip'in atıyla işten dönmesini bekliyordu. Yüzünde endişeli bir ifade vardı. Philip birden gerildiğini hissetti ve kendisini teskin etmeye çalıştı. Pandora. Pandora'yla ilgili olmalıydı ama onun her zamanki velvelesinden farklı bir şey olmasa gerekti.

Philip atından inip yuları orada bekleyen seyise fırlattı. "Ne var? Yine ne oldu?" diye sordu ters bir şekilde.

"Bayan Madchen'le ilgili," dedi duraksayarak.

Philip sert bir ses tonuyla, "Tahmin etmiştim," dedi eve doğru hızlı adımlarla ilerlerken. "Hep Pandora. Bu sefer ne yapmış?"

"Bir bebeği var."

Philip birden durdu. "Tekrar eder misin lütfen, yavaş

AYSEKOC

yavaş."

"Bu sabah çarşıdan kucağında bir bebekle döndü," dedi Raoul mutsuz bir şekilde."

"Birinden mi almış?"

"Hayır, sanırım bulmuş." Raoul tek kaşını kaldırarak, "En azından öyle söyledi. Her şey birbirine karıştı," dedi.

Philip başını salladı. Genelde sakin mizaçlı biri olan bu hizmetliyi ancak Pandora bu hâle getirebilir, diye düşündü. "Dahası da var, öyle değil mi?"

Raoul isteksizce başını salladı. "Beraberinde birkaç kişi daha getirmiş. Sanırım bebeğin ailesi."

"Kim onlar?"

"Bir yılan dansçısı, iki sokak müzisyeni, bir su satıcısı ve kedi gibi bağıran genç bir kadın." Raoul acılı bir yüz ifadesiyle, "Acı acı inildiyor," dedi.

"Aman Tanrım, neden onların içeri girmesine izin verdin?"

Raoul çaresizce omuzlarını silkti. "Bayan Madchen çok kararlıydı."

"Bayan Madchen her zaman kararlıdır. Ama bu senin ona hayır diyemeyeceğin anlamına gelmez."

"Bu konuda ben biraz yetersizim sanırım. Bir şeyi istediği zaman onu geri çevirmek çok zor."

Philip bu konuda tartışmayacaktı. Pandora iki haftadır Sedikhan'daydı ve Philip'in sessiz sakin giden tüm hayatını alt üst etmişti. Gün geçmiyordu ki yeni bir olay geçmesin. Ve sonunda bebek, Tanrım bir bu eksikti, diye düşündü Philip.

"Eminim bunların hepsinin iyi bir nedeni vardır," diye önerdi Raoul belli belirsiz. "Bayan Madchen çok iyi kalpli biridir."

"O senin iyiliğin," diye karşılık verdi Philip. "Hatta daha da iyi olmak için tıpkı altı yıl önce bir kaplan yavrusuna baktığın gibi bu bebeğe bakıcılık yapmak gibi bir şansın da var şimdi."

"Aman Tanrım, umarım öyle bir şey olmaz. Ben bebekler hakkında çok az şey biliyorum." Birden Raoul'un gözleri parladı. "Bayan Madchen bu bebeği çok seviyora benziyor. Belki kendi bakmak ister."

"Benim korktuğum da bu zaten," dedi Philip evin merdivenlerini ikişer ikişer çıkarken. "Nerede şimdi o?"

"Ön salonda. Evinde hiç oda yok."

Philip eve girer girmez bir müzik sesi duydu; tabi bunu müzik olarak adlandırmak doğruysa. Bir sürü yaylı çalgıdan çıkan sesler birbiriyle yarışır gibiydi. "Bir kadının ciyakladığını söylemiştin?"

"Henüz onu duymadınız," dedi Raoul kasvetli bir şekilde.

Philip bir süre sonra kadının insanın sinirlerini harap eden yüksek sesle inlemeye benzer sesini duydu. "Lanet olsun, biri susturamaz mı şu kadını?!"

"Bayan Madchen kadının boşalması için bunun sağlıklı bir yol olduğunu düşünüyor olmalı."

"Olabilir," dedi Philip. Holden salona doğru yürüdü. "Arabaya hazır olmasını söyle. Evi temizleyeceğiz."

AYSEKOC

"Tamam efendim. Bu harika olur," dedi Raoul canı gönülden. "Bir an önce onu bulayım."

Salona girdiğinde Philip'in karşılaştığı manzara kafasının fırıl fırıl dönmesine yetti. Çizgili entari şeklinde giysi giymiş iki müzisyen, salonun ortasında halının üzerinde oturuyor, biri kanuna benzer bir alet, diğeri de davul çalıyordu. Acı acı inleyen kadın koltuğa sıkışmıştı, üzerindeki kahverengi elbiseden bir parça kumaş yüzünü örtüyordu. Kırmızılı su satıcısı elinde geleneksel bir bakraç ve keçi derisinden yapılmış su torbasıyla, pencerenin yanında başında beyaz sarık bulunan genç bir adamla yüksek sesle tartışıyordu. Bu kargaşanın ortasında ise Pandora bağdaş kurup müzisyenlerin yanına yere oturmuş, sakin bir şekilde yedi aylık gibi görünen bebeğin koyu renkli saçlarıyla oynuyordu.

"Pandora," dedi Philip sesinin tonunu ayarlamaya dikkat ederek. "Bana burada neler olduğunu söyler misin lütfen?"

Pandora sevinerek, "Oh, Philip, seni evimde gördüğüme çok sevindim," dedi. Ayağa fırladı, bebeği kucağına alıp salonun diğer tarafına Philip'in yanına doğru ilerledi. "Beni dinlemiyorlar. Onlara senin beratın olan kolyemi gösterdim ama ben bir kadınım ve kadınlara hiç önem vermiyorlar. Hanar'ın bu yılan fikrini sevdiğini düşünmüyorum ama onu da dinlemiyorlar ve kadıncağız kayınbabasından çok korkuyor." Neredeyse nefes almadan konuşuyordu. Durup bir nefes alarak devam etti. "Bu lanet ülkeyi karış karış dolaş ve böyle bir şey yapmaya hakları olmadığını söyle onlara."

"Neyi yapamayacaklarını?" diye sordu Philip hiçbir şey

anlamamış gözlerle bakarak.

"Beşiğe bir yılan koymak," dedi Pandora sabırsız bir şekilde. "Zararsız küçük bir yılan da olsa da umurumda değil. Bu her halükârda çok tehlikeli bir şey." Pandora'ya bir ürperme geldi.

"Ne kadar tüyler ürpertici bir olay." Bir eliyle bebeğin sırtını okşuyordu özenle. "Düşünsene o şeylerden birini bebekle aynı yere koyacaklar."

"Hiçbir şey düşünmek istemiyorum," dedi Philip sabrını muhafaza etmeye çalışarak. "Sadece bana daha açık ve anlaşılabilir bir şekilde anlatmanı istiyorum."

"Ama anlatıyorum ya işte," dedi Pandora hiddetli bir şekilde. "Bebeğin beşiğine yılan koyuyorlar. Bebeği pazarda ilk gördüğümde beşiğinin yanında bir yılan kıvrılmış, güneşin altında hareketsiz duruyordu. O hâlde görür görmez yılanı kapıp fırlattım."

"Anlaşılan o ki soru cevap oynayacağız." Philip ağlamaklı kadını işaret ederek, "Kim o?" diye sordu.

"Hanar; bebeğin annesi. Pasif olmasını saymazsak iyi biridir."

"Yani kayınbabasından korkan ve bebeğinin beşiğine yılanın bırakılmasına izin veren kişi. Şimdi gelelim diğer soruya: baba kim?"

Pandora pencerenin yanında duran ve yanındaki koca sakallı su satıcısı tarafından paylanan genç adamı gösterdi. "Beldar, yılan dansçısı ve babası, Damien, su satıcısı."

Philip yerde oturup bir şeyler çalan müzisyenleri göste-

AYSEKOC

rerek, "Bunu yapmak zorundalar mı?" diye sordu.

"Onları durduramadım. Onlar Beldar'ın kardeşleri ve bebek için deli oluyorlar, çünkü ailede doğan ilk erkek çocuk. Müziklerinin bebeği sakinleştirdiğine inanıyorlar." Pandora kucağında uslu uslu duran küçük bebeği göstererek, "Biliyor musun, belki de haklılar. Bu bebekte bir heavy metal ruhu olabilir."

"Hayır, bilmiyorum," dedi Philip kesin bir biçimde. "Şimdi, elimizde karakterler var, senaryoyu kuralım o zaman. Bu sabah çarşıya çıkmıştın. Bebeğin yanına konulmuş bir yılan gördün ve bebeği aldın. Peki sonra ne oldu?"

"Beldar gelip bebeği benden almaya ve onu beşiğe tekrar koymaya çalıştı. Bunu yapmasına asla izin veremezdim. Ve ben de yaptığının yanlış olduğu Beldar'ın kafasına dank edene kadar alıkoymak üzere bebeği kapıp buraya getirdim. Biz çarşıdan çıkana kadar o da ailesinin geri kalanını topladı. Burada asıl hatalı olanın Beldar'ın babası olduğunu düşünüyorum. Hanar'a göre bu adam oğulları konusunda çok hırslı."

"Neden Beldar bebeğin yanına yılan koymak istiyor?" Garip tablo sonunda Philip'in gözünde belirmeye başladı. Puzzle'ın sadece birkaç parçası eksikti, onlar da tamamlanınca bu tımarhanede düzeni sağlayabilecekti.

"Babası, Beldar'a bebeğin yılanlara alışması için böyle yapması gerektiğini söylemiş. Görüyorsun ki Beldar ailenin iftihar kaynağı ve büyükbaba, bebeğin de onun yolundan gitmesini istiyor." Pandora sesini alçalttı. "Aramızda kalsın ama, bu müzisyenlerin izinden gitmek onu asla fakirlikten kurtara-

maz."

"Neden olduğunu çok iyi görebiliyorum. Yaptıkları müzik bir tahtaya tırnağını sürttüğünde çıkan sesin tüm büyüsüne sahip."

"İşte bu yüzden Damien torununun yılan dansçısı olmasını istiyor," dedi Pandora. "Müzisyenler başarılı olmak için iyi çalmak zorundayken, bir yılan dansçısı buna zorunlu de..."

"Pandora," diye sözünü kesti Philip. "Bu insanları salondan çıkarmak için ne yapmam gerektiğini söyle bana."

"Çok kolay. Sadece voodoo yap. Kısacası onların gözünü korkut. Bir daha bebeğin yanına yılan koymamaları için onlara söz verdir."

"Hepsi bu kadar mı? Neden sen söylemedin?" Philip, Pandora'nın hafifçe itmesiyle hengâmenin ortasına doğru ilerledi. Pandora bir yandan kucağındaki bebeği yavaş yavaş sallıyor bir yandan da Philip'i izliyordu. Eğer Philip kararlıysa kimse ondan daha göz korkutucu olamazdı. Önce müzisyenlerin yanına gitti, oradan yılan dansçısına ve su satıcısına doğru ilerledi ve ondan sonra da ağlayan kadına gitti. Sonra Pandora'nın yanına döndü ve bebeği kendi kucağına aldı. "Herkes buradan ayrılsın," dedi. "Kapıdan dışarıya doğru bir geçit töreni yapmanızı istiyorum."

Pandora kapının yanında durdu. Philip, bebeği annesinin kucağına verdi ve Pandora'nın yanına döndü. Kollarını göğsünde bağlayıp beklemeye başladı. Pandora, Philip'in bu hâlini görünce *Kral ve Ben (The King and I)* filmindeki Yul Brynner'ı hatırladı ve hafifçe güldü. Bu sahnede bir tek "March

AYSEKOC

of the Siamese Children" şarkısı eksikti ama şükürler olsun ki müzisyenler bunu çalmaya yeltenmemişlerdi. Müzisyenler enstrümanlarını kucaklarına alarak ayağa kalktılar. Odadan kovulmanın etkisiyle öfkeli bir şekilde Pandora'ya bakıyorlardı. Onları Damien izledi. Mağrur ve dik yürüyordu. En son Beldar ve bebeğiyle birlikte Hanar ayrıldı. Genç anne Pandora'ya sıcak bir gülümsemeyle baktı ve dışarı çıktı.

Pandora tatmin olmuş bir gülümsemeyle, "Çok iyi yaptın Philip," dedi. "Tabi ki düzenli aralıklarla sözlerini tutup tutmadıklarını kontrol etmek için ziyaretlerine gideceğim."

"Hayır! Bu kabilenin bir daha yanına yaklaşmanı istemiyorum."

"Ama ben..."

Philip eliyle onu susturarak, "Gün aşırı onları kontrol etmesi için bir adamımı yollayacağım," dedi. "Ama sen bu olayın dışında kalacaksın."

"Madem öyle istiyorsun, peki," dedi Pandora. "Ama o küçük bebeği görmek isterdim. Çok tatlıydı, değil mi? Öyle kocaman, kapkara gözler..." Pandora odaya bakarken, "Aman Tanrım," diye inledi.

Philip endişeli bir yüzle "Ne oldu?" dedi.

"Beldar bir şeyini unutmuş." Pandora hızla pencerenin yanına koşarak yerde durmakta olan hasır sepeti aldı. "Umarım onları yakalayabilirim," diyerek kapıya yöneldi.

"Pandora," diye hafifçe seslendi Philip arkasından. "Ne var o sepetin içinde?"

Pandora başını çevirip, "Beldar kobrasını unutmuş,"

dedi. Adımlarını hızlandırdı. "Hemen döneceğim."

Philip yılan dansçısının peşinden koşturan Pandora'nın ardından bakarak, "Tabi," dedi kendi kendine. "Beldar kobrasını unutmuş."

Uzun bir süre öylece sessiz kaldıktan sonra durumun absürdlüğüne kahkahalarla gülmeye başladı. Pandora döndüğünde Philip duvara dayanmış, gülmesini kontrol almaya çalışıyordu. Gülmekten yaş gelmiş gözlerini silerek, "Yetişebildin mi?" diye sordu.

Pandora başını salladı. "O kadar da komik bir şey göremiyorum ben," dedi ters bir şekilde. "Gerçekte bana karşı çok kaba. Kobrasını ona geri verip onu bir felaketten kurtardığım için bana minnettar olduğunu düşünüyorsun. Kobrasız bir yılan dansçısı nedir ki?"

"Hayret! Belki de ona başka bir ders vermeliydim. Sence bu işe yarar mıydı?"

"Bu konuda şüpheliyim. Bebeğinin yanına bir yılan koyacak kadar ahmak olan birinin... Philip, kes gülmeyi. Bugün büyük bir sorunun üstesinden geldik ve..."

Philip eliyle Pandora'nın dudaklarını kapattı. "Ve büyük bir soruna sebep oldun aynı zamanda." Mavi-gri gözlerini kırparak, "Buna hâlâ gülebildiğim için şanslısın," dedi.

Pandora, Philip'in ağzına dayadığı elini sevgiyle öptü ve ağzından çekti. "Sanırım biraz gülünçtü," diyerek Philip'in haklılığını teslim etti ağırdan alan bir gülümsemeyle. "Geçmiş bir zaman gibiydi."

"Tam olarak öyleydi." Pandora'nın az önce öptüğü avu-

AYSEKOC

cu karıncalanıyordu. "Ortaya çıkardığın komiklikler hep bu şekilde oluşuyor. Önce kâbus, sonra komedi."

"Birkaç dakika önce hiç de korkmuş görünmüyordun. Başarılı bir şekilde Lord-of-You-Survey'i oynuyordun."

"Son iki haftadır sayende bu role çalışıyorum. Sen önceki altı yıl boyunca hayatta kalmayı nasıl başarabildin? Sürekli belanın orta göbeğindesin."

"Genellikle bundan daha yoğundum." Kasıtlı olarak bir süre durdu. "Tırnaklarımı boyamak, havuzda tembellik etmek canımı sıktı. Eğer beni bu kadar yalnız bırakmasaydın ben de bu kadar bela çekmezdim. Tek gözün benim üzerimde olmalı."

"Başka bir emrin Pandora?"

"Şimdilik yok. Ama sıkılıyorum." Gözleri mahzun bir hâl aldı. "Ve yalnızım. O akşamki yemek davetinden beri seni çok zor görüyorum."

"Seni bu şekilde olacağı konusunda uyarmıştım. Böyle olacağını tahmin etmeliydin."

Pandora alt dudağını ısırdı. "Ayrıca bana senin kiralık kadının gibi davranacağını da söylemiştin. Onu da yapmıyorsun." Gergin bir şekilde gülerek, "Eğer sevişmiyorsan kiralık bir kadın ne işe yarar?" dedi.

"Belki de bu kiralık kadını yeteri kadar arzu etmiyorum," dedi Philip ona bakmadan. "Belki tek bir gece yetmiştir."

Pandora gözleri ateş saçarak, "Bu yalan," dedi. "Beni istediğini biliyorum. Bunu hissedebiliyorum. Neden kabul etmek istemiyorsun?"

Göz göze geldiler. "Tamam," dedi Philip açıkça. "Seni istiyorum. Ama seni almamın yolu yok. Sana bu avantajı veremem."

"Avantaj mı? Tenis maçında ya da bir oyunda mıyız? Bu..." Pandora sustu. Kendini bırakmamalıydı. Zaman çok çabuk geçmişti ve biraz paniklemişti. Büyük gün gelmişti, her an hamile olup olmadığını öğrenebilirdi. Philip'in onu kabul etme konusundaki fikri, Sedikhan'a ilk geldiği zamandan bu yana değişmemişti. Ve yemek davetinin gecesinden bu yana kendisine karşı yeni duvarlar, yeni engeller koymuş gibi görünüyordu. "Tamam, bana güvenmiyorsun. Benimle yatmak için seni kandırır kandırmaz bazı erotik oyunlarla seni kendime bağlayacağımı düşünüyorsun." Ona hafifçe güldü. "Neden böyle düşündüğünü bilmiyorum ama buna karşı çıkmayacağım. Yine de bilmek istediğim bir şey var; neden az da birlikte zaman geçiremiyoruz? Eski günlerde birlikte çok iyi zaman geçirirdik. Benim yanında olmamdan hoşlandığını düşünürdüm. Eğer gittiğin yerlere beni götürmek istemiyorsan bile akşamları var." Pandora kolunu tutarak, "Sana söz veriyorum, seni ayartmaya çalışmayacağım. Her ne kadar sen bunu reddetsen de hâlâ hayatının bir parçasıyım. Senin için bir önem arz ediyorum. Eğer beni âşığın olarak kabul etmiyorsan belki arkadaş olabiliriz."

Pandora'nın onu ayartmayacağı konusunda söz vermesinin çok samimi olduğunu düşündü Philip. Pandora, Philip'in kolunu tutan elinin onun bedeninde bu kadar bir etki yaptığının farkında mıydı acaba? Sadece bir dokunuş ile Philip

AYSEKOC

sertleşmiş, hazır hâle gelmişti. "Bana kadın arkadaşlarım olmadığını söylemiştin," dedi belli belirsiz bir gülüşle.

"Ben istisna olmak istiyorum." Pandora, Philip'in kolunu sıkmaya devam ediyordu. "Kahretsin Philip, sen de hayatında öyle ya da böyle kalmamı istediğini biliyorsun. Neden bunu kabul edip rahat olmuyorsun? Arkadaş olarak hem benimle birlikte olabilir hem de çok değerli yalnızlığını koruyabilirsin." Sesini yumuşatarak devam etti. "Eğer kabul etmezsen de çok kötü bir şey olmaz, sadece son iki haftadan daha eğlenceli bir şekilde hayatımıza devam ederiz."

Bu bir hataydı ama Philip biliyordu ki dediğini yapacaktı. Pandora haklıydı. Onun büsbütün gidişine izin veremeyecekti. Pandora hayatının kumaşına çok sıkı düğümlerle dokunmuştu.

Yavaşça Pandora'nın elini tuttu. "Hemen hemen her kuralın hep istisnasıydın sen," dedi hafifçe. "Neden bunun da olmayasın?"

Pandora'nın heyecanı yükseldi. "Yani kabul ediyor musun?" Koyu gözleri birden neşeyle doldu. "Oh, Philip, bunun için pişman olmayacaksın. Çok güzel olacak, göreceksin. Birlikte öyle çok şey yapacağız, öyle güzel vakit geçireceğiz ki; sohbet edeceğiz, ata bineceğiz..."

Philip kafasını arkaya yatıra yatıra güldü. Pandora'ya baktıkça gözleri ışıldıyordu. Pandora, Philip'in gözlerinin hiç böyle parladığını görmemişti. "Akşam sen gelene kadar uslu uslu duracağım ama seni bekleyeceğim sürenin fazla uzun olmayacağını bilmem gerekir."

Pandora ona gülümseyerek baktı. Mutluluk bütün damarlarında bütün hücrelerini dolaşıyordu. "O kadar uslu olacağım ki beni tanıyamayacaksın. Sana asla rahatsızlık vermeyeceğim ve..."

Philip'in elleri yine dudaklarını kapattı. "Çevremde beni sıkmamaya çalışan, uysal bir Pandora istemiyorum." Yüzünü asarak, "Kendini bu şekle sokmaya çalışırken bu bir ya da iki günden fazla sürmez," dedi. Yüzü birden yumuşadı. "Sadece kendin ol."

"Tamam. Ama fırsat buldukça sana fark ettirmemek kaydıyla ufak yaramazlıklar yapabilirim."

"Bunu tolere edebilirim. Dediğim gibi, bu konuda biraz tecrübem var." Parmakları dudaklarından indi. "Uyumlu biri olduğuma inanıyorum." Kaşlarını çattı. "Ama asla müsamaha gösteremeyeceğim bir şey var."

"Gerçekten mi?" diye sordu Pandora endişeli bir şekilde. "Peki nedir?"

Philip gayet ciddi ve heybetli duruyordu ama gözleri kendini ele vermeyen bir cinlikle parlıyordu. "Şudur: Salonuma asla kobra getirmezler."

Pandora kestane rengi atı yavaşlattı. Başını çevirip,

AYSEKOC

"Burada biraz duralım," dedi tepedeki uçuruma doğru giderken. Biraz ileride durdu, aşağıdaki manzaraya hevesle göz gezdirerek, "Senin için de uygunsa burası," diye ekledi nazikçe.

"Fark eder mi?" dedi imalı bir şekilde ve atın yönünü Pandora'nın tarafına döndürüp uçurumun kenarına, yanına sürdü atı. "Bu bakışı yüzünde daha önce de görmüştüm."

Pandora, "Sadece bir süreliğine," dedi. Attan indi, bağdaş kurup yere oturdu. "Sen buraları hep biliyorsun ama ben ilk kez görüyorum." Büyük bir hevesle aşağıdaki vadi boyunca uzanan yeşilli, kahverengili tarlalara baktı. "Çok güzel değil mi?"

"Güzelden de fazla," dedi Philip sessizce. "Bereketli ve hayat verici. Petrol bittiği zaman binlerce aile hâlâ bu topraklardan geçiniyor olacak. Uzun yıllar aldı ama bu sezon iyi ürün aldık." Birden yüzü büyük bir şevkle ışıdı. "Burada nasıl bir mucizenin gerçekleştiğini düşünebiliyor musun? Bir su damlası ve çöl yeşeriyor." Sesi derin bir yoğunluk kazandı. "Çöl çiçek açtı Pandora."

"Buna çok sevindim. Hasat için çok çalıştın." İçinden birden Philip'e karşı bir sevgi dalgası geçti. Bölgesindeki insanlar için kendini paralarcasına çalışmıştı. Böyle bir insanın duygudan mahrum olduğunu nasıl düşünebilirdi?

Sıcaklığı ve hassasiyeti kendisine sadece özel yaşamında yasaklamıştı. Son iki haftadır bu savunma duvarını geçmesine izin verilmişti ve Pandora mutluluktan uçuyordu. Sohbet edip, birlikte müzik dinlemişlerdi. Uzun yürüyüşlere çık-

mışlar, çarşıda dolaşmışlardı. Birlikte ata binmişler, yiyip içmişlerdi. Hatta Philip'in fanatik derecede sevdiği mah-jongg adlı oyunu oynamayı bile öğrenmişti. Philip oyunu öğretirken şaşırtıcı derecede sabırlı çıkmıştı. Pandora bu lanet oyunu neredeyse sevebilirdi bile.

Ama bunların hiçbiri gerçekte önemli değildi. Asıl önemli olan birlikte attıkları kahkahalar ve aralarında gelişen sıcaklıktı. Sonunda onunla bir şeyler paylaşabilmek ne kadar muhteşemdi. Artık onun karşısında ne bir çocuk ne de bir düşmandı, nihayet şaşırtıcı bir şekilde saygı duyduğu bir kadındı.

Pandora'nın yanına oturarak, "Neye gülüyorsun?" diye sordu. "Bu gülüşün altından korkarım bir şey çıkacak."

"Göstermeye çalıştığın gibi biri olmadığını düşünüyorum" dedi Pandora yavaşça. "Ve bu çok hoşuma gitti. Bence kadınlara düşündüğünden fazla değer veriyorsun."

"Senin hemcinslerinin sadece birkaçı için bu hislere sahibim.

Birkaç hemcinsine karşı iyi duygular hissediyorum. Ama bundan cinsiyet gözetmediğimi anlamanı istemem. Örneğin senin karakterinde bazı maskülen yanlar görüyorum."

"Maskülen mi?" diye tekrarladı Pandora meraklı bir şekilde.

Philip başını salladı. "Kararlılık, dürüstlük, açıkyüreklilik. Zamanla daha birçoğunu daha geliştirebilirsin."

"Oh, Tanrım, daha sonra güzel konuşmayı da öğreneceğim." Elleriyle gözlerini kapattı. "Henry Higgins'in kopyası. Ama ben Eliza Doolittle değilim, teşekkür ederim. Sanırım

AYSEKOC

kendime yetebilirim. Eğer kendimi geliştirmem gerekiyorsa da bunu kendim yapabilirim."

Philip parmağını şıklatarak, "Özgürlük. Atladığım baskın maskülen özelliklerinden biri de bu," dedi.

Pandora başını sallayarak, "İmkânsız," diye mırıldandı. "Tamamen imkânsız."

Philip anlamamış gibi yaparak saf gözlerle, "İmkaâsız değil. Bir kadının da bu özelliğe sahip olma ihtimali olabilir ama..."

"Philip!" diye bağırdı Pandora, ardından başını arkaya atarak gülmeye başladı. "Pes ediyorum. Sen asla değişmezsin."

"Bunu fark etmen ne geniş bir bakış açısı. Düşüncelerim ve hayata karşı cevaplarım o kadar uzun bir süredir bende yerleşmiş ve kalıplaşmış ki bunlar değişmez. Eğilir bükülür belki ama değişmez."

Bu bir uyarıydı. Bir acı dalgası, Pandora'nın her yanını saran mutluluğunu delip geçti. Ama hayır, yarın için endişelenmeye izin veremezdi. Bugün berbat edilmeyecek kadar güzeldi. Philip onu önemsiyordu. Son günlerde en az kendisi kadar keyifliydi. Son bir haftadır ayrılmasıyla ilgili tek bir kelime etmemişti. Belki Philip ilişkilerinde ilerleme kaydetmeye düşündüğünden daha yakındı.

"Senin yerinde olsaydım böyle düşünmezdim. Kalıplaşmış bir düşünce yapısı, kapalı bir düşünce yapısı demektir." Pandora gülerek ekledi. "Ve kapalı bir düşünce yapısı belki bir gün imkânlı olabilecek imkânsızlıkları sonsuza kadar imkânsız kılar."

Philip başını sallayarak, "Peri masallarına inanmak bu," dedi.

"Belki de." Pandora birden esnek bir şekilde ayağa kalktı. "Belki de değil." Bekleyen atlara doğru ilerledi. "Çok acıktım ben, ya sen? Sanırım şu an kahvaltı etmeye hazırım. Dönerken yarışalım hadi."

Philip ayağa kalkıp yavaş adımlarla onu takip etti. "Bütün bu enerji..." dedi kafasını sallayarak, "nereden buluyorsun bu kadar enerjiyi?" diye sordu.

Pandora kestane renkli atına binerken ona dönüp gülerek, "Geceleri üretiyorum. Geceleri elfler odamda sihirli bir makine kuruyorlar ve ben de bütün gece bir sonraki gün için kullanacağım enerjiyi üretiyorum orada," dedi. Yüzünü ciddi bir havaya soktu. "Ama sadece gece yarısından sonra, herkes uykuya dalınca oluyor. İstersen gelip izleyebilirsin. Elfler rahatsız olmaz." Sesini bir hayaletin sesine bürüyerek, "Ben de," dedi.

Pandora, Philip'in eğeri sıktığını gördü, gözlerinde sıcak bir şeyler parıldıyordu.

Sonra yüzündeki ışık tekrar maskelendi. Ata bindi. "Bunun o kadar da iyi bir fikir olduğunu düşünmüyorum. Ona inanmayanlar olduğunda sihir bozulabilir. Enerji üretme işine kendin devam etsen daha iyi olur."

Pandora bu reddedilmenin kendisini incitmesine izin vermemeliydi. Philip'in onun üzerindeki fiziksel etkisinden korktuğunu biliyordu. Öyle ki Philip sanki bir vebalı gibi ona dokunmaktan bile sakınıyordu. Kazayla da olsa bazen ona

AYSEKOC

dokunduğunda Philip'in üzerindeki gerilimi hissedebiliyordu. İlk zamanlar Pandora bunun sadece kendi hüsnü kuruntusu olduğunu, kendi yaşadığı duyguyu ona mâl ettiğini düşünmüştü. Ama işaretler öyle olmadığını gösteriyordu. Her defasında yanılıyor olamazdı. Philip de onu istiyordu. Lanet olsun, o zaman neden gelip onu almıyordu?

"Pekâlâ, madem öyle diyorsun." Atının arkasına bir fiske vurdu. "Sen kaybedersin. Ama ne kaybettiğini bilmiyorsun."

Pandora yanlış söylemişti. Philip ne kaybettiğini çok iyi biliyordu. Asıl problem de bu zaten, diye düşündü Philip. Belki ona dokunduğunda teninin o kadife yumuşaklığını bilmese ya da içindeyken bacaklarıyla kendisini nasıl sardığını hatırlamasa uzak durmak daha kolay olabilirdi. Philip bunları düşündükçe tanıdık bir hararetin basmaya başladığını hissetti. Bir an önce düşüncelerini kontrol altına almalıydı.

Pandora dizginlere asılmış, Philip'i epey geçmişti. İleriden başını çevirip soru dolu bakışlarla, "Sorun ne?" diye seslendi. Yüzü hınzır bir gülücükle aydınlandı. "Bana yetişmekte zorlanıyor musun yoksa Philip?"

Philip gülmeye başladı. Atını mahmuzlayarak arkasından hızlandı. "Bu tamamen bakış açısına göre değişir," dedi vakur bir şekilde. "Pek çok bakış açısına göre farklı değerlendirilebilir."

Pandora alnını kırıştırarak, "Ne demek istediğini anlamadım," dedi.

"Önemli bir şey değil. Sadece şaka yaptım." Philip atıyla

Pandora'ya yetişip ardında bir toz bulutu bırakarak geçti. "Yarışla ilgili ne demiştin?"

Kahvaltının ortasında telefon çaldı. Pandora, Raoul'a şaşırarak baktı. "Bana mı? Kimmiş?"

"Bay Neal Sabine. Paris'ten arıyor."

"Paris mi? Ne yapıyor orada?" Pandora gürültüyle sandalyesini iterken Philip'in yüzünün birden gerildiğini fark etti.

"Neredeyse meraktan masanın üzerinden telefona atlayacaksın. Kahvaltıdan sonra da arayıp öğrenebilirsin."

"Sonra da meraktan öleyim, değil mi? Bununla birlikte önemli bir şey de olabilir."

"Önemli ne olabilir ki?" Philip'in yüzü yasaklayıcı bir ifadeye büründü. "Nemesis'ten ayrıldığını söylemiştin." Philip'in dudakları titredi. "Bu Sabine'i de kapsamıyor mu?"

Oh, Tanrım, Philip arıza çıkaracağa benziyordu. Neden her şey çok güzel giderken bunlar oluyordu ki? Neal'le konuştuktan sonra Philip'i yatıştırması gerekiyordu. Ayağa kalktı. "Neal benim arkadaşım. Yıllarca bana çok iyiliği dokundu. Ben asla arkadaşlarımdan ayrılmam," deyip arkasını döndü. "Telefon görüşmesini kütüphanede yapacağım ve geri gele-

AYSEKOC

ceğim."

"Acele etme." Philip kahvesinden bir yudum aldı, yüzü hâlâ sertti. "Senden arkadaşlarını silmeni istemiyoruz."

Pandora umarsızca omuzlarını silkti. "Birazdan döneceğim," diye tekrarladı odadan çıkarken.

On beş dakika sonra geri döndü. Asık bir yüzle Philip'in karşısına masaya oturdu. Kahvesinden bir yudum aldı. Soğumuştu. Yüzünü buruşturup elindeki fincanı masaya bırakıp önünden itti.

"Eeee?" diye sordu Philip soğuk bir gülümsemeyle. "Eski arkadaşın nasılmış?"

"Pek iyi değil." Pandora derin bir nefes aldıktan sonra hızlıca devam etti. "Bugün Paris'e uçmam gerekiyor."

Philip şaşkınlık ve üzüntü karışımı bir ifadeyle, "Gerçekten mi?" diye sordu.

"Tanrı aşkına Philip, lütfen böyle yapma," dedi sabırsızca. "Gitmek zorundayım. Neal, Gene ve Pauly, Paris'te Avrupa turnesi hazırlamaya çalışıyorlar. Yeni bir solistleri var." Gülüp geçerek, "Neal sesinin çok iyi olduğunu söylüyor ama benim bacaklarım daha güzelmiş," dedi Pandora.

"Eğer yeni bir şarkıcıları varsa neden sana ihtiyaç duyuyorlar?" Gidiyordu. Onu terk ediyordu, tıpkı... Düşüncelerini kafasından uzaklaştırdı ve yaklaşmakta olan acı patlamasını görmezden geldi. İçini dağlayacağını çok iyi bildiği bu acıya karşı güçlü olmaya çalışırken bir taraftan da duygularını ele vermemeye, duygusuz görünmeye çalışıyordu.

"Dubois, organizatör, onlara problem çıkarmış. Yeni bir

solistle kendini riske atmak istemediği için yatırım yapmaktan çekiniyormuş." Pandora'nın yüzü ciddi bir ifade aldı. "Turnenin başarılı olması için her detay çok önemlidir. Bir grup için solistini kaybetmek çok sarsıcı bir şeydir. Başarılı bir Avrupa turnesi onlara Amerika'ya döndüklerinde iddialı olmaları için güç verir." Bir süre durakladıktan sonra devam etti. "Dubois beni her zaman sevmiştir. Nemesis kurulduktan sonra ilk turnemizin finansörlüğünü o üstlenerek organize etmişti. Neal yeni kıza şans tanıması için onu ikna edebileceğimi düşünüyor. Bir denemeye değer."

"Öyle mi?" Philip sandalyesini çekip ayağa kalktı. "O hâlde tabi ki gitmelisin. Sen hazırlanana kadar Raoul'a uçağı hazır etmesini söyleyeyim."

Philip'in konuşmasındaki resmî ton Pandora'yı endişelendirdi. "Gitmek zorundayım Philip. Gitmek istediğim için değil, zorunda olduğum için gidiyorum. Bugün uçacağım, bu gece Dubois'le görüştükten sonra en geç yarın akşam geri dönmüş olacağım."

Philip başını salladı. "Hayır."

"Nasıl yani?"

"Geri dönmeyeceksin. Seni burada istemiyorum."

Sözlerinin soğukluğunun altında bastırılmış bir öfke hissediliyordu. "Seni hayatımda istemiyorum. Bunu daha önce de söylemiştim sana."

Şiddetli bir acı Pandora'nın her yerini kasıp kavuruyordu. "Beni istiyorsun. Bunu biliyorum." Kararlı bir şekilde, "Yarın gece döneceğim ve her şey aynı olacak, göreceksin,"

AYSEKOC

dedi.

"Kendine o kadar güvenme. Sen de biliyorsun ki bir kadını bir aydan fazla pek yanımda tutmam. Aklın varsa sana San Francisco'da verdiğim mücevheri yanına alırsın. Buraya tekrar dönüşün olmayacak çünkü."

"Senin kahrolası hediyelerini istemediğimi biliyorsun. Neden bana bunu yapıyorsun?"

Philip'in yüzünden bir acı bulutu dalgalandı. Sonra geçti. "Geri dönmeyeceksin."

"Yarın gece evimde olacağım," dedi Pandora boğuk bir sesle. "Bize bunu yapmana izin vermeyeceğim Philip."

"Burası benim evim, senin değil," dedi Philip arkasını dönerken. "Sen burada bir yabancısın. Bunu unutma." Bir daha Pandora'nın yüzüne bakmadan odadan çıktı.

Pandora gözlerini yumdu. İçini saran acıyla mücadele etmeye çalışıyordu. Neden? Öfkelenmesini, kıskançlık göstermesini tahmin ediyordu ama bu kadar soğuk bir reddediş beklemiyordu. Sanki onun bam teline dokunmuştu. Tepede yanında oturup gülen adamın bu kadar kısa sürede bu kadar değişmesine inanamıyordu. Hayır. Bunu kabul edemezdi. O nazik, sevgi dolu adam bu sertliğin altında bir yerlerdeydi hâlâ. Sadece onu tekrar bulmak zorundaydı.

Pandora gözlerini açtı ve ayağa kalktı. Paris işini halleder halletmez onu tekrar aramaya başlayacaktı. Çantasını hazırlamak için hızlı adımlarla odasına gitti.

7

Ertesi gece limuzin bahçeye girdiğinde hava kararmak üzereydi. Philip'in evi ışıl ışıl yanan dar ve uzun pencereleri ile 1001 Gece Masalları'ndaki büyüleyici saraylara benziyordu; Mesafeli ve egzotik… ama misafirperver olmayan bir saraya.

Neden şimdi bu düşünceler hasıl oldu, diye düşündü Pandora. Biraz kaygılandı. Daha önce burayı hep evi gibi görürdü ama şimdi kendine uzak bir yer gibi geliyordu. Bunları yolculuk yorgunluğuna verdi.

Philip'i görmeden önce üzerindeki kot pantolonu ve bluzu çıkarmak istedi. Çok yorgundu. Sedikhan'dan ayrıldığı sabahtan beri neredeyse hiç uyumamıştı.

Dubois, Neal'in dediği kadar vardı; çok inatçı biriydi. Bütün gece turnenin tüm ayrıntılarını konuştular. Sadece sabah kahvaltı için ara verdiler. Sonra öğleden sonraya kadar yine

AYSEKOC

devam ettiler. Dubois son derece inatçıydı ama sonunda kabul etti. Dönüş için havaalanına geldiğinde sinirleri harap olmuştu. Ama onu asıl düşündüren sonrasıydı. Havaalanından Philip'e dönüş saatini bildirmek için telefon etti. Telefona çıkan Raoul, Philip'in çok yoğun olduğunu ve cevap veremeyeceğini söylemişti.

Kapıyı Raoul açtı. Pandora imalı bir gülümsemeyle, "Merhaba Raoul. Kapıya muhafız olarak seni mi diktiler?" diye sordu.

"Bu benim fikrim değildi." Raoul'un sesi belirgin biçimde sıcaktı. "Limuzin şoförüne beklemesini söylemem ve size şeyhle misafirine kütüphanede katılmak isteyip istemediğinizi sormam söylendi."

"Misafiri mi?" Pandora'nın aklına ilk önce babası geldi. Babası dışında herhangi biri olmasını istedi. Gücünü toparlayarak, "Tamam Raoul. Üzerimi değiştirip yanlarına gideceğim. Onları bekletmeyeceğimden emin olabilirsin," dedi. Pandora kederli bir gülüşle devam etti. "Bu hiç de kibar olmazdı değil mi? Eminim ki Philip bu görüşmeyi büyük bir hevesle bekliyordur."

Raoul çekinerek ona doğru yarım adım attı. "Bayan Madchen, belki de şu an Paris'e dönmeniz sizin için daha iyi olabilir. Şeyh'in daha iyi bir zamanında ne zaman isterseniz gelebilirsiniz."

"Durumu o kadar kötü öyle mi?"

"Onu hiç bu kadar sessiz görmemiştim. Bu hâli biraz geçene kadar beklemek sizin için daha akıllıca olur." Raoul çaresizce omuzlarını silkti. "Beklemek daha iyi olacaktır."

Pandora başını salladı. "Kaçmayacağım. Sedikhan'a geri dönerken hiçbir şeyin kolay olmayacağını biliyordum." Dudaklarını kararlılıkla sıkarak devam etti. "Limuzin şoförü bütün gece beni bekleyebilir ama bu gece onunla işim olmayacak."

Raoul, Pandora'nın geçmesi için yana çekildi. Yüzü hâlâ endişeliydi. "Bence gitmeseniz daha iyi olur..."

"Merak etme Raoul, her şey yoluna girecek. Kütüphanedeler demiştin, değil mi?" Pandora uzun koridoru hızlı adımlarla yürüdü. Kütüphanenin kapısı hafif aralıktı. Yavaşça kapıyı itip içeride onu bekleyen manzaraya kendini hazırlayarak odaya girdi.

Philip'in yanında oturan babası değildi. Bir kadındı. Koyu, ipek saçlarını tamamlayan kırmızı bir elbise giymiş, mükemmel derecede bir kadın. Kadının yanıbaşında ayakta duran Philip'e bakarak gülümsedi.

Kadının yanında kendisinin paspal bir sokak çocuğuna benzediğini düşünerek, "Merhaba Philip," dedi kısık bir sesle. "Beni biriyle tanıştırmak istediğini söylemişsin."

Philip yemek kıyafetleri içinde son derece şıktı. Oedipus'un bazı zamanlarda göründüğü gibi cezbedici ve tehlikeli görünüyordu. Philip gözlerine ulaşmayan bir gülümsemeyle ona dönerek, "Oh, evet. İkinizin tanışmasının iyi olacağını düşündüm. Gel Pandora."

Pandora, Philip'in yanına gitti. "Marasef'teki şu dükkân çok sıkıcı olmaya başladı," dedi boğuk bir sesle. "Esmer ka-

AYSEKOC

dınlara kırmızı dışındaki renkler daha çok yakışabilir. Meselâ uçuk pembe tonunda bir elbise sizin için daha güzel olabilirdi Bayan...?"

"Lenat," diye Philip cevap verdi. "Natalie Lenat." Kısılmış gözlerini Pandora'nın yüzünde gezdirdi. "Senin yerine geldiğini tahmin ettin, sonra?"

"Nasılsınız Bayan Lenat," dedi Pandora ince bir sesle. "Sizi böyle bir durumun içine çektiğim için özür dilerim. Bunu hak etmiyorsunuz."

"Bir şey anlamıyorum," diye mırıldandı Natalie Lenat şaşkın bir hâlde.

Pandora, "Gönder onu Philip," diye bağırdı. "Başka bir kadınla gözümün önünde kırıştırarak beni alt edemezsin."

Philip kibar bir ses tonuyla, "Natalie ve ben eski arkadaşız. Birçok defalar birbirimize eşlik etmekten büyük keyif almıştık," dedi.

"Bu geçmişte kaldı," diye haykırdı Pandora kıskançlıkla. "Şimdi ve gelecekte böyle bir şey olmayacak. Senin geleceğinde ben varım Philip."

"Hayır," dedi Philip yumuşak bir şekilde. "Sen geçmişte kaldın. Bunu kabul et Pandora."

Pandora titriyordu. Philip'in her sözü bıçak olup kalbine saplanıyordu. "Bunu bana yapma," diye inildedi. "Böyle olmadığını biliyorsun."

"Biliyor muyum?" Umursamaz bir gülümseme vardı Philip'in dudaklarında. "Eşyaların toplandı, Raoul şu an onları arabaya koyuyor olmalı. Bu kadar acele ettiğimiz için

kusura bakma ama Natalie'nin odaya ihtiyacı var. Değil mi tatlım?"

Esmer kadın gülümseyerek ayağa kalktı ve, "Sizi yalnız bıraksam iyi olacak sanırım," dedi.

Philip birden elini omzuna koyarak onu geri oturttu. "Hayır. Kal. Senin için bir hediyem var."

"Hediye mi?"

"Çok özel bir hediye." Philip, Pandora'ya doğru bir adım attı. Ellerini uzun gümüşi saçlarının arasından kaydırarak boynundaki kolyenin klipsini bulmaya çalıştı. "Pandora'nın artık buna ihtiyacı olmayacak." Klipsi bulup kolyeyi çözdü ve boynundan çekti aldı. Pandora sanki kalbi çıkarıp alınıyormuş gibi hissetti. "Sedikhan'dan ayrılıyor."

"Daha fazlasına tahammül edemem Philip." Pandora kalbi kızgın demirle dağlanıyor gibi acı hissediyordu. "Bu benim kolyem."

"Sadece sende kalmasına izin verdiğim sürece," dedi Philip. "Ama artık bunu istemiyorum." Diğer kadına doğru yürüdü. "Artık bunun yeni kadınımda kalmasını istiyorum." Natalie Lenat'ın boynuna kolyeyi taktı. "Çok güzel bir boynu var, değil mi?"

"Allah seni kahretsin!" Pandora'nın gözlerinden birden ateş saçılmaya başladı. "Lanet olsun sana Philip. Bana böyle davranma hakkını kim veriyor sana? Beni sevmek zorunda değildin ama en azından bana böyle davranmamalıydın." Sesi titriyordu. "Ne oldu? Kendinden ufak bir parçayı başkasına vermekten korktun mu yine? Pekâlâ, endişelenme. Bana artık

AYSEKOC

bir şey vermeni istediğimden emin değilim. Soğuktan donabilirim. Sanırım yaşadığın soğuk dünya hoşuna gidiyor." Kapıya doğru yürüdü, sonra durup onlara döndü. "Eğer bir çocuğum olursa bu soğuk dünyada yaşamasını istemem. Bu içini rahatlatmış olmalı. Çorak küçük dünyan senin olsun. Seni bir daha rahatsız etmeyeceğiz."

Sonra Pandora gitti. Philip arkasından bakakaldı. Kâbus gibi bir rüyadan kâbus gibi bir gerçekliğe uyanmış gibiydi. Pandora onu terk etmişti. Bütün istediği bu değil miydi? Öyleyse neden içinde bu amansız acıyı hissediyordu?"

"Bunu gerçekten de bana vermek istemiyorsun, değil mi?" diye sordu Natalie yumuşak bir şekilde. "Bu sadece onu incitmek için bir yoldu, doğru mu?"

"Evet, bu sadece onu incitmek içindi," dedi Philip sersemlemiş bir şekilde. Yavaşça Natalie'nin boynundan kolyeyi çıkardı.

"Sanırım başardın. Onu fazlasıyla incitmeyi başardığını düşünüyorum."

"Bence de." Birden Pandora'nın hüsrana uğramış yüzü gözünün önüne geldi. "Kelebeklerin kanatlarını koparmakta çok iyiyimdir."

"Sanırım gitmek için hazırlanmalıyım." Natalie ufak adımlarla odaya doğru yürüdü. "Beni burada istemiyorsun. Onun da dediği gibi bunlar bir oyun. Öyle değil mi?"

"Evet," dedi Philip belli belirsiz. Hâlâ Pandora'nın yüzü gözlerinin önündeydi. "Elbette bu emeğinin karşılığını alacaksın."

"Teşekkür ederim. Sen hep çok cömert oldun." Natalie'nin sesi gayet samimiydi. "Eğer gerçekten beni istersen geleceğimi bilmeni isterim."

Odadan çıkıp kapıyı ardından kapattı.

Philip onu istemiyordu. Pandora'dan başka hiçbir kadını istemiyordu. Pandora'dan başka hiçbir kadını isteyemezdi.

Bu gerçek, onu bir bıçak gibi kesti. Kör. Tanrım bir adam nasıl bu kadar kör olabilir? Kör ve korkak; tıpkı Pandora'nın ona söylediği gibi.

Pandora, Paris'e gideceğini söylediği andan itibaren derin bir acı hissetmeye başlamıştı. O ilk acı öyle birdenbire gelmişti ki otomatik olarak kendini koruma altına alma içgüdüsü uyanmış ve etrafına bariyerler kurmaya başlamıştı. Neden yaptığı şeyin farkına varamamıştı?

Kapı hafifçe çalındı ve bir süre sonra açıldı. Gelen Raoul'du. "Şoföre gidebileceğini söyleyeyim mi?" diye sordu.

Philip başını umutla kaldırarak, "Şoför mü?" diye sordu. "Limuzin hâlâ burada mı? Ama Pandora..."

"Bayan Madchen limuzine binmedi," dedi Raoul. Gitti ama arabaya binmedi. Arabayı fark ettiğini de sanmıyorum. Çok üzgün görünüyordu."

"Biliyorum," dedi Philip. Dudakları acıyla büküldü. "Nereye gitti? Neden onu durdurmadın?"

"Bunu isteyeceğinizden emin değildim. Gitmesini o kadar istedikten sonra."

"Nereye gitti?" diye Philip ısrar etti. "Bıçağı bana döndürmene gerek yok Raoul. Tek istediğim buradan ayrıldıktan

AYSEKOC

sonra nereye gittiğini bilmek."

"Bahçeden çıktıktan sonra koşarak ahıra doğru gitti."

Philip içinden bir küfür savurdu. Sığınak olarak oraya gideceğini bilmeliydi. Sonra başka bir düşünce beynine hücum etti ve bu aklına gelir gelmez soluğu kesildi.

"Oedipus," dedi inleyerek. "Aman Tanrım." Midesine bir ağrı saplandı. "Oedipus!"

Pandora koşuyordu. Kütüphaneden ayrıldıktan sonra birkaç dakika daha öfkesi sürdü sonra öfke acıya dönüştü ve bir titreme tüm vücudunu sardı. Koşarken yanaklarından süzülen gözyaşlarının farkında değildi. Sadece bir şekilde bu acıdan kaçma ihtiyacı duyduğunu biliyordu. Ama kaçacak hiçbir yer yoktu. Çitleri aşarak ahıra doğru ilerledi.

Oedipus yumuşacık kişnedi. Siyah yeleleri ay ışığında parlıyordu. Çok güzeldi. Çok güçlüydü. Karmaşıklığıyla ve uzaklığıyla tıpkı Philip'e benziyordu. Ama Oedipus uzak değildi bu gece. Pandora elini boynuna atıp yüzünü yelelerine gömerken Oedipus son derece sıcak ve erişilebilirdi.

"Bir tura ne dersin?" dedi Pandora kırgın bir sesle. "Buna ihtiyacım var. Bu gece rüzgârdan daha hızlı gitmeye ihtiyacım var." Belki böylece acılarını dindirebilirdi. Oedipus'un

sırtına bindi. Bir süre atın üzerinde heykel gibi hareketsiz kaldı. Sonra ata, yürü komutu verdi. "Bu gece sadece çayırla sınırlı kalmayacağız." İleri eğilip kapıyı açtı ve atı tırısa kaldırdı. "Özgürlüğe ihtiyacımız var, değil mi?" Birkaç dakika sonra avludan uzaklaşmış, tepeye doğru giden yola çıkmıştı.

"Şimdi!" Oedipus'un yelesine doğru eğildi. "Koş oğlum!"

Rüzgâr saçlarını uçuruyordu. Oh Tanrım, hissetmemek ne kadar da güzeldi. Ay ışığı yolu aydınlatıyordu ve Pandora ileride karanlıklar içindeki tepeliği görebiliyordu.

Tepelik. Pandora birden önceki sabah orada Philip'le oturup manzaraya baktıkları zamanı hatırladı. Philip gülüp şakalar yapıyordu, yüzünden sıcaklık yayılıyordu, ne kadar da sevgi doluydu o gün. Pandora'nın içi sızladı. Hayır, oraya gidemezdi.

Oedipus'u durdurmak istedi ama yular yoktu. Şimdi Oedipus daha hızlı koşuyordu. Düzlükten tepeye çıkan yolu büyük bir hızla, çok az bir zamanda aldı. Tepeye hızla tırmanmaya başladı. Pandora sırtından düşmemek için atın boynunu sımsıkı tutmaya çalışıyordu. At tepede uçurumun tam kenarında durdu. O kadar yakındı ki uçuruma Pandora birden korktu. Atın yelesine doğru eğildi, onu geri çekmeye çalıştı.

Ancak bu hareket Oedipus'un aklını karıştırdı ve at şaha kalkıp kişnemeye başladı. Pandora ellerinin atın boynundan kaydığını hissetti, atın sırtından kayıyordu ve galiba yere düşüyordu...

Nefesini kesecek bir sarsıntıyla sert ve kayalıklı zemine

AYSEKOC

düştü. Bir süre sadece nefes almaya çalıştı. Sonra sırtından tüm vücuduna yayılan acıyı hissetmesiyle birlikte ağlamaya başladı. Sersemlemiş bir şekilde bacaklarının arasındaki ıslaklığın ve karanlığa karışan sisin farkına vardı.

Başını kaldırmaya çalıştı, etrafını saran sisten bir şey göremiyordu. Ne kadar da tuhaftı. Oysa ki bu gece aydınlıktı diye düşündü. Sonra sis her tarafı kapladı, artık bilincini kaybetmişti.

Sert bir zeminin üzerinde yatıyordu ve sanki tahtadan yapılmış bir şey üzerini kaplamıştı. Sisin içerisinden Philip'in boğuk sesini duydu. Sesi daha önce hiç böyle gelmemişti kulağına.

Gözlerini açmaya çalıştı, karşısında yavaş yavaş Philip'in yüzü beliriyordu. Turkuvaz gözleri nemli nemli parlıyordu. "Benim hatam," diye konuşmaya çalıştı Pandora.

Philip üzerine eğildi. "Konuşmaya çalışıp yorma kendini. Seni acil servise kaldırdık. İyileşeceksin." Eliyle alnından bir perçem saçı alıp arkaya doğru okşayarak taradı. Hayır, bu bir hayal olmalı, diye düşündü Pandora. Philip her zaman kaya gibi sert ve son derece soğukkanlı olurdu. Birazdan kızmaya başlayacaktı muhtemelen. Hem de çok. Pandora ona durumu anlatmaya çalışmalıydı. "Benim hatam" diye mırıldandı

tekrar. "Oedipus'un suçu yok, benim hatam. Hepsi benim aptallığım."

"Hayır, Oedipus'un hatası değil, biliyorum. Gözlerini kapat ve dinlenmeye çalış. Baban birazdan burada olacak ve ikimiz de sana çok iyi bakacağız."

"Babam mı?" Pandora birden titredi. "Üşüyorum, çok üşüyorum Philip."

"Şşşş, sakin ol. Biliyorum." Kendi sıcaklığını ona vermek istercesine elini sıkıca tuttu. "Fazla uzun sürmeyecek ve sonra hiç üşümeyeceksin. Sana söz veriyorum Pandora."

Philip her zaman sözünü tutardı. Pandora bunu biliyordu. Mucizelere gücü yetmese bile sözünü tutardı. Ama bu soğuk dünyaya baharı nasıl getirecekti? "Babam baharı bilmez." Gözlerini kapatırken sesi de alçaldı. "Bilmez Philip."

"O hâlde ona öğretmek gerekecek. Sana söz veriyorum Pandora. Sadece biraz dayan, her şeyi yoluna koyacağım."

"Tamam, dayanmaya çalışacağım." Sesini duyuyor muydu acaba? Philip sanki onu bir yerden geri getirmeye çalışır gibi sıkıca elini tutuyordu. Nereden geri getirmeye? Karanlık sıcak ve munisti. Güçlü bir kucak gibi onu taşıyan sevimli bir kayıkta yüzer gibi akıyordu karanlığın içinde. Uzun yıllar önce Philip'in onu üzüm bağlarından kucağında getirmesi gibi. Ne güzel bir hatıraydı.

"Bilinci yerinde değil," dedi Karl Madchen, Philip'in arkasında. İfadeden yoksun bir yüzle Pandora'nın başına giderek bileğinden tuttu. "Raoul tepede attan düştüğünü söyledi. Siz onu bulana kadar ne kadar süre orada yatmış?"

AYSEKOC

"İki saatten daha fazla değil, belki daha az. Arkasından hemen yola çıktık ve onu bulduk. Çok dikkatli olduk. Onu dikkatlice sedyeyle taşıyarak buraya ilk yardım odasına getirdik, ama taşırken zarar görmemesi için çok özel desteklerle destekledik. Vücudunda herhangi bir kırık olduğunu sanmıyorum." Şefkatle bacağına dokunarak, "Ama şok olmuştu ve kanaması vardı," dedi.

"Evet, anlıyorum. Birkaç test yapacağız. Bir şey çıkmayabilir." Karl Madchen konuşurken bir taraftan da hızla pantolonun fermuarını çözüyordu. "Size bilgi vereceğim. Asistanım dışarıda bekliyor. Onu içeriye gönderin lütfen. Raporu hazırladıktan sonra kütüphaneye yanınıza geleceğim."

"Ben burada kalacağım," dedi Philip boğuk bir sesle.

"Siz bilirsiniz. Ama dışarıda beklerseniz daha iyi çalışabilirim."

Philip bundan hiç hoşnut olmasa da dışarı çıkmayı kabul etti. Yavaşça Pandora'nın elini bıraktı. "Tamam. Ama çabuk olun. Bir an önce onun iyi olduğunu bilmek istiyorum."

"Tanımı en kısa zamanda öğreneceksiniz. Testler yapılacak ve belki röntgen çekilecek. İşimi nasıl yapacağımı biliyorum Şeyh El Kabbar."

Philip de bunun farkındaydı. Madchen, Sphinx kadar duygusuzdu ama işinin ehli bir doktordu. Yoksa Philip üç yıl boyunca bu adamı yanında tutmazdı. "Hemen öğrenmek istiyorum," dedi tekrar. "Sizi bekliyor olacağım."

Philip kütüphanede volta atıyor, sakinleşmek için içki içiyordu. Sonra çalışma masasının başındaki koltuğuna yı-

ğılırcasına oturdu ve ayaklarını öne doğru uzattı. Brendisini yudumlarken botlarına bakarak ne kadar pis olduğunu düşündü. Odasına gidip bir duş almalı ve üstünü değiştirmeliydi. Pantolonunda kan bile vardı; Pandora'nın kanı. Elindeki bardağı sıkmaya başladı. Sonra kendini ellerini serbest bırakmaya zorladı. Zihnini boşaltmak zorundaydı. Onu yerde kayalığın üzerinde yatarken bulduğu o kâbus gibi anın hatırına gelmesine izin verirse dağılıp parçalara ayrılabilirdi.

Bunu yapamazdı. Pandora'nın ona ihtiyacı vardı. Soğuk dünyadan Pandora'yı kurtarmalıydı. Philip'in içi kan ağlıyordu. Başını arkaya yasladı, gözlerini kapattı. Çocukluğundan beri dua etmemişti ama şimdi her nefesi bir dua gibiydi. Tanrım onu iyileştir. Ona verdiğim sözü tutmama izin ver.

İki saatten fazla bir süre sonra Madchen kapıyı çalıp kütüphaneye girdi. Philip hemen doğruldu. Madchen'in yüz ifadesinden bir ipucu okumaya çalıştı. "Evet?"

"Röntgen çekmeden şunu söyleyebilirim ki; vücudunda hiçbir kırık yok." Barı göstererek, "Bir içki alabilir miyim?" diye sordu kibarca.

Philip eliyle acele bir işaret yaparak, "Buyrun," dedi. "Röntgen çekmeden derken neyi kastediyorsunuz? Neden

AYSEKOC

röntgen çekmiyorsunuz?"

"Size danışmadan bunu yapmamamın doğru olmadığını düşündüm." Madchen içki dolabından kendine bir kadeh beyaz şarap dolduruyordu. "Sizin kararınıza başvurmak istedim."

"Benim kararım mı? Ne demek istiyorsun? Benim kararım, kızınızın bir an önce iyileşmesidir. Başka ne isteyeceğimi düşündün ki?"

"Pandora'nın kısa bir sürede iyileşeceğinden şüpheniz olmasın." Madchen kadehinden bir yudum aldı. "Onun durumu iyi, ben bebek için endişeleniyorum. Röntgen ışınları cenine zarar verebilir."

Philip dondu. "Bebek mi?"

"Pandora yaklaşık dört haftalık hamile," dedi Madchen sakin bir şekilde. "Çok kötü düşmüş. Kritik bir dönem, bebeğin hayatta kalması için çok dikkatli olmalıyız." Philip'in gözlerine baktı. "Dikkatli olmamı istediğinizden emin olmak istiyorum. Ne de olsa sizin pozisyonunuzdaki biri için gayrimeşru bir çocuk sorun yaratabilir."

Odada bir sessizlik hâkim oldu. "Tanrım," diye patladı Philip. "O senin kızın."

Madchen omuzlarını silkerek, "Gayrimeşru bir çocuk, annesine de yük olur."

"Seni orospu çocuğu."

"Küfürlü konuşmaya gerek yok. Ben sadece işverenim olarak sizin menfaatlerinizi düşünmekle mükellefim."

"Benim menfaatlerim mi? Lanet olsun, sen de biliyorsun ki Pandora bu çocuğu istiyor." Pandora her hücresine kadar öfkeyle dolmuştu. "Lanet olsun, sen de bunu biliyorsun. Ama zavallı kız orada çaresiz ve savunmasız yatarken sen çocuğunu ondan almak istiyorsun."

"Buradan çocuğu istediğinizi anlıyorum," dedi Madchen hissiz bir şekilde. "Sadece bunu söylemeniz yeterliydi. Sağlıklı bir hamilelik geçirmesi için elimden geleni yapacağıma emin olabilirsiniz."

"Evet aynen öyle yapacaksın. Hayatın boyunca ona bir parça sevgi göstermeyi çok gördün. Ama şimdi öyle davranamayacaksın. Ona sanki tek bir nefesle kırılabilecekmiş gibi özenli davranacaksın." Philip yumruklarını sıktı. " Ve ona karşı çok iyi olacaksın. Yoksa seni lime lime yaparım."

Madchen şaşırarak gözlerini açtı. "Pandora'ya karşı asla kaba olmadım. Ne demek istediğinizi anlayamadım."

Philip derin bir nefes aldı ve yavaşça yumruklarını gevşetti. Madchen'ın doğruyu söylediği açıktı. Duygusal açıdan sakat bir insandı o. Philip ya onun duygudan yoksun bir insan olduğunu kabul edecekti ya da bu tartışmanın sonunda onu boğacaktı. "Sadece onu incitmeyeceğinden emin olmak istiyorum. Belki onu olabildiğince az görsen daha iyi olur."

"Nasıl isterseniz." Madchen kadehini konsolun üzerine koydu. "Ancak bir noktaya dikkatinizi çekmek istiyorum. Bu gece Pandora'nın ilk yardım odasında o şekilde yatmasının sorumlusu ben değilim." Başını kaldırdı. "Bunun sorumlusunun siz olduğunuzu düşünüyorum Şeyh El Kabbar."

Philip yüzüne tonlarca kan pompalandığını hissetti. Milyonlarca yıl yaşlanmış, çökmüş hissetti kendini. "Haklısın,"

AYSEKOC

dedi acı bir şekilde. "Ona çok zarar verdik. Bizim yüzümüzden çok hırpalandı. Kendimizle gurur duymalıyız." Titreyen elleriyle yüzünü kapattı. "İkimizin de hayatımızda karşılaşabileceğimiz en sevgi dolu insandı o ve biz onu zorla içinden koparmak istedik." Elleri iki yana düştü. "Şimdi kırdığımız parçaları bir araya getirmenin zamanı. Tanrı'dan diliyorum ki bunu yapmamıza izin verir."

Philip koltuğuna oturdu ve masadan brendi bardağını aldı. "Şimdi Pandora'ya git ve ona iyi bak. Eğer bebek ölürse sen de bitersin Madchen." Kaşlarını çattı. "Pandora'ya hamile olduğunu söyleme. Bu haberi ben vereceğim ona. Ve Tanrı aşkına eğer ona güzel bir şeyler söyleyemeyeceksen hiçbir şey söyleme."

Madchen kapıya doğru yönelerek, "Elbette elimden gelen her şeyi yapacağım. Bunu size söylemiştim," dedi ve odadan çıkarak kapıyı kapattı.

Philip başını arkaya yasladı, tavana bakmaya başladı. Bir bebek. Bir baba olmayı hiç düşünmemişti. Ama şimdi Pandora'nın çocuğunu istediğinden hiç şüphesi yoktu. Şu dünya üzerinde Pandora'nın isteyip de onun istemeyeceği hiçbir şey yoktu.

Acıları ya da yaşanacak zorlukları düşünmemeliydi. Madchen'ı ya da o gece kütüphanede Pandora'ya yaptıklarından sonra yüzünün aldığı hâli ve oradan nasıl koşup gittiğini düşünmemeliydi. Bunların yerine Pandora'nın çocuğunu, hatta şimdi Pandora'nın rahminde büyümekte olan çocuğu düşünmeliydi. Kendi çocuğunu.

8

Philip kolunu Pandora'ya dolamış, yanında çıplak yatıyordu. Pandora da çıplaktı ama nasıl bu hâle geldiğini hatırlayamamış görünüyordu. Sevişmişler miydi acaba?

"Philip...?"

"Şşşş..." Philip'in dudakları yumuşak bir öpüşle Pandora'nın dudaklarına dokundu. "Uyu hadi. Buna ihtiyacın var. Dinlenmen gerek."

"Niçin dinlenmem..." Gözleri birden açıldı. "Oedipus? O iyi mi?"

"Senden daha iyi durumda. Gece yarısı koşusuna çıktı."

Pandora nasıl düştüğünü hatırlamaya çalışarak, "Onu durdurmaya çalıştım, şaha kalktı ve düştüm," dedi. Gözleri cevap bekleyen bir bakışla Philip'in yüzünde gezindi. "Kendime aptalca bir şey yaptım mı?"

AYSEKOC

"Belini kırmaktan bahsediyorsun. Hayır ama olabilirdi. Sadece birkaç yara bere var ve düşmenin etkisiyle yaşadığın şok söz konusu. Baban yatakta kalman gerektiğini ve gelecek haftaya ya da daha sonraya kadar kendini yormaman gerektiğini söyledi."

"Babam burada mıydı? Hiç hatırlamıyorum." Pandora gülmeye başladı. "Kafamı bir yere çarpmadığımdan emin misin?"

"Eminim. Ölü gibi uyuyordun. Şokun etkisiymiş, Madchen söyledi." Philip yatakta doğrularak, "Senin için uyumak şimdi en iyi şey. Baban eğer uyuyamazsan sana hafif bir sakinleştirici vermemi söyledi," dedi.

"Uyumak istemiyorum. Hiç uykum yok." Pandora gözlerini odada gezdirdi. "Burası senin odan. Benim burada ne işim var?"

"Burada olmanı istedim. Madchen'ın asistanı burada, ilk yardım odasında. Ama ben senin geceyi ilkyardım odasında geçirmeni istemedim." Philip'in yüzüne sıcacık bir gülümseme yayılmasıyla Pandora düşmenin tüm etkilerini unutturan anlık bir baş dönmesi hissetti. "Biraz bencilce davrandım sanırım ama ne yapayım, bu gece yanımda sen olmadan uyuyamazdım."

"Geçtiğimiz bir aydır gayet iyi uyuyor görünüyordun."

"Ben mi? Son bir aydır geceleri gözüme bir saatten fazla uyku girip girmediğinden şüpheliyim. Seninle yatmak çok fena bağımlılık yapıcı bir şeymiş, bunu anladım." Pandora'nın üzerine doğru eğilerek alnına bir öpücük kondurdu. "Bir

daha sensiz asla uyuyamam."

"Bunu yapma bana Philip. Yaralandığı için hediye verilen küçük bir kız çocuğu değilim." Diğer kadının kalacağı odaya bakarak, "Dün gece bırak hediye vermeyi, verdiklerini de alıyordun," dedi. Kolye olmadığı için çıplak kalan boynuna götürdü elini. "Onları geri alıyordun. Bayan Lenat burada mı hâlâ?"

Philip'in yüzü acıyla gerildi. Pandora Philip'in yüzünü ilk kez böyle solgun ve süzgün görüyordu. "Hayır, senin ardından ayrıldı. Natalie aptal değildir. Onu sadece seni incitmek için kullandığımı anladı." Kollarını Pandora'ya doladı. "Beni başarımdan dolayı tebrik etti. Seni yeterince incitmeyi başardığımı söyledi." Philip yatağın bir köşesine oturdu, sırtı Pandora'ya dönüktü. Pandora yüzünü göremiyordu ama sırtında gerilmiş, boğum boğum olmuş kasları görebiliyordu. "Haklıydı. Seni kırmayı çok iyi başardım, değil mi?"

"Evet," dedi Pandora hafif bir sesle. "Sen asla bir şeyi yarım yapmazsın. Ölüyorum sandım, bu kadar acı çekmektense ölmenin daha iyi olduğunu düşündüm."

Philip ayağa kalktı ve konsola doğru sarsak sarsak yürümeye başladı. Bu kadar kendini bilen bir adamın böyle yürümesi garip duruyordu. "Ölebilirdin." Sesi boğuktu. Konsolun üst çekmecesinden bir şey aldı ve Pandora'nın yanına geldi. Çok bitkin görünüyordu. Yatağın yanına dizlerinin üzerine çöktü. "Seni öldürecektim neredeyse."

"Hayır, benim aptallığımdı," dedi Pandora kibarca. "Beni bu duruma sokmana izin vermemeliydim. Güçlü olduğu-

AYSEKOC

mu sanıyordum ama bir kolyemi almanla milyonlarca parçaya bölündüm."

"Tanrım!" diye feryat etti Philip. Pandora'nın elini tutup yanağına götürdü. "Ben ne yaptım?" Elini yüzünde gezdirdi. "Ölmek ya da yeniden doğmak gibi." Gözlerini kapattı. "Bu gece kütüphanede bunun gibi bir şey oldu."

"Ne demek istediğini anlamıyorum," dedi Pandora.

"Bu güne kadar bildiğim ve inandığım her şey birden yok olup gitti, beni çıplak ve yalnız bıraktılar." Pandora'nın avucunu dudaklarının üzerine getirip öptü. "Her şeye yeniden başlayacağım ve nasıl yapacağımı bilmiyorum. Bana yardım eder misin Pandora?"

"Bana ne söylemeye çalışıyorsun?" diye fısıldadı Pandora.

Philip yüksek sesle gülmeye başladı. "Seni sevdiğimi söylemeye çalışıyorum. Bunu pek de iyi beceremiyorum, değil mi?"

Pandora'nın gözleri şaşkınlıktan kocaman açıldı. "Sen beni sevi..."

"Neden bu kadar şaşırıyorsun anlamadım." Gülümseyerek, "Bana hep seni sevdiğimi söylerdin," dedi.

"Bunu söylediğimi biliyorum. Ama çok hızlı oldu, bunun üzerine biraz düşünmek zorundayım."

"Pekâlâ, sen bunu düşünürken–Philip bir taraftan da elindeki kolyeyi Pandora'nın boynuna takıyordu–ben de bu kolyeyi takayım. Bu senin. Ve ilelebet senin olacak."

"Hayır." Pandora birden durması için ellerini tuttu. "Onu

tekrar takmak istemiyorum." Gergin bir şekilde dudaklarını sıktı. "Şimdi değil."

Philip buna rağmen takmaya çalışıyordu. "Neden?" diye sordu.

Pandora acı okunan gözlerini kaldırarak, "Emin değilim. Sana güvendiğimi sanmıyorum Philip," dedi.

Philip yumruk yemiş gibi sarsıldı. "Umarım güvenini kazanırım," dedi kısık bir sesle. "Sana doğru olmayan hiçbir şey söylediğimi sanmıyorum; seni istemediğim dışında. Bu konuda sana yalan söyledim sadece."

Pandora ciddi bir ifadeyle ona bakarak, "Hayır, bana daha önce hiç yalan söylemedin ama bu suçluluğu daha önce hissettiğini düşünmüyorum. Bu gece bana olanlardan kendini sorumlu tutuyorsun. Bu doğru değil ama sen doğruymuş gibi tepki veriyorsun."

"Benim suçum lanet olsun. Ve kendimi suçlu hissediyorum ama söylediklerimin bununla bir ilgisi yok."

"Görmüyor musun? Bundan emin olamıyorum." Pandora gülmeye çalışırken dudakları titredi. "Bu gece bir şeyin farkına vardım."

Philip'in yüzü birden acıyla gerildi. "Beni artık sevmediğinin mi?"

"Hayır, sana karşı sevgim sonsuza kadar sürecek. Kalbim dursa bile o kalbimin bir parçası olacak." Pandora derin bir nefes aldı. "Öğrendiğim şey kendimle ilgili. Seni sevmemin yeterli olmadığını, aynı şekilde kendimi de sevmek zorunda olduğumu öğrendim. Seninle ilk karşılaşmamızdan

AYSEKOC

beri senin bir gölgen gibiydim. Sadece sana yakın olmanın beni mutlu ettiğine inanıyordum. Ama bu gece bunun doğru olmadığını anladım. Benim seni sevdiğim kadar senin de beni sevmene ihtiyacım var." Yüzünü kaldırdı. "Ben özel bir insanım ve sevilmeyi hak ediyorum."

"Seni seviyorum. Benim ne söylediğimi sanıyorsun?"

"Emin olmalıyım. Sevgi dediğin şeyin acıma ve suçluluk hissi olmadığını görmeliyim. Bana karşı bu duyguların yerine geçen bir sevgi duymandansa sensiz olmayı yeğlerim."

"Peki ne yapacağız şimdi? Gidip bir ejderhayla mı dövüşmeliyim sana olan sevgimi kanıtlamak için?"

"Belki sadece küçük bir ejderha olabilir." Hafif bir gülümseme Pandora'nın dudaklarına yayıldı. "Senin için bir ejderhayı öldürmekten daha zor olabilir; beklemeni istiyorum. Benim seni sevdiğim gibi beni sevebilme kapasiten olduğundan emin olmak için zaman istiyorum. İstediğin bir şeyin peşinden nasıl gittiğini biliyorum. Bir şey istediğin zaman Pers Kralı'na karşı savaşan Alexander gibi mücadele edersin." Pandora biraz duraksadıktan sonra devam etti. "Ama ben istila edilmek istemiyorum. Kendi kararımı kendim vermek istiyorum."

"Karar verildi. Ben seni seviyorum, sen de beni seviyorsun. Neden vaktimizi boşa harcayalım ki?" Philip birden gülmeye başladı. "Geçenlerde biri bana zamanın ve gençliğin geçtiğini söylemişti."

"O biri bu gece çok büyüdü," dedi Pandora gayet ağırbaşlı bir şekilde.

Düş kırıklığına uğrar gibi Philip'in yüzünden gülümse-

mesi soldu. Pandora'nın elini bir kez daha öptükten sonra yatağa bıraktı. "Evet, bunu anlıyorum," dedi yavaşça. "Pekâlâ, zaman senin. Sana söz veriyorum, seni rahat bırakacağım." Sesi birden hararetlendi. "Şimdilik. Sakın sabrımın sonsuza kadar süreceğini bekleme. İki hafta... ama sonra saldırılarım başlar." Gözlerini kısarak devam etti. "Ve asla Alexander'ın savaş stratejisini beğenmemişimdir. Hannibal'ın Alplere yürüyüşünün daha kahramanca ve yaratıcı olduğunu düşünmüşümdür." Ayağını kaldırdı. "İki hafta. Sonra evlenip sonsuza kadar mutlu yaşayacağız."

"Evlenmek mi?" diye sordu Pandora şaşırmış bir şekilde.

"Tabi ki, ne sandın? Sana seni sevdiğimi söylemiştim, değil mi?" Elindeki kolyeyi göstererek, "Sana sahip çıkabilmek, seni kendime bağlayabilmek için bu kolyeden daha fazlasına ihtiyacım var. Düğün yapacak mıyız?"

"Eğer seninle evlenmeye karar verirsem," dedi Pandora sakin bir şekilde. "Ve bunun ise ancak bana sorulursa olma ihtimali var, söylenirse değil."

"Göreceğiz," dedi Philip pervasızca. "Hannibal'ın Alplere sizi geçebilir miyim diye sorduğunu hatırlamıyorum."

Pandora, seninle baş edilmez der gibi başını salladı. Philip formundaydı.

"Philip..."

Philip başını salladı. "Kendini tehdit ediliyor hissetme. İki hafta Hannibal olacağım. Sonra senin zevk kölen."

"Ne?"

AYSEKOC

"Neden olmasın? Bu rolü iyi biliyorum."

"Philip, şaka yapmayı bırak."

"Sevilmeyi hak ettiğini düşünüyorsan seni sadece memnun etmek isteyen birinin hizmetini hak ettiğini neden düşünmeyesin ki?" Gözlerine derin derin bakarak, "Bana bak Pandora. Seni mutlu edebilir miyim? Seni ilk geceki gibi mutlu edebilir miyim? Seni incittiğimi biliyorum ama beni az da olsa istemiyor musun?" diye sordu.

"Azdan daha çok," dedi Pandora. "Bunu biliyorsun."

"Hayır, bilmiyorum. Sen yanımda olduğunda o kadar heyecanlanıyorum ki hiçbir şeyin farkında olamıyorum; senin bana karşı olan isteğinin bile." Elindeki kolyeyi sıktı. "Ama bir sonraki sefere bunun farkında olacağım. Zevk kölesinin görevi, müşterisinin isteklerini okumaktır. Seni izleyip yüzünden ne istediğini okumaya çalışacağım."

"Philip!"

Philip gülerek, "Özür dilerim, bir anlığına hasta olduğunu unutmuşum. Dedim ya bana her şeyi unutturuyorsun diye, işte böyle bir şey. Az kalsın başka şeyleri de unutacaktım. Ben gitmeden bir sakinleştirici almak ister misin?" dedi.

Pandora başını salladı. "Gidiyor musun?"

Philip onu öpmek için eğildi. "Sadece yan odaya. Zevk kölelerinin odasına. Bu şekilde daha uygun olur diye düşünüyorum. Sana sonra tekrar bakarım." Kapıya doğru yürüdü.

"Philip."

Kapıyı açacakken durdu ve Pandora'ya bakmak için başını çevirdi. "Evet?"

"Çok kanamam var. Yatarken bunu hissedebiliyorum. Sadece yaralandığıma emin misin?"

Philip bir an duraksadı. "Çok kötü yaralandın," dedi. "Ama endişelenecek bir şey yok. İyileşeceksin." Gözünü kırparak, "Kölen sana söz veriyor," dedi.

Philip kapıyı kapatırken Pandora'nın hafifçe güldüğünü görmedi.

Bir sonraki günün öğleden sonrası ilk hediye geldi. El işi, insanın bakmaya doyamadığı çok güzel bir gümüş vazoydu bu. İçi kalbe işleyen güzellikteki güllerle doldurulmuştu.

Raoul güllerle dolu vazoyu yatağın yanı başındaki komodinin üzerine koydu. "Şeyh El Kabbar'dan," dedi. "Kölenizin size bir hediyesi."

Her gün böyle hediyeler geldi. Hediye yelpazesi içinde bir kütüphane dolusu film olan hi-fi videodan ametistten yapılmış tarak-fırça setine kadar çeşitlilik gösteriyordu.

O öğleden sonra fırça setinin gelmesinin ardından odaya giren Philip'e, "Beni alt etmeye mi çalışıyorsun?" diye sordu gülerek. "Eğer öyleyse başardın." Parmağı, tarağın arkasındaki ametist motifin üzerinde geziniyordu. "Ama sanırım rolleri değiştik. Müşterinin hediyeleri vermesi beklenirdi."

AYSEKOC

Philip yatağa, Pandora'nın yanına oturdu ve elinden tarağı aldı. "Ben olaya daha geniş bir çerçeveden bakıyorum. Zevk kölen olarak seni memnun etmekle yükümlüyüm. Her ne kadar sen beni tutmakla müşteri olsan da, seni memnun etmek için limit tanımıyorum ve seni mutlu edecek her şeyi sana verebilirim. Hediyeler seni mutlu etmiyor mu?"

"Tabi ki ediyor ama..."

"Önemli olan da bu. Açıkça görülüyor ki işimde gayet başarılıyım." Philip, Pandora'nın arkasına bir yastık daha koyarak daha rahat oturmasını sağladı. "Bunun yanında sana verdiğim her hediye bana bencilce keyif veriyor." Yatağın başına kayarak tam yanına yerleşti. "Ne kadar keyfine düşkün bir adam olduğumu bilirsin," dedi.

Philip tarağı eline alıp Pandora'nın uzun saçlarını yavaşça taradı. "Bu tarağı Roma'dan sipariş ettiğimden beri bu anı bekliyorum. Saçlarına dokunmayı seviyorum." Diğer eliyle de saçlarını tutam tutam okşuyordu. "İpek gibi, sıcak ve canlı. Onları okşarken saçların parmaklarıma tatlı bir ürperme hissi veriyor. Senin de hoşuna gidiyor mu saçlarınla oynamam?"

Pandora, gözlerini yarı kapayarak mayışmış bir şekilde başını yana eğdi. Kedi gibi mırıldamaya başlayacaktı neredeyse. "Mükemmel," dedi hafifçe. Pandora, Philip'in üzerine sinen at kokusundan ve onu saran taze hava kokusundan az önce ahırda olduğunu anladı. "Oedipus'la mı gezdin?"

"Evet." Philip tarağı Pandora'nın alnından başlayıp tepesine doğru, oradan da ensesine doğru masaj yaparak kaydırdı. "Her zamanki gibi huysuz, sağı solu belli olmuyor. Ben

onu yavaş sürmeye çalıştıkça o koşmak istiyor, sonra da beni üzerinden attı. Sakin durmayı beceremiyor bir türlü."

"Zor bir karakteri var sadece," diye Pandora ona itiraz etti. "Seni toynaklarıyla sıvazlamak istemiştir."

"Hayır, sırtıma vurmak istedi. Arada büyük fark var." Tarağı yavaşlattı. "Son birkaç gündür yatakta yatma konusunda çok uysalsın. Nasıl hissediyorsun kendini?"

"Yaralı." Pandora yüzünü ekşidi. "Nedense bir türlü uyanık kalamıyorum. Sürekli uyuyorum. Şokun etkisiyle böyle olduğunu düşünüyorum."

"Belki." Philip özenli bir şekilde saçını diğer tarafa taradı ve açılan boynunu öptü. "Kısa zamanda geçecek. Baban seni görmeye geldi mi?"

Pandora başını salladı. "Asistanı her gün geliyor ve durumumu ona rapor ediyor. Normal hayatıma dönmeden önce onun tarafından bir ziyaretle onurlandırılacağım sanırım."

"Gelmemesi canını mı sıkıyor?"

Pandora biraz düşündükten sonra, "Hayır," dedi yavaşça. "Sanırım onu böyle kabul etmeliyim." Sarsılarak güldü. "Zamanla olacak, öyle değil mi?"

"Böyle düşünmene sevindim," dedikten sonra Philip bir süre sessiz kaldı. "Bu sabah dedektiflik bürosundan seninle ilgili bir rapor aldım. Çok ilginçti."

"Öyle mi?" Pandora huzurlu bir şekilde ona doğru yaslandı. "Benim skandallarla dolu geçmişime karşı duyduğun bu büyük ilginin yavaş yavaş sağlıksız bir hâl almaya başladığının farkında mısın?"

AYSEKOC

"Skandal mı? Tanrım," diye gürledi Philip. "Lükse olan aşırı düşkünlüğü yüzünden fakirleşen ve günah dolu bir hayata sürüklenen zavallı küçük rock starı."

"Ben fakirim öyle mi?" dedi Pandora yavaşça. Eminim ki senin Sherlock'un burnu iyi koku alıyor."

"Oh, evet. Banka hesabın tamtakırmış. Denbrook önce bunu buldu. Paranın nereye gittiğini bulması epey vaktini aldı."

"Gerçekten mi?"

"Yatırımları araştırıyordu çünkü, bağışları değil. Geçen yılki tüm gelirini Etiyopya Yardım Fonu,na bağışlamışsın. Önceki yıl da New York'ta başıboş hayvanlar için bir barınak yaptırmışsın."

"Hayvanları severim," dedi Pandora. "Ve paraya ihtiyacım yoktu. Her zaman yollardaydım."

"Sen de bütün paranı dağıttın. Sonra da benimle Sedikhan'a gelmek için kariyerini elinin tersiyle ittin." Philip'in sesi birden yükseldi. "Tanrı aşkına, sende hiç kendini koruma içgüdüsü yok mu?"

"Yoktu," dedi Pandora sakin bir şekilde. "Ama sen öğrettin bunu bana."

Bir süre odada sessizlik oldu, öyle ki tarağın saçlara sürtünme sesi duyulabiliyordu. "Bunu yaptığımı biliyorum" dedi. Kısık sesle ve tereddütlü konuşuyordu. "Sana hiç de iyi bir ders vermemişim, değil mi?"

Pandora cevap vermedi. Bu sorunun altında, çektiği işkenceyi azaltması için Pandora'ya bir yalvarış vardı ama o

gecenin acısı hâlâ çok tazeydi.

Philip, Pandora'nın mavi geceliğinin kolunu aşağıya sıyırarak omuz başını öptü. "Burayı çok seviyorum," diye mırıldandı. "İpek gibi teninin altındaki güçlü kaslarını hissedebiliyorum." Emmeye başladı. "Çok tahrik edici."

Pandora için de son derece tahrik ediciydi. Kolundan tüm vücuduna yayılan bir sıcaklık duyuyordu. "Philip, bence…"

"Tamam." Philip'in dudakları omzundan boynuna doğru ilerledi. "Sadece birazcık oynayacağız." Gülerek, "Senin işgal edilmeme konusunda ne kadar güçlü olduğunu biliyorum," dedi.

Pandora, "Geçen seferki 'oyun'u hatırlıyorum da," dedi nefesi kesilerek.

"Bu kez farklı. Bu işgal öncesi hazırlık." Philip geceliğin diğer kolunu da aşağı sıyırdı. "Bu sadece sana keyif vermek için. Sadece biraz. Benim birkaç gündür çektiğim azap gibi bir şey duyurmayacak kadar."

"Birkaç gündür çektiğin azap mı?" diye sordu Pandora birden suçluluk duyarak. Philip'in ne kadar cinselliği güçlü bir erkek olduğunu biliyordu. Ama birkaç gündür sanki bir hizmetçi gibi ona hizmet vermekten başka bir şey yapmamıştı. Kaza gecesinden beri ona her şeyinde eşlik etmiş, onu yıkamış, giyinip soyunmasına yardımcı olmuş, uyanık olduğu her dakika onu eğlendirmeye çalışmıştı. "Belki birkaç günlüğüne bana yardımcı olması için başka birini görevlendirebilirsin. Sonra da zaten iyileşmiş olurum."

"Bunu yapmak istiyorum." Philip, Pandora'nın saçlarını

AYSEKOC

taramaya devam ediyordu. Bu şekilde bir mazoşistlik benim hoşuma gidiyor. Sen benim hair shirtümsün.'"

"Güzel, o hâlde benim de senin için üzülmeme gerek yok sanırım. Bir hair shirt'ün erotik bir tarafı yoktur en azından."

"Nereden biliyorsun?" Philip'in dudakları Pandora'nın boynunda öne arkaya dolaşmaya başladı. "Her doku erotik olabilir, nasıl kullanıldığına bağlı." Kollarını doladı. "Örneğin ben bu tarağı sipariş ederken mücevherciye ne dediğimi biliyor musun? Ona kalın olsun ama bir fısıltı kadar da yumuşak olsun dedim."

"Öyle mi dedin?" Philip'in sert gövdesi Pandora'nın sırtına değiyor, Pandora, Philip'in nefesini kulağında hissediyordu. "Bakalım benim yönergelerime dikkat etmiş mi?" Philip elbiseyi aşağıya çekerek göğüsleri açıkta bıraktı. Sonra göğüslerin üzerinde hafifçe fırçayı dolaştırmaya başladı. Tenine değen sert ama yumuşak fırça kıllarının yarattığı etki muhteşemdi. Pandora kesik kesik nefes almaya başladı. Kulağında Philip'in fısıltısını hissetti. "Nasıl hissettiriyor?" Pandora göğüslerinin üzerinde yukarı aşağı giden fırçanın yarattığı etkiyle inleyerek Philip'in kollarına iyice sokuldu.

Philip uzun ve güçlü parmaklarıyla sol göğsünü avuçladı. "Kalbin deli gibi çarpıyor. Böyle tepki göstereceğini bilmiyordum." Alnını öptü, elbiseyi yukarı çekip askılarını kol-

* Bazı dinlerde insanların kendilerini cezalandırmak için başlarına geçirdikleri rahatsız edici başlık.

larına geçirdi. "Mücevherciye küçük bir bonus göndereceğim. Bu tarz bir dokudan hoşlandığını unutmamalıyım." Philip fırçayı yatağın yanındaki sehpanın üzerine koydu. Sonra kollarını Pandora'ya yine doladı, onu kendine iyice çekip sırtını göğsüne dayadı ve onu sanki küçük bir çocuk gibi sallamaya başladı. "Şimdi biraz sakinleş, bir süre böyle kucak kucağa sallanacağız." Uzun ve huzur dolu bir zaman dilimiydi. "Seni seviyorum." Sesi Pandora'nın kulağını yalıyordu sanki.

"Oh, umarım öyledir," diye fısıldadı Pandora. Philip çok tatlıydı. Onun böyle sevgi dolu olabileceğini hiç düşünmemişti. "Ben de seni çok seviyorum Philip. Senden ayrılmak istemiyorum. Asla senden ayrılmak istemiyorum."

"Benden asla ayrılmayacaksın. Artık bundan bahsetme." Pandora'ya sımsıkı sarılıp bıraktı ve ayağa kalktı.

Pandora şaşırarak, "Gidiyor musun?" diye sordu.

"Gitsem iyi olacak sanırım. Biraz alıştırma yapmaya ihtiyacım var. Sen ayrılmayla ilgili laflar ettiğin zaman şu Alpleri tırmanırken biraz gerginleşiyorum. Sulama projesiyle biraz ilgilenmem lazım. Ben gelene kadar seninle ilgilenmesi için Raoul'u bırakıyorum."

"İşin ne kadar sürecek? Akşam yemeğine kadar gelir misin?"

"Yemeği kaçırmam," dedi Philip koyu tenli yüzünü aydınlatan gülümsemesiyle. "Bekle beni." Kapıya doğru yürüdü. "Biraz uyumak ister misin, yoksa sana bir film koyayım mı?"

"Film izleyeceğim, komik bir şey olsun."

Philip videoya bir film koyup televizyonu açtı. Pando-

AYSEKOC

ra'ya başını çevirip gülerek, "Porno filmler de var ama onları birlikte izleriz diye ayırıyorum. Dokunulmaya verdiğin tepki gibi görsel uyarıcılara da tepki veriyor musun merak ediyorum."

"Sanırım onlara sıra gelmesi için epey vakit var. Şimdi yeteri kadar uyarıldım, teşekkürler."

Philip yumuşak bir ses tonuyla, "Pandora," dedi kapıyı açarken. "Yeteri kadarın ne kadar olduğunu henüz bilmiyorsun ama öğreneceksin aşkım, öğreneceksin."

Pandora'nın iki haftalık nekahat döneminin bitmesine yakın bir öğleden sonra bir elbise kutusu geldi. Pandora kutuyu açtığında ilk dikkatini çeken elbisenin rengi oldu. Çok canlı kızıl rengin üzerinde, göğüs ve kol bölgesinde altın gibi parıldayan simli işlemeler vardı.

Elbisenin tasarımı gayet sadeydi. Kayık yakalı, sade ve uzun kolluydu ama üst kısmı dar olduğu için göğüslerinin tüm kıvrımlarını olanca güzelliğiyle ortaya çıkarıyordu. Beli yüksekti ve göğüs altından itibaren etek yere doğru akıyordu.

Pandora elbisenin üzerindeki kartı aldı. "Geleneksel bedevi gelinliği," diye okudu. "Simli işlemeler benim fikrimdi ama kumaş geleneksel üretim. Bu gece bunu üzerine giy-

diğin zaman bütün dokuların mükemmel olmasını istedim."

Üzerinde nasıl duracağını görmek için elbiseyi alırken Pandora'nın dudaklarında bir gülümseme belirdi. Philip ve onun dokuları. Bu simli işlemeli kumaşa diyecek tek kelime bulamıyordu. Hem yumuşak hem esnekti ve dokunması haz vericiydi.

Philip'in bu gece ona dokunmak istediği çok aşikârdı. Bunu hissetmek Pandora'nın içini ürpertti. Aralarındaki cinsel gerilim, birlikte oldukları her an çok belirgindi. Ama bu iki hafta bir rüya gibiydi. Philip çok sevgi doluydu. Kibar, şefkatli, sevgi dolu, hem de çok sevgi doluydu. Ve şimdi büyüyen sevgi fiziksel anlamda çiçek açacaktı. Birliktelikleri zaman geçtikçe daha da güzelleşmiş ve doğallaşmıştı. İçinde birden yükselen bir heyecan dalgası duydu. Gökyüzünden bilinmeyen bir yere atlamadan önceki heyecan gibiydi. Açıkça görülüyordu ki Philip mücadelesine erken başlamaya karar vermişti.

Pandora mutluluğun heyecanını hissediyordu. Rüyadan gerçeğe geçme zamanı artık gelmişti ve bunun için hazırdı. Üstüne başına son kez bir çeki düzen verdi. Oh, evet, hazırdı.

Philip akşam yemeğine gelmedi. Yemek toplandıktan sonra belki on beş dakika daha midesinde uçuşan kelebeklerle birlikte balkonda onu bekledi. Sonunda kapının sesini duydu.

"İçeri gel ve sana bakmama izin ver." Pandora başını çevirip baktığında Philip odada, balkon kapısının önünde duruyordu. Beyazlar giyinmişti. Güçlü ve yapılı vücudunu açı-

AYSEKOC

ğa çıkaran beyaz pantolon ve gömlek, esmer teninde çok güzel durmuştu. "İçeri gel. Burası seni görmem için çok karanlık."

"Hiç mi gelmeyeceksin diye merak ediyordum," dedi Pandora ona doğru yürürken. "Yemeğe gelmedin."

"Çok heyecanlıydım. Bu gece balkondaki yemek masasını heyecandan dağıtabilirdim," dedi Philip.

"Ben de."

Philip şaşırarak, "Gerçekten mi?" diye sordu. "Ben de seni sıkıştırdığımı düşünmenden korkmuştum."

"Aslında biraz olabilir." Pandora gülümsedi. "Yarın Hannibal'ın varış günü."

"Evet." Philip, Pandora'yı odaya doğru çekti ve balkonun kapısını kapattı. "Bu gece hâlâ senin kölenim, söz veriyorum. Işığı açıp gelene kadar burada bekle."

Işığa doğru gitti. Karanlığın içinde beyaz bir hayalet gibi görünüyordu. Sonra yatağın başındaki lambanın yumuşak ışığıyla oda aydınlandı.

Philip ona bakarak, "Oh, evet," dedi uzun bir süre sonra. "Bu elbisenin içinde böyle muhteşem görüneceğini biliyordum. Şarabın en kırmızısı ve gümüş-altının en parlağı. Yeryüzünde bundan daha güzel bir şey olamaz."

"Ben de çok beğendim," dedi Pandora. "Kendimi bir prenses gibi hissettim bu elbisenin içinde."

"Her gelinlik böyle hissettirir." Philip, Pandora'nın yanına döndü. "Ve bu da bir çeşit gelinlik Pandora." Yüzünü iki elinin arasına aldı. "Neden bu fırsatı değerlendirmiyoruz?"

Dudaklarını Pandora'nın dudaklarına yaklaştırdı. "Bu gece evlenebiliriz. Neden Marasef'e gidip şimdi bir çılgınlık yapmıyoruz. Biliyorsun ki bunu her halükârda yapacaksın."

"Belki," dedi Pandora boğuk bir sesle. Philip çok yakındaydı. Ondan gelen baharat ve sabun kokularının içinde sarhoş olmuştu, büyülenmiş gibiydi.

"Belki değil, kesin." Parmakları Pandora'nın kollarını saran işlemeli kumaşın üzerinde kolunu yoğururcasına dolaşıyordu. "Beni bu kadar sallandırdığın yetmez mi?"

"Ben böyle oyunlar oynamam. Sadece emin olmak benim için çok önemli."

"Evet, biliyorum." Dişleriyle Pandora'nın alt dudağını hafifçe ısırdı. "Keşke bilmeseydim. O zaman seni adım atmak için sıkıştırmak daha kolay olurdu." Gülümseyerek devam etti. "Adım atmanı hızlandıracak bir yol daha var."

Birden Pandora'ya sarılıp onu kucağına alarak yatağa götürdü. Pandora'ya gülümserken yüzü ışıldıyordu. "Seni dürüst bir şekilde uyarıyorum. Yarın sabah itibarıyla senden bu sözü almak için tüm imkânlarımı seferber edeceğim." Pandora'yı yatağa yatırarak, "Öyle baştan çıkarıcı olacağım ki asla bensiz olmak istemeyeceksin."

"Bunun için uğraşmana gerek yok. Ben zaten şimdi de asla sensiz olmak istemiyorum."

Pandora'nın alnına düşen saçı alıp şefkatle geriye doğru atarken, Philip'in yüzü son derece sevgi doluydu. "Sonra her şeyin ne kadar basit olduğunu göreceksin. İkimiz de birbirimiz olmadan yapamayacağız. Bana teslim ol aşkım, seni bu

AYSEKOC

şeyin içine çekmeme izin ver."

Pandora yatakta yüzüstü döndü. Sonra uzun bir fermuar sesi duydu ve havanın serinliğini çıplak sırtında hissetti. Philip'in kesik kesik soluduğunu duyuyordu. Avuçları kalçalarının yuvarlak hatlarına dokundu. "Tanrım, çok güzel."

"Oyun oynamadığımı söylemiştim."

"Sonra sana öğretmeliyim. Bazı oyunlar çok zevkli olur."

Philip yavaşça elbisenin kollarını sıyırdı. "Bunlarda mahjongg'da olduğundan daha başarılı olacağına eminim."

"Mutlaka öyle olmalı," dedi kısık bir sesle. "Çok aptal bir oyun..." derken Philip'in dudaklarının sıcaklığını arka tarafından bacaklarının arasında hissetmesiyle birden nefesi kesildi. Tekrar nefes alabildiğinde, "Sence bu adil bir hareket mi?" diye sordu.

"Eğer hoşuna gidiyorsa." Philip dudaklarını baldırlarının arasından içeriye sokarak dişlerini oraya geçirdi. "Bana neyden hoşlandığını söyle, birlikte yeni kurallar koyalım."

Philip'in dişlediği yeri içine çekmesiyle Pandora irkildi. "Akşam yemeğini yedin, değil mi?"

"Hayır." Philip'in sesindeki canlılık tamamen kaybolmuştu. "Yiyemedim. Dün gece de uyuyamadım. Bazen merak ediyorum, acaba bunları tekrar yapabilecek miyim diye." Elini Pandora'nın ipek gibi kaygan sırtında omuzlarından aşağıya kadar gezdirdi. "Kendimi zaptetmeye çalışmaktan yoruldum. Çok fenayım." Pandora'yı kırmızı yatakta yüzüstü çevirdi. Pandora, Philip'in yüzündeki açlığı görünce şaşırdı. "Hani baştan çıkarma yoktu?" diye sordu.

"Çalışıyorum." Philip'in bakışları Pandora'nın üzerinde gezinmeye başladı. Göğüslerine, oradan da daha aşağılara indi, bacaklarının arasında bir hazine gibi duran bölgeye gelince durdu. "Hiç bu kadar zor olmamıştı." Başını eğerek yüzünü göbeğine sürttü. Sürtünmenin etkisiyle Pandora'nın karın kasları gerildi ve istemsizce ellerini Philip'in kollarına götürdü. Philip'in ılık nefesi tenine çarpıyordu. "Senin için en güzelini yapmayı istiyorum ve beceremezsem diye korkuyorum." Pandora'nın kalbi deli gibi çarpmaya başladı, kasıklarının arasının gerildiğini hissediyordu.

Philip'in dudakları kasıklarının arasında dolaştıkça Pandora kalbinin titrediğini hissediyordu. "Philip," diye inledi.

"Buran çok tatlı," dedi Philip avucuyla o bölgeyi nazikçe okşayarak. "Aslında her yerin çok tatlı. Ne kadar tatlı olduğunu biliyor musun?"

Pandora pençesiyle kavrar gibi Philip'in omuzlarını kavradı. Tırnakları neredeyse gömleğini yırtacaktı. "Evet. Hayır. Ne demiştin?" Philip'in dili en hassas yerine değdi, Pandora inleyerek Philip'e doğru sokuldu.

Philip elini kaldırdı. "Zevk çığlıklarını duymaya bayılıyorum ama bu beni deli gibi sertleştiriyor." Omzunu kavrayan eli öptü. "Ama ne kadar sevgi dolu ve istekli olduğun konusunda kafanın karışık olması canımı sıkıyor. Bence bunu bir an önce ve sonsuza kadar açıklığa kavuşturmalıyız." Ayağa kalktı ve Pandora'yı da ayağa kalkması için elinden tutup çekti. "Hadi gel." Pandora'yı yataktan kaldırarak şaşkın bakışlarına aldırmadan yan taraftaki odaya doğru götürdü.

AYSEKOC

"Philip, hiçbir şey anlamıyorum." Yan odaya geçtiler ve duvardaki aynanın önünde durdular. Odada hiç ışık yanmıyordu, sadece diğer odadan gelen ışıkla aydınlanıyordu. Pandora kendi çıplak ince bedenini Philip'in giysili ve yapılı vücudunun önünde görünce birden irkildi.

"Soyunma odanda ne kadar heyecanlandığını hatırlıyorum," dedi Philip kollarını Pandora'ya dolarken. "Bunun yine hoşuna gideceğini düşündüm." Elleri ipeksi teninde aşağıya kaydı ve göbeğini okşamaya başladı. "Senin arzunla dolu olduğum bir gece yatağa yattım ve burada, üç tarafı aynalarla çevrili bir odada nasıl görüneceğini hayal ettim. Bunun beni ne hâle getirdiğini biliyor musun?" Kulağına yaklaşarak fısıldadı. "Sana koşup, içinde yanıp hep orada kalmanın arzusuyla çok acı çektim. O geceden sonra her gece bu arzuyla yanıp tutuştum." Philip bir eliyle onu okşayıp diğer eliyle beyaz gömleğinin düğmelerini çözmeye başladı. Pandora gözlerini gömleğin açılan bağrından beliren Philip'in yanık teninden ve göğsünün kıllarından alamıyordu.

"Ne kadar güzel olduğunu görüyor musun?" dedi Philip kocaman koyu renk elleriyle Pandora'nın göğüslerini okşarken. "Sana baktığım zaman gördüğüm güzellik işte bu. Bütün sıkılığıyla." Pembe göğüs uçlarını parmaklarının arasına alıp sıktı. "Şu tomurcukların güzelliğine bak."

"Kendimi tam bir narsist gibi hissediyorum." Pandora gülerek sırtını Philip'e daha sıkı dayadı. "Sanırım biraz utanıyorum." Philip'in göğsündeki kılları çıplak sırtında daha çok hissediyordu. Dizlerinin onu taşıyamayacak denli bağı çözü-

lüyordu.

"Böyle düşünmemelisin," dedi Philip. Ellerini üzerinden çekerek gömleğini çıkarıp yere attı. "Bana bakmaktan utanıyor musun?"

"Hayır." Philip'in yapılı gövdesindeki kaslar loş ışıkta aynadan büyüleyici bir şekilde yansıyordu, kömür karası saçları çok parlak görünüyordu. "Sana bakmayı seviyorum."

"O hâlde durumları eşit hâle getirsek iyi olur." Philip hızlıca kemerini çözdü. Pantolonunu da çıkarıp tamamen soyunurken Pandora onu bir rüya alemindeymişçesine izliyordu. "Evet, işte oldu. Şimdi kendini daha iyi hissediyor musun?" diye sordu Philip.

Pandora kendini nasıl hissettiğini bilmiyordu. Her yanını saran elektrikle şok olmuş gibiydi. Philip'in elleri vücudunun her noktasında okşayarak dolaşıyordu. Pandora, Philip'in aynada yansıyan kendinden geçmiş gözlerini gördükçe nefesi iniltiler şeklinde çıkmaya başladı.

Arkasından ona dayanan Philip'in semsert olmuş organını ve hızlı hızlı inip kalkan göğüs kafesini hissedebiliyordu. Elleri birden vücudunun üzerinde durdu, Pandora'nın heyecandan titreyen vücudu Philip'i daha da tahrik etti. Kendinden geçmiş bir ses tonuyla, "Çok uzun zamandır dayanıyorum. Artık daha fazla bekleyemeyeceğim," dedi.

"O hâlde bekleme." Pandora'nın sesi titriyordu, tıpkı vücudu gibi. "Ben de bekleyemeyeceğim. Artık… sevişelim."

Philip onu birden çevirip kendine döndürdü ve kucağına alıp bacaklarını araladı. Pandora ayaklarını Philip'in beline

AYSEKOC

doladı. "Tutun bana," dedi Philip ve aletini keskin bir güçle Pandora'nın kalbine saplarcasına içine soktu.

Pandora tiz bir çığlık attı. Pençeleriyle kavrar gibi Philip'in omuzlarına iyice yapıştı. Philip onu kucağında hoplatarak daha da içeri girmeye çalıştı. "Daha yaklaş," dedi. Kalçalarından sıkıca kendine bastırarak içine güçlü ve ritmik hareketlerle vurmaya başladı. Pandora bir taraftan dudağını ısırıyor, bir taraftan da yükselen inlemelerini zaptetmeye çalışıyordu. Philip gözlerini aynadaki yansımalarına çevirerek, "Benimsin. Sen benimsin," dedi. Kucağındaki Pandora'nın içine doğru tekrar hareket etti. "Söyle hadi Pandora."

"Evet," diye inledi Pandora. Öylesine dolmuştu ki ve bu his öylesine güzeldi ki biraz daha biraz daha istiyordu. Başını arkaya attı. Böylece Philip onun gözlerine bakarak devam etti. "Sonsuza kadar benim olacaksın. Bir daha gitmekle ilgili bir söz olmayacak." Büyük bir arzuyla Pandora'nın dudaklarına yapışıp dilini sonuna kadar sokarak öpmeye başladı. Pandora'nın her yerini dolduruyordu. Hem duygusal hem de fiziksel olarak Pandora'ya sahip olmuştu.

Başını kaldırıp hararetli bir şekilde nefes alarak, "Beni bırakmana asla izin vermeyeceğim," dedi. Kollarını beline dolayarak onu yatağa doğru götürdü. Pandora'nın nefesi kesilmişti. Şehvetli bir gülümsemeyle Pandora'ya bakarak, "Bu hoşuna gider mi? Hoşuna gideceğini düşündüm," dedi ve kucağında Pandora ile yatağa oturdu. Elleriyle kucağındaki Pandora'nın yumuşak teninin her yerini avuçlayarak, "Ata binmekten her zaman keyif almışsındır," dedi ve yatağa uzandı. Pan-

dora ata biner pozisyonda Philip'in üzerindeydi. Philip ellerini Pandora'nın kalçalarına attı. "Sana şimdi Oedipus'u hatırlatıyor muyum aşkım?" diye sordu. Sonra Pandora'nın içine doğru yukarı aşağı hareket ederek yüzündeki haz kıvrımlarını görmeye çalıştı. "Hatırlatıyor musun?"

"Hayır. Sen daha vahşisin." Philip, Pandora'nın yüzünde gezinen zevk dalgalarını görebiliyordu. "Daha vahşi."

"İkimizi de çözmenin zor olduğunu söylemiştim," dedi Philip, Pandora'nın iki göğsünü de avuçlayarak. "Ama sen çabuk öğreniyorsun. Hadi aşkım. Birlikte atlayacağız."

Philip'in benzetmesi baş döndürücüydü ve bu ikisini de inanılmaz derecede kendinden geçirdi ve birlikte öyle bir uçtular ki gökyüzüne yükseldiler ve hatta ötesine geçtiler. Bulutların içinde olmak muhteşemdi. İkisi de daha önce hiç kimsenin ulaşamadığı gökyüzüne sahip oldular.

Pandora, Philip'in üzerine yığıldı. Philip kollarını Pandora'ya doladı. Pandora'nın yanağı Philip'in deli gibi inip kalkan göğsünün üzerindeydi. Kalbi yerinden çıkacakmış gibi atıyordu. "İyi misin?" diye sordu Pandora.

Philip güldü. "Bu benim sormam gereken şeydi." Pandora'yı sevgiyle öptü. "Evet, o kadar iyiyim ki, hiç bundan daha iyi olmamıştım."

Pandora birden kahkaha attı. "Bunun doğru olduğundan eminim ama şu durumda sana bunu sormak pek uygun olmaz herhâlde." Philip'in kollarından sıyrılmaya çalışarak, "Çok ağır olmalıyım. Üzerinden kalkmama izin ver," dedi.

"Hayır." Pandora'yı sıkıca kavradı. "Kal. Sonsuza kadar

AYSEKOC

kal."

"Bu senin için biraz sorun yaratabilir." Eğilip Philip'i sevgiyle öptü.

"Bunun üzerine düşünmeliyim." Philip hâlâ Pandora üzerinde otururken doğruldu. "Bir yolu var."

Pandora yanağı kol altına dayayarak ona iyice sokuldu. Bu sokulma en az biraz önceki tutkulu sevişme kadar mükemmeldi. "Bunu sevdim. Önceki yemek davetinden sonra da beni böyle kucağına almıştın ama ben uyuyakaldım. Eğer bu gece de öyle yaparsam beni çimdikle. Her anın tadını çıkarmak istiyorum."

Philip'in üzerine bir hassasiyet çöktü, boğazının düğüm düğüm olduğunu hissetti. Pandora'nın canlılığını, heveslliliğini ne kadar özlediğini fark etmemişti. Kaza gecesinden beri Pandora'da ilgisizlik, bir gariplik vardı. Ne kadar çalışırsa çalışsın bunu kıramamıştı. Pandora'nın alnına düşen saçı arkaya atarak, "Seni çimdiklemeyi reddediyorum. Ama söz veriyorum ki seni uyanık tutmanın bir yolunu bulacağım," dedi. Yanağından bir makas aldı. "Çok keyifli yollar."

"Kulağa çok hoş geliyor ama bunun için elini çabuk tutmalısın," dedi Pandora uykulu bir şekilde. "Bugünlerde çok fazla uyanık kalamıyorum. Belki biraz vitamin almalıyım."

"Ne istekli bir kadınsın. Seni memnun etmek için elimden geleni yapacağım." İşaret parmağıyla kaşını düzeltti. "Seni istemediğin kadar vitaminle dolduracağım..." Biraz duraksadıktan sonra devam etti. "Yarın Marasef'ten döndükten sonra."

Marasef'te bir düğün. O an bu fikir Pandora'ya çok güzel göründü. "Zamanlaman mükemmel. Şimdi istesen, seninle aya bile gelirim."

"Marasef yeterli. Sabah uyanınca gitmemiz için Raoul her şeyi hazır edecek."

"Neden acaba istila başlamış gibi hissediyorum."

"İstila yok. Sana kur yapıyorum," dedi Philip biraz içerlemiş bir hâlde. "Arada fark olmadığını söyleyemezsin. Bu gece sana yaptığım kurun başarılı olduğunu inkâr edemezsin."

"Hayır, edemem," dedi Pandora sakince. "Ama ikimiz de seksin aşk olmadığı konusunda hemfikiriz."

Philip, Pandora'nın çenesinden tutarak yüzünü yukarı kaldırdı. "Bu seks değildi, aşktı. Benim kadar sen de biliyorsun bunu. Eğer şimdi benim sana âşık olduğumdan emin olmadıysan gelecek hafta ya da gelecek yıl seni buna inandıracak ne olabilir? Korkarım ki bize bir şans vermeye karar vermeden önce ikimiz de yaşlılığa merdiven dayamış olacağız. Neden kabul etmiyorsun sana olan..."

"Tamam," diyerek Pandora sözünü kesti.

Philip kaşlarını çattı. "Tamam ne?"

"Tamam, seninle evleneceğim. Marasef bunun için ideal bir yermiş gibi görünüyor. Bedevi gelinliğini giyeceğim ve..."

Philip, Pandora sözünü bitirmeden dudaklarına yapışıp onu öptü. Sonra turkuvaz mavisi gözleriyle ona bakarak, "Pişman olmayacaksın. Sana söz veriyorum, hayatının sonuna dek asla üzülmeyeceksin."

"Ben de öyle umuyorum." Pandora'nın içinde çocuksu

AYSEKOC

bir mutlulukla beraber umut yeşeriyordu. Birkaç haftadır hayal kırıklığına uğrama korkusuyla bu umudu bastırmıştı. Şimdi ise umudu çiçek açmıştı. "Oh, Philip, ben de seni çok seviyorum." Olanca gücüyle Philip'e sarılıp yüzünü, boynunu öpücüklere boğdu. "Kendimi bir trapezde sallanıyormuş, dans ediyormuş ya da bağıra çağıra şarkı söylüyormuş gibi hissediyorum."

Philip katıla katıla gülüyordu ve o an sanki yeniyetme bir erkek çocuğu gibi görünüyordu. "Senin vitamine ihtiyacın yok. Ama sana ayak uydurmak için benim olabilir. Sana bu saydığın eğlenceleri sağlayamam ama sabredersen sana alternatif bir şey sunmaya çalışacağım."

"Nasıl bir alternatif?"

"Bu daha önce hoşuna gitmişti." Philip, Pandora'nın burnuna bir öpücük kondurdu. "Kısaca seni mutlu etmeye hazırım."

Pandora mutlulukla Philip'e sarılırken gülerek, "Neden öyle demiyorsun? Bu çok daha zevkli. Ne zaman yapaca..."

Pandora sözünü bitirmeden Philip dediği şeyi yapmaya başlamıştı bile.

9

Ertesi gün öğleden sonra limuzin bahçeye girdi. Bu saatlerde her zamanki gibi çöl çok sıcaktı ama Pandora bunun pek de farkında değildi. "Evlendiğimize göre Raoul artık benden kurtulamayacağını biliyor mu?" Şoför kapıyı açmaya gelmeden önce Pandora arabadan indi. "Sence evlendiğimizi öğrenince kırılıp seni terk eder mi? Bu korkunç olurdu, değil mi? Büyük ihtimalle beni boşardın."

Philip arabadan inip kolunu Pandora'ya dolarken kahkaha attı. "Pandora, sen tam bir enerji topusun. Bu sabah Marasef'e gitmek için yola çıktığımızdan beri son viteste gidiyorsun."

"Mutluyum sadece," dedi Pandora yüzü ışıldayarak. "Öy-

AYSEKOC

le mutluyum ki sanki bütün dünyalar benim."

Philip bir süre sessiz kaldı, sonra yüzünü Pandora'nın alnındaki saçlara gömdü. "Eğer istersen senin olur. Eğer bütün dünyayı istersen bunu sana vermenin bir yolunu bulurum." Başını geri çekerek sevgi dolu bir yüzle gülümsedi. "Ne istiyorsun Pandora?"

Pandora başını salladı. "Hiçbir şey. Daha başka ne isteyebilirim ki?" Yüzünü komik bir şekle sokarak, "Belki Raoul'un kutsaması olabilir. Bugün ona evlendiğimizi söyleyecek misin?"

Philip şoföre eliyle gidebilirsin diye işaret ettikten sonra Pandora'nın koluna girdi ve, "Evet," dedi. Onu merdivenlere doğru götürdü. "Ve bir tepki vermediğini duymak seni şaşırtacaktır. Sen söz konusu olunca bu tür şoklara artık alıştığını söyledi." Gözlerini kırptı. "Hayatında gördüğü en zorlu şey sen olduğun için sana saygı duyuyor bence."

"Beni seviyor," dedi Pandora neşeli bir şekilde. "Zamanla bu patırtıya alışacaktır. En üst merdivende durdu, ciddi bir şekilde, "Beni değiştirmeye çalışmayacaksın, değil mi? Evin hanımı oldum diye benden ağırbaşlı, sakin olmamı beklemiyorsun, değil mi?" diye sordu.

Philip kaşlarını çatarak, "Ağırbaşlılık ve sakinlik? Senden? Çok zor. Fırtınalar arasında açık aralar umabilirim senden en iyi ihtimalle."

Pandora'nın yüzü bulutlandı. "O kadar kötü müyüm? Hayatı senin için zorlaştırmak istemiyorum. Belki kendimi biraz zorlaya..."

Philip elini kaldırdı. "Kendini hiçbir şeye zorlama. Raoul gibi ben de fırtınanın içinde yaşamaya alıştım. Büyük ihtimalle geçirdiğimiz onca haftadan sonra sakinliği sıkıcı bulabilirim." Gözünde muzip bir parlama belirdi. "Karımdan çok arkadaşım olmanı tercih ederim. Ayrıca salona başka bir kobra getirmekte özgürsün."

"Hazır konu gelmişken seninle Beldar ve Hanar hakkında konuşmak istiyorum. Sence..."

Kapı açıldı. "Tam zamanında yetişti," dedi Philip kısık bir sesle. Raoul içeri girmeleri için kapıyı açtı. "Ama sadece şimdilik," diye ekledi Philip.

Raoul sıcak bir gülümsemeyle, "Size en iyi dileklerimi sunuyorum," dedi kapıyı kapatırken. "Sini için şampanya soğuttum. Kutlama için âdettendir."

"Teşekkür ederim Raoul," dedi Pandora gülerek. "Şampanya çok iyi fikir. Görüyorsunuz ki özel âdetleri biliyorum."

"Bilmekle yerine getirmek aynı şey değildir," diye cevap verdi Raoul ince bir gülümsemeyle. "Hem sonra Şeyh El Kabbar'ın karısı âdetlere uymak zorunda değil. İstediğini yapabilir. Neye karar verirse uygun olan odur." Reverans yaparak, "Yemeğinizi odanızda mı yemek istersiniz, yoksa yemek salonunda mı?"

"Hiçbirinde." Pandora, Philip'e döndü heyecanlı bir şekilde. "Hadi tepeye gidip piknik yapalım. Artık dayanamayacağım. Bugün Marasef'e gitmek dışında iki haftadır odadan dışarı çıkmadım."

"Neden olmasın?" Philip, Raoul'a dönerek, "Piknik ye-

AYSEKOC

meği hazırla o zaman. Seyise haber ver, yarım saat içinde atları hazırlasın," dedi. Sonra Pandora'ya döndü. "Gelinlik ve damatlıklarımızı değişelim biz de bu zaman içinde."

"Beyazlar içinde mükemmel görünüyorsun," dedi Pandora. Kaliteli bir kumaş ve işçilikle hazırlanmış takım elbise Philip'e çok güçlü ve elegant bir görünüm vermişti. "Bunları üzerinden çıkarmayı istemezdim."

"Seni temin ederim ki bunu sabırsızlıkla bekliyorum."

Raoul'un gülüşmeler arasında sesi duyuldu. "Bir an önce hazırlık yapayım," dedi ciddiyetini koruyarak. Tam gidiyordu ki kaşlarını çatarak geri döndü. "Çok üzgünüm. Tamamen aklımdan çıkmış. Doktor Madchen ilk yardım odasında sizi bekliyor. Bir saatten fazladır burada."

"Gerçekten mi?" Pandora yanında Philip'in kaskatı kesildiğini hissetti. "Neden Marasef'te olduğumuzu söyledin mi?"

"Evet, tabi ki," dedi Raoul. "Kontrol için pek uygun bir zaman olmadığını söyledim ama o ısrar etti. Yarın tatile Münih'e gidiyormuş ve buradaki yarım kalmış işlerini toparlamak istiyormuş."

Yarım kalmış işlerini toparlamak. Bir baba, kızını nasıl bu şekilde tarif edebilir. Birden Pandora bildik bir incinmişlik hissetti içinde ama hemen kendini toparlamaya çalıştı. "Pekâlâ o hâlde onun yoğun programını bozmak istemeyiz," dedi önemsemiyormuş gibi görünmeye çalışarak. "Tabi ki onu göreceğim. Belki seyise yarım saat yerine bir saat sonra atları hazırlamasını söylesen daha iyi olur."

"Ona görünmek zorunda değilsin," dedi Philip sakin bir şekilde. "Gidip ona şu anın bunun için iyi bir zaman olmadığını söyleyeceğim. Geri döndüğünde seni görebilir."

Pandora kafasını salladı. "Detaylı bir kontrol için zamanımın olmadığını söyleyeceğim. Belki şöyle bir üstünkörü nasıl olduğuma bakabilir. Böyle kontrolünü yapmış olmanın mutluluğuyla gideceği yere gider." Gülümseyerek devam etti. "Sorun yok. Bugün benim en mutlu günüm, bugün bütün dünyalar benim, unuttun mu?" İlk yardım odasına doğru ilerledi. "İşim biter bitmez yanına gelirim."

Karl Madchen ilk yardım odasında oturuyordu, bir elinde kahvesi, diğerinde de sağlıkla ilgili bir dergi vardı. Pandora'nın içeri girmesiyle başını dergiden kaldırıp, "Tünaydın Pandora. Lütfen sedyeye otur. Bu paragrafı bitirir bitirmez sana bakacağım," dedi.

Pandora için dünya sallanmaya başlamıştı. Başını yukarı kaldırmaya çalışıp sedyeye doğru ilerledi. "Tabi, sen işine bak." Sendeleyerek de olsa gidip sedyeye oturdu.

Babası biraz sonra kalkarak yanına geldi. "Çok güzel bir gelinlik. Ama korkarım ki çıkarman gerekecek. Detaylı

AYSEKOC

bir kontrol yapmam lazım. Bir ay burada olmayacağım." Yanındaki masadan stateskopu aldı. "Asistanım senin tamamıyla iyileşmiş olduğunu söyledi."

"İyileştim. Kendimi çok iyi hissediyorum. Detaylı bir kontrole gerek yok bu yüzden. Ne kadar iyi göründüğümü sana göstermek için geldim." Biraz duraksadıktan sonra devam etti. "Ve de senin iyi dileklerini kabul etmek için. Bugün evlendim."

"Raoul söyledi. Kutlarım. Senin gibi tezcanlı birinin böyle bir planı gerçekleştirecek manevralar yapacak kadar sabırlı olduğunu hiç düşünmezdim."

Mutluluklar dilerim değil, kutlarım. Dünya sallanmaya devam ediyordu. "Manevra mı?"

Karl Madchen, Pandora'nın bileğini tutarak nabzını ölçtü. "Acılar tamamıyla gitti mi? Kanama yok artık, değil mi?"

"Yok."

"Baş dönmesi ve bulantı hissediyor musun?"

"Bulantı yok ama sürekli uykum var." Gülümseyerek devam etti. "Ben de senden vitamin vermeni isteyecektim."

"Tabi, multivitamin ve demir içeren tabletler bırakacağım. Ama baş dönmesi bunlarsız da kısa bir süre sonra geçebilirdi."

"Kazanın yarattığı şokun etkisiyle olduğunu düşünmüştüm."

"Evet, onun da etkisi vardı ama şu an kazanın etkileri geçti, baş dönmesi büyük ihtimalle çocuktan dolayı olabilir."

"Çocuk mu?" diye sordu Pandora şaşırmış bir hâlde.

"Önümüzdeki ay boyunca sabah bulantıları yaşayacaksın. Ama hamileliğin ikinci ve üçüncü ayında bunun devam etmemesi gerekir. Sana bunu için ilaç vereceğim." Bandajı çözerken, "Umarım ben Sedikhan'dan ayrılmadan önce seni komple bir kontrolden geçirmeme izin verirsin. Şeyh El Kabbar çocuk konusunda çok hassas. İşimi iyi yapmadığımı düşünmesini istemem."

"Haberi var mı?"

"Tabi ki. İkimiz de onun sahiplenme güdüsünün ne kadar gelişmiş olduğunu biliyoruz. Doğal olarak da ilk çocuğu için endişeleniyor. Yoksa niye seni hasta yatağından çıkarıp evlenmeye götürsün ki? Çocuğun meşruiyetini garantilemek için."

Soluk almasını engelleyecek bir acı duydu Pandora. "Böyle düşünmemi gerektirecek bir sebep yok," dedi. Sesinin kendinden emin çıktığını fark etti. Oysa şu an dünyası başına yıkılıyordu.

Babası, Pandora'nın tansiyonunu ölçmek için kolunu sıyırdı. "İstediği şeye sahip olmak için seninle oyun oynadığı çok açık."

"Kes sesini!" Sesi artık kendinden emin değildi. Tüm evreni dolduracak kadar hissettiği acıdan titriyordu. "Artık bunları duymak istemiyorum." Sedyeden yere sıçrayıp kolundaki tansiyon aletini fırlattı. "Git buradan. Münih'e git. Cehennemin dibine kadar yolun var. Umurumda değil." Bandajı fırlatıp yere attı. "Benden uzak dur!"

Kapıya doğru koştu. Bu soğuk ve steril odadan bir an

AYSEKOC

önce çıkmak istiyordu. Kaçmak istedi ama kaçacak bir yer bulamadı. Dünyanın geri kalan her yeri tıpkı bu oda gibi soğuk ve sterildi. Gözünden yaşlar boşanıyordu, kapıdan çıkınca Philip'i görmedi bile. Philip ona sarıldı. "Pandora?"

Pandora ondan sıyrıldı. "Lanet olsun. Lanet olsun sana Philip!" Bembeyaz olmuş yüzünde gözleri ateş saçıyordu. "Seni öldürebilirim." Sonra koridorda koşmaya başladı.

Philip yumruklarını sıkmış bir hâlde ilk yardım odasının kapısını açtı.

Madchen yerdeki tansiyon aletini toplamaya çalışıyordu. Her zamanki gibi gayet soğukkanlı görünüyordu. "Ona söyledin," dedi Philip büyük bir öfkeyle. "Ona söyledin lanet olası!"

"Kasıtlı yapmadım. Bildiğini sanıyordum." Ayağa kalktı. "İki haftadan fazla oldu. Çocuk konusunu konuştunuz sandım. Başka türlü evlenmeye nasıl ikna edebilirdi ki seni?"

"Beni ikna etmek mi?" Philip derin bir nefes alıp öfkesini kontrol etmeye çalıştı. Bu orospu çocuğunu öldürmek istiyordu. "Hayır, ona henüz söylememiştim. Birkaç gün sonra söylemeyi planlıyordum. Ama sen her şeyi mahvettin."

"Çok üzgünüm. Eğer bilseydim emin ol ki asla söylemezdim."

"Pişman olacak kadar bile duygusal bir kapasiteye sahip değilsin sen, Madchen," dedi Philip, "Sedikhan'dan defol git, bir ay sonra da dönme." Arkasını döndü. "Bu sayede ben de seni gırtlaklamaktan kurtulurum. Bu hoş değil, ama öyle bir ihtimal de var."

Kapıyı çarparak çıktı.

Philip odaya girdiğinde Pandora'nın üstünde kot pantolon ve sarı bir tunik vardı, fakat ayakları hâlâ çıplaktı. Bedevi gelinliğini yatağın üzerindeki açık bavulun yanına fırlattı. "Çantayı hazırlamayı bırakabilirsin," dedi Philip. "Hiçbir yere gitmiyorsun."

"Endişelenme," dedi Pandora kabaca. "Senin hiçbir şeyini almıyorum, neyle geldiysem onları alıyorum. Eminim turuncu bir peruğa ihtiyaç duymuyorsundur." Oturdu ve beyaz spor ayakkabılarını giydi. "İleride işime yarayabilir."

"Hiçbir yere gitmiyorsun," diye tekrarladı Philip sert bir şekilde. Philip'in beyaz takım elbisesini çıkarıp siyah binici pantolonu ve siyah sweat shirt giydiğini ancak fark etti. Karanlık, onun tehditkâr havasını daha çok ortaya çıkarmıştı.

"Lanet olsun, gidiyorum." Ayakkabısının diğer tekini de giyip ayağa kalktı. "Çok uzaklara gideceğim. Eğer uçağa ya da arabaya binmeme izin vermezsen ben de yürürüm." Bavulun kapağını hızla kapatıp fermuarını çekti. "Ya da otostop çekerim."

"Biliyorum, üzgünsün. Lütfen beni dinler misin?" Philip, Pandora'nın yanına geldi. "Sevgili babanın sana ne de-

AYSEKOC

diğini bilmiyorum ama eminim ki yanlış kelimelerle ifade etmiş. Kendisi bu konuda çok başarılıdır."

"Hiçbir şekilde böyle bir şey yapmadı. Sadece acı gerçekleri söyledi. Bir çocuğum olacak. Ve sen bunu bana söylemeyi düşünmedin."

"Sebepleri vardı. Eğer sakin olursan bunları sana anlatacağım."

"Sebeplerin ne olduğunu biliyorum. Benim için üzüleceğini düşündüm. Ama bundan daha fazlası var, değil mi?" Pandora'nın gözleri ateş saçıyordu. "Senin çocuğunu taşıyordum. Bütün değişikliğin sebebi bu. Bunu öğrendiğinde gitmeme izin veremezdin. Buna dayanamazdın."

"Sen ne dediğini bilmiyorsun," diye çıkıştı Philip.

Pandora acı bir şekilde gülümsedi. "Düşünüyorum da birden 180 derece dönmen inanılmayacak kadar büyük bir değişimdi. Ama kendimi çaresizce bunun gerçek olduğuna inandırmaya çalıştım. Çok inandırıcıydın. Göz göre göre bu büyük yalanını yuttum."

"Ben yalan söylemedim," diye geveledi Philip. "Lanet olsun, yalan söylemedim. Sadece bütün gerçeği söylemedim. Yakında söyleyecektim ama bu şekilde tepki vereceğinden korkuyordum."

"Böylece gerçeği öğrenmeden önce kendini sağlama aldın. Evlenmeden önce gerçeği bilme hakkım olduğu aklına gelmedi mi hiç?"

"Evet, geldi. Sanırım bu riski göze almaya korktum."

"Korkmuş olmalısın. Seninle asla evlenmezdim." Pan-

dora ellerini beline koydu. "Beni böyle aptal yerine koymaya hakkın yok."

"Belki yoktu ama şimdi senin üzerinde hakkım var." Philip dudağını büktü. "Ama sanıyorum ki şimdi rock grubuna geri dönüp boşanma davası açmayı düşünüyorsundur."

"Hem de ışık hızıyla. O kadar hızlı özgürlüğüme kavuşacağım ki başın dönecek."

"Hayır!" dedi büyük bir katilikle. "Boşanma ve kaçış olmayacak. Buradan hiçbir yere gitmiyorsun."

"Kahretsin ki gidemem. Beni burada tutmak için zindana atarsın sen."

"Buna gerek olmayacak. Zindan çok pis bir hâlde, yüzyıllardır kullanılmıyordu. Bence ev hapsi de seni burada tutabilir. Ata binme iznin olmayacağını anladığın sürece hapis alanın ahıra kadar bile genişleyebilir."

Pandora dehşete kapılmış bir şekilde bakarak, "Ciddi olamazsın," dedi.

"Evet, çok ciddiyim." Acı tatlı gülümsedi. "Bana bir zamanlar babama çok benzediğimi söylemiştin. Belki haklıydın. O da ben doğmadan önce annemi dokuz ay ev hapsinde tutmuş. İnan bana eğer mecbur kalırsam aynısını yaparım."

"Sen barbarsın," diye fısıldadı Pandora.

"Bunu zaten biliyordun. Böyle davranacağımı tahmin etmeliydin. Buradan gitmene izin vermiyorum. Sakinleştiğinde konuşacağız."

"Konuştuk bile."

"Tüm konuşmayı yaptın. Kendimi savunmama bile izin

AYSEKOC

vermedin." Philip arkasını döndü. "Bu odadan ayrıldığımda senin buradan çıkmaman için emir vereceğim. Evin ve avlunun etrafına muhafızlar dikeceğim. Sınırlarını ihlal etmedikçe özgürlüğüne halel gelmeyecek." Başını çevirip baktı. Gözleri acıyla parlıyordu. "Açıklama yapmama izin verdiğinde bana haber ver. Sana ihtiyacın olan zamanı tanımaya çalışacağım. Ama yapabilir miyim, bilmiyorum." Sesi birden hararetlendi. "Lanet olsun, ben de çok acı çekiyorum."

Pandora hayretler içerisinde Philip'in çıktığı kapıya bakakaldı. Kapıyı kapatırken sessizce söylendiğini duydu. Lanet olası yasaklama emirleri için telefon ediyor olmalıydı. On beş dakika içinde bütün her yer muhafızlarla dolacaktı.

Pandora öfkesinin giderek kabardığını hissetti. On beş dakika içinde buradan ayrılmalıydı. Bavulunu bırakmak zorundaydı. Dolaba doğru koştu, çekmeceden pasaportunu ve cüzdanını alıp kot pantolonunun cebine koydu. Sonra balkona çıktı. Balkonun demirlerinden aşağıya sarktı ve aşağıya atladı. Ahıra doğru koşmaya başladı.

10

Pandora çitlere tırmandığında, Oedipus çayırın uzak tarafındaydı. İçinde bulunduğu bu zor durumda ona güveniyordu. Birkaç dakikada üzerine binip kaçması için Oedipus'un yakın olmasını umut ediyordu. Şimdi çayırı boydan boya koşmak zorundaydı.

Çitten atladı ve hızla çayırın uzak tarafındaki ata doğru koştu. "Oedipus!" diye seslendi. "Benim. Kaçmak istemiyor musun, biz ekibiz, hatırlıyor musun? Neden gelmiyorsun ve birlikte gitmiyoruz?"

Oedipus onu reddediyordu. Belki bu çok da kötü değildi. En azından bugün gergin görünmüyordu.

"Uzak dur ondan Pandora."

"Philip!" Pandora duraksadı ve başını çevirip baktı. Philip hızla çitten tırmanıyordu, yüzündeki ifade de sesi kadar

AYSEKOC

korkutucuydu.

Oedipus iyi olsun bugün. Klasik numaraları için Pandora'nın zamanı yoktu. Şimdi onun yanındaydı ve üzerine binmişti. Oedipus kişneyerek arka ayakları üzerinde yükseldi. "Şimdi değil oğlum. Lütfen."

Oedipus onu dinlemiyor, huysuzlanmaya devam ediyordu. Pandora, kızgın bir boğanın üzerindeki rodeo gibi sarsılıp duruyordu.

"İn onun üzerinden." Philip tam önlerindeydi. Mavi-yeşil gözlerinden ateş çıkıyordu. "Lanet olsun, in şu atın üzerinden."

"Hayır!" Pandora ateş püsküren gözlerle atın üzerinden ona doğru baktı. "Buradan ayrılıyorum. Başka bir ulaşım aracı bulduğum yere ulaşınca atını geri göndereceğim."

"Sedikhan'da mı?" Philip başını salladı. "Seni burada tutmak için gerekirse sınırları kapatırım."

"O hâlde ben de tepeyi aşıp Said Abada'ya giderim." Pandora umarsızca güldü. "Seni sevmiyorlar. Belki sığınmam için bana bir yer verirler." Oedipus tekrar şaha kalktı, dört nala gitmeye hazırdı. "Şimdi yolumdan çekil."

"Eğer o haydutların pusu kurduğu tepeliğe gidersen en iyi ihtimalle sana ya tecavüz ederler ya da seni öldürürler."

Pandora altında Oedipus'un koşmaya hazırlanmak için gerilen kaslarını hissetti, birden her yanını bir korku sardı. "Hayır! Dur Oedipus!"

Artık çok geçti. Oedipus şahlanarak ön ayakları havada kişnedi, bu sırada Philip toynakların tam önündeydi. Pandora

kanını donduran bir inleme duydu.

"Philip!" diye çığlık attı. Philip'in alnı kan içindeydi. "Hayır!" Bir anda Pandora kendini yerde buldu. En azından Philip yere düşmemişti. Belki de kanaması çok ağır değildi. Pandora, Philip'in yanındaydı, alnındaki yaradan yüzüne oluk oluk akan kanları görünce gözleri korkuyla kocaman açıldı. "İyi misin?"

"Hayır, iyi değilim. Deliye dönmüş, hüsrana uğramış durumdayım, kafamda kocaman bir yara var, eski dostumuz Oedipus'a minnettarım." Philip birden yere eğilerek Pandora'yı kucağına alıp omzuna attı. "Peki ya sen? Kaçmaya çalışmaktan vazgeçecek misin, yoksa seni bağlamalı mıyım?"

Philip'in iyi olduğunu görüp rahatlamasıyla birlikte içinde öfke dalgasının yeniden kabardığını hissetti. Kendisini böyle omzuna atabiliyorsa, demek ki yarası o kadar da ağır değildi.

"Kapıyı aç, lanet olsun!"

Philip güç almak için hafif bir nidayla birlikte Pandora'yı omzunda ahırın kapısına doğru taşıdı. Philip'in sırtından aşağı sarkan başında Pandora'nın saçları yere doğru uzanıyor, yüzünü gözünü kapatıyordu. Ufak bir aralıktan, önlerinden geçtikleri seyis yamaklarını ve at eğiticilerini sadece bir anlığına görebiliyordu ama alçak sesle aralarında yaptıkları yorumları ve gülüşmelerini duyabiliyordu. Yorumlar onu daha iyi bir ruh hâline sokmadı.

"Beni hemen yere indir. Çevrem bu aptallarla kuşatılmışken nasıl kaçabilirim. Bu hiç itibarlı bir durum değil."

"Ne zamandan beri itibar seni bu kadar ilgilendiriyor?

AYSEKOC

Benden kaçamayacağın bir yere varana kadar seni bırakmayacağım." Birden karanlık bir yere girdiler. Yerler tahta ve talaşla kaplıydı. Philip içeridekine, "Dışarı çık!" diye emir verdi. "Ve dışarıdan ahırın bütün kapılarını kilitle. Ben söyleyene kadar da hiçbirini açma." Pandora yürüyen bir çift kahverengi bot gördü. Ve kapının kapanmasıyla birlikte ahır karanlığa gömüldü.

"Sence beni yeteri kadar uzağa taşımadın mı? Bu şekilde durmaktan başım döndü."

"Evet, seni kesinlikle yeteri kadar uzağa taşıdım." Philip yere diz çöküp saman yığınlarından yatağın üzerine Pandora'yı indirdi. "Benim de biraz başım dönüyor."

"Gerçekten mi?" Pandora samanların üzerinde doğrulup oturdu, endişeli bir yüz ifadesi vardı. "Kanaman hâlâ devam ediyor. Neden bu kadar aptal olmak zorundaydın ki? Oedipus'a bu şekilde yaklaşılmayacağını biliyorsun." Dizlerinin üzerine yükseldi. "Yarana bakmama izin ver."

"Sıçrayıp seni üzerinden atmadan önce seni indirebilmenin tek yolu önden yaklaşmaktı." Philip arka cebinden bir mendil çıkardı ve özensizce alnını ve yanaklarını sildi.

"Yapmama izin ver." Mendili alıp dikkatle yaranın etrafındaki kanları sildi. Yaranın fazla büyük olmadığını görünce içi rahatladı. Oedipus'un toynağı çizmiş olmalıydı. "Gitmeme izin vermemek için canına kast etmek zorunda değildin. Gitmeme izin verebilirdin."

"Asla," dedi Philip sessizce. "İkimiz de yaşadığımız sürece asla."

"Eğer böyle çılgınca şeyler yapmaya devam edersen, bu zaman dilimi fazla uzun sürmeyecek," dedi Pandora çıkışarak. Pandora içinde bir şeylerin gevşediğini, güneşe çıkan buzun erimesi gibi eridiğini hissediyordu. Gözyaşlarını geri göndermek için hızlı hızlı gözlerini kırpıştırdı.

"Beyin kanaması geçirebilirdin, lanet olsun."

"Beyin kanaması değil ama kalp krizi geçirebilirdim bence. Sen hayatıma girdiğinden beri kalpten gitme ihtimaline daha çok yakınım." Philip gözlerini kapattı, alçak sesle konuşmaya devam etti. "Tanrım, beni çok korkuttun. Seni yine üzerinden atacak sandım." Konuşurken titriyordu, Pandora bunu hayretle fark etti. Philip gözlerini açtı, kendinden geçmişçesine baygın bakıyordu. "Lütfen, bana bunu tekrar yapma. Senin, tepede atın sırtından düştüğünde, yerde öyle kırılmış bir bebek gibi yattığını görmek… bir kâbustu. O kâbus yine tekrar edecek diye çok korktum."

Philip lütfen demişti. Pandora onun bir şey için yalvardığını ilk kez duyuyordu. Ümitsizce içindeki öfke ateşini tekrar alevlendirmeye çalıştı. "Senin hatandı. Bu devirde insanın karısını hapsetmesi görülmüş, duyulmuş bir şey mi?"

"Diğer türlü kalmazdın ama," dedi Philip safça. "Sensiz yaşayamazdım."

"Çocuğum olmadan yaşayamam demek istiyorsun herhâlde."

"Ne demek istediğimi biliyorum. Seni buna inandırmak için ne yapmam gerektiğini de biliyorum. Çocuğu aldırtacağız."

AYSEKOC

"Hayır!" Pandora'nın gözleri korkuyla kocaman açıldı. "Bunu yapamazsın."

"Hayır. Eğer bunu yaparsak birbirimizden nefret etmemiz için bir neden kalmaz. Bunun yanında, karnındaki çocuğun varlığından senden önce haberim olduğu için senin için olduğundan daha canlı benim için. Düşünmek için çok zamanım oldu. Bu çocuğu istiyorum Pandora."

"Bunu biliyorum," dedi Pandora.

"Onu istiyorum," dedi Philip yavaşça. "Ama vazgeçebilirim. Eğer doğumdan sonra bir yıl benimle kalmaya söz verirsen bebek üzerindeki tüm taleplerimden vazgeçerim. Bir yıl sonra çocuğu da alıp beni terk edebilirsin."

Pandora dondu kaldı. "Bunu yapabilir misin?"

"Eğer gerekirse, evet. Ama bir yıl içinde seni benimle kalmaya ikna etmeyi umut ediyorum." Philip derin bir nefes aldı. "Umarım bunu başarırım."

"Neden?" diye sordu Pandora. "Bu hiç senin tarzın değil. Kendi çocuğunu sakin bir şekilde bırakabileceğini hiç sanmıyorum."

Philip acı bir şekilde gülümsedi. "Sakin bir şekilde değil. İsyan ederek, acı çekerek belki ama asla sakin bir şekilde değil."

"Peki neden?" diye tekrar sordu Pandora. Sesi bir fısıltı gibiydi.

"Çünkü seni seviyorum." Philip, Pandora'nın iki omzundan tuttu. "Bana inanmadan önce bunu daha kaç kez söylemek zorunda kalacağım?" Sesinde bir çaresizlik tınısı vardı.

"Evet, bebeği istiyorum ama senden olduğu için, benim olduğu için değil. Çünkü biliyorum ki en az seni sevdiğim kadar senden olan çocuğu da seveceğim."

Pandora'nın içinde bir umut filizi boy gösterdi. "Sana güvenmeye korkuyorum."

"O gecenin bedelini daha ne kadar ödeyeceğim. Biliyorum seni incittim. Biliyorum zamanı geri döndüremem. Bak, sana neden Natalie'yi getirdiğimi söylersem bir şey değişir mi bilmiyorum."

"Onu neden getirdiğini biliyorum. Beni başından savmak istiyordun çünkü." Pandora dudakları titreyerek devam etti. "Beni incitmek istiyordun."

"Evet, seni incitmek istiyordum. Gideceğini söylediğinde çılgına dönmüştüm." Philip kendini toparlamak için birkaç saniye durduktan sonra devam etti. "Bu kadar savunmasız olmak hoşuma gitmiyor. Tanrım bunu söylemek istemiyorum."

"Neyi söylemek istemiyorsun?"

"Onun oynadığı bir oyunu," diye patladı Philip. "Çoğu zaman işkencelerini açıktan açığa yapardı ama bu oyunu kurnazca, çaktırmadan sahneye koyardı. En sevdiği oyundu. Çok yalnız bir çocuktum. Bunu çok iyi biliyordu. Yalnız çocuklar ilgiye açtırlar ve o da bunu bir silah olarak kullanıyordu. Her zaman benim üzerimden babamdan intikamını almaya çalışıyordu."

"Helena Lavade," diye mırıldandı Pandora.

"Evet, bunları yapan benim büyüleyici annemden başka

AYSEKOC

kim olabilir? Ve bunu yaparken son derece sevimli olabiliyordu. Çocukluğundan beri insanları büyülemek ve kendine hayran bırakmak için eğitilmişti. Onun yeteneklerine sahip olan biri için ben çok kolay lokmaydım. Bir hafta ya da daha fazla benimle deliler gibi ilgileniyor, ben de onun peşinden koşturan dili dışarıda bir köpek yavrusuna dönüşüyordum."

Pandora, Philip'in gözlerinde beliren acıyı ve kendinden nefret edişi görmeye dayanamıyordu. "Yeter," dedi. Eliyle ağzını kapattı. "Daha fazla duymak istemiyorum."

Philip, Pandora'nın elini dudaklarından indirdi. "Ve ben de daha fazla anlatmak istemiyorum. Ama anlatacağım. Yaramın kanamasını sana borçluyum." Aşağıya, Pandora'nın eline baktı ve bilinçsizce parmaklarıyla oynamaya başladı. "Paris'i, Viyana'yı ve Londra'yı çok severdi. Bu şehirler ona pahalı zevkler sunardı ve büyük şehirlerde babamı aldatmak daha kolaydı. Her şehirde bir âşığı vardı. Beni gözden çıkaracak kadar ilişki ciddileştiğinde onunla gideceğini söylerdi. Tatlı tatlı gülümserdi ve ondan kalmasını beklememem gerektiğini söylerdi. Uzun süre onu hoş tutamayacağımı, çok sıkıcı olduğumu da eklerdi." Eli sarsıcı bir şekilde Pandora'nın elini sıktı. "Kalması için ona yalvardığımı hatırlıyorum ama o sadece gülerdi."

Kal... Pandora dün geceyi hatırladı. Dün gece kollarındayken ona kal demişti. Sonsuza kadar kal. Boğazı şefkat duygusuyla karışık bir acıyla düğümlendi.

"O sabah bana Paris'e gideceğini söylediğinde terk edilme fobimin anılarımdan çıkıp canlanacağını düşünmemiş-

tim," dedi Philip sessizce. "Beni terk ediyordun ve beni doğuran o kadından seni milyonlarca defa daha çok seviyordum. Sevgimi kazanmıştın ve sonra da beni terk ediyordun."

"Ama seni sevdiğimi biliyorsun." Pandora sesinin titremesine engel olmaya çalışarak, "Seni her zaman sevdim," dedi.

Philip'in bakışları Pandora'nın elinden yüzüne yükseldi. "Bunun gerçek olduğuna inanmadım. İnanmamak tekrar incinmekten daha güvenliydi." Omuzlarını silkeledi. "Şimdi benim ufak itiraf ayinimi dinledin," dedi kendiyle alay eder tonda. "Umarım ki beni anlamışsındır, kendime acır bir şekilde tekrar aşırı duygusallaşmak istemiyorum."

"Bunu tekrar etmek zorunda olmayacaksın," dedi Pandora yumuşak bir biçimde. "Bana hiçbir şey itiraf etmek zorunda değildin."

"Zorundaydım." Philip'in gülüşünde şimdi acı yoktu. Sevecenlik ve biraz da mahzunluk vardı. "Bana güvenmediğini söyledin. Bir de bana sor, benim için de güvenmek çok zordu. Sinizm konusunda ustaydım." Pandora'nın elini dudaklarına götürerek öptü. "Şimdiye kadar."

"Emin misin?" diye sordu Pandora, gözleri yaşla dolu dolu olmuş parlıyordu. "Oh, Philip, lütfen öyle olsun."

"Eminim." Kelimeler Philip'in ağzından kutsal bir yemin gibi dökülüyordu. "Hayatımda hiç bu kadar emin olmamıştım. O sabah tepede konuştuklarımızı hatırlıyor musun? Su geldiği zaman çölde gerçekleşen mucizeyi anlatmıştım."

"'Bir damla saf su... ve çöl çiçek açıyor,' demiştin," dedi

AYSEKOC

Pandora yumuşak bir şekilde.

"Sen benim hayatıma girene kadar ben de bir çöl gibiydim. Çorak, kupkuru bir çöl." Philip gülümseyerek devam etti. "Bunun farkında değildim ama. En tehlikeli erozyon da budur işte. Sen çok geç fark edene kadar bir sürü toprak kayıp gider. Sonra sen geldin, berrak ve derin bir akarsu gibi çölümde boydan boya aktın. Bana yeniden hayat verdin."

Pandora içindeki mutluluk patlamasını kontrol altında tutmaya çalışarak derin bir nefes aldı. "Daha önce bir sulama projesiyle karşılaştırılmamıştım. Yaratıcı olmak konusunda kendine güvenebilirsin."

Philip'in dudakları Pandora'nın elinden bileklerine doğru kaydı. "Daha ilginç bir şey ister misin?" Muzip bir bakış attı. "Bahar hikâyesine ne dersin? Daha yüce özelliklerimle seni etkilemeye çalışırken yeraltı tanrısı rolünün bana biçilmesinden nefret ediyorum ama sen Persephone'ye tam uyuyorsun. Sen baharı getirdin bana Pandora. Güneş olup açtın, soğuk dünyamın her gününün her dakikasını ısıttın ve kışımı çiçeklendirdin." Sesi bir fısıltıya dönüştü. "Lütfen bu baharı benden alma."

Philip o kadar güzel konuşuyordu ki Pandora hayatında hiçbir erkekten böyle güzel sözler duymamıştı. Artık gözyaşlarını tutamadı. Yaşlar yanaklarından süzüldü. "Önce çöl yerine koydun kendini, sonra da Pluto. Nesin sen öyle?"

"Bir adam sadece," dedi Philip hafifçe. "Hayatını seninle paylaşmak isteyen bir adam. Senin arkadaşın, âşığın, ve çocuğunun babası olmak isteyen bir adam. Yeterince açık mı?"

"Oh, Philip." Pandora, Philip'in kollarına aktı, ona sımsıkı sarıldı. "Biliyorsun bu doğru değil. Sen Hannibal'sın, Alexander'sın, Kahadim'sin ve..." Kelimeler yetmiyordu. "Oh, her şeysin."

Philip de kollarını Pandora'ya sardı. "Ben mi?" diye sordu. "Bunu bilmek güzel." Tam da kendi tarzı olan yarı şaka yarı ciddi bir şekilde kurumlanarak, "Bu her ne kadar beni büyük bir töhmet altına soksa da, senin takdirine mazhar olmak beni gururlandırdı tabi ki." Büyük bir sevgiyle Pandora'nın saçlarını okşadı. "Benimle kalacak mısın?"

"Kalacağım." Pandora'nın başı Philip'in göğsündeydi. "Benden kurtulmak için beni bağlayıp bir sandığa koyarak Sedikhan'dan göndermen gerekecek."

"Pek hoşlanmadım bu fikirden." Philip'in kahkahası kulağında yankılandı. "Diplomatik camiada zaten barbar olarak tanınıyorum, bu imajımdan kurtulmaya çalışırken böyle bir şey yapmazdım. Hem ayrıca sandığın içinde iki büklüm yolculuk etmek bebek için de kötü olabilir."

"Bebek," diye hatırladı Pandora. Yüzünü Philip'in göğsünden kaldırarak, "Bir bebeğim olacak. Harika bir şey, değil mi?" dedi.

"Harikulâde," diye tekrarladı Philip. "Bu durumu daha yeni kavrıyormuş gibisin. Hatırlarsan bütün bu velvele bu yüzdendi."

"Yeni kavrıyorum. Babam hamile olduğumu ve senin bunu uzun süredir bildiğini söylediğinden beri hissettiğim tek şey öfke ve ihanete uğramışlık duygusuydu." Birden Phi-

AYSEKOC

lip'in kollarını sıktı. "Tanrım, ya önceki gibi Oedipus'un üzerinden düşseydim ve bebeğe bir şey olsaydı?"

"Düşmedin," dedi Philip, Pandora'yı sakinleştirmeye çalışarak. "Böyle bir şey olmadı. Bunları düşünme artık."

Pandora alt dudağını kemirdi. "Ama olabilirdi. Nasıl bu kadar sorumsuz olabildim? Bu dakikadan itibaren ata binmeyi bırakmayı düşünüyorum."

"Seni kontrol etmesi için bir ebe getireceğim. Bakalım ne diyecek? Ama bir daha Oedipus'a binmenin imkânı yok."

"Tamam, binmeyeceğim zaten," dedi Pandora uysal bir şekilde. Kirpiklerini kırpıştırarak ekledi. "Bebek doğana kadar."

"Pandora!"

Pandora gülerek, "Ama beni seviyor," diye itiraz etti. "İkimizi de seviyor." Pandora ciddi bir ifade takındı. "Şimdi ilk yardım odasına dönmeliyiz, yaranın üzerine antiseptik süreceğim."

Philip, Pandora'yı samanların üzerine yatırarak kendi de yanına uzandı. "Neden burada yatıp biraz rahatlamıyoruz? Burayı sevdim."

Pandora'nın da hoşuna gitmişti samanlık. Odadaki loş ışık çok güzeldi ve üzerine yattıkları saman çok yumuşaktı, iki gönül bir olunca samanlık seyran olmuştu. Philip, Pandora'ya sokuldu. Uzun ve güçlü vücudu sıcak, sert ve sonsuza dek sevgi doluydu.

Pandora içi huzurla dolu bir şekilde Philip'e sarıldı, yüzünü koluna yasladı. "Tamam ama kısa bir süreliğine." Bir-

den kahkaha attı. "Çalışan çocuklar dışarıda ne düşünüyorlardır acaba? Beni omzunda içeriye attığını gördükten sonra çığlık ve kırbaç sesleri duymayı umuyorlardır herhâlde."

Philip gülümseyerek, "Daha çok benim çığlıklarımı duymayı bekliyorlardır. Çoğu senin nasıl yabani bir kedi olduğunu biliyor. Muhafız seni balkondan aşağıya atlarken görünce senin peşinden koşmak yerine bana telefon etti. Hiçbirinin kalıp beni korumaya kalkmaya çalışmamaları beni şaşırttı."

"Ben seni koruyacağım," dedi Pandora hülyalı bir şekilde. "Hiç kimseye ihtiyacın olmayacak. Sana çok iyi bakacağım."

Philip haz ve bağlılığın ufuklarına açılan büyüleyici bir öpücükle Pandora'nın dudaklarını dudaklarının arasına aldı. Küçük bir öpücüğün bunca şeyi barındırması ne kadar da mükemmel bir şeydi.

"Ve ben de sana çok iyi bakacağım," dedi Philip kısık bir sesle.

"Şimdi burada uzanıp bu sükûnetin tadını çıkarmak istiyorum. Malûm ileride böyle sakin zamanları yakalama şansımız çok az olacak."

"Bu seni rahatsız eder mi?"

"Hayır hiç etmez. Yeni hayatımız yeşermeye, olgunlaşmaya başladığı zaman biraz zorluk çekeceğini bilmelisin. Bunu bilmeli ve dört gözle beklemelisin."

Yeşermek ve olgunlaşmak. Ne kadar heyecan verici kavramlardı. Bireysel olarak olgunlaşmak ama birlikte fikirleri ve deneyimleri paylaşarak. Aşkı paylaşarak; hayatlarını

AYSEKOC

zengin ve açacak çiçekler için bereketli kılacak bir aşkı.

Philip meraklı gözlerle ona bakarak, "Ne düşünüyorsun?" diye sordu.

Pandora hafifçe güldü. "Çölü," dedi. "Ve çiçek açmayı." Yüzünde bir çocuğun hevesi ve istekliliği okunuyordu. "Oh, Philip, bizi çok güzel bir hayat bekliyor. Yaşayacağımız her şey için sabırsızlanıyorum."

Philip'in sıcacık gözleri istekli ve sevgi doluydu. "Ben de." Sevgiyle Pandora'yı alnından öptü. "Ben de aşkım."

AYSEKOC